

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה

מיום שני, ו' באב תש"פ, 27.7.20

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מס' 6

מיום שני, ו' באב תש"פ, 27.7.2020

משתתפים:

ירקוני גדי	-	יו"ר המועצה
מאיר יפרח		
ברקאי מירב	-	חברת מועצה, בארי
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
משה טל	-	חבר מועצה, דקל
אלון דודי	-	חבר מועצה, יתד
אווקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
דניאל אריה צבי	-	חבר מועצה, רעים
אדמון אדרי דנה	-	חברת מועצה, שדי אברהם
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
דני ברזילי		
סילביה גרין		
רבקה בן ארי		
אלי אהרון		
מזל ערוסי		
השי רובין		
נועם גל		
קובי רביבו		
ספקטור שמואל		

מוזמנים:

- ניר ים - מנכ"ל המועצה
- כבי שקולניק - גזברות
- עופר מימון
- ליאורה סלע

על סדר היום:

1. מידע .
2. אישור פרוטוקול מליאה 2020#5 מיום 29.6.20 .
3. אישור תב"רים
4. הגדלת תב"ר 1202 – גן בכרם שלום
5. הגדלת התקשרות עם הקבלן י. לרר (סופה, חולית)
6. הגדלת התקשורת עם הקבלן אסום (בתי ספר).
7. כספי מפעל הפיס.
8. מרכז מסחרי אשכול.
9. הקצאת מגרש בבני נצרים למדרשת 'רוח הגולן'
10. בחירת נציג ציבור להנהלת החברה הכלכלית.
11. הקמת יח' מחשב וממונה אבטחת מידע
12. אישור דו"חות כספיים – עמותת התיירות 2019
13. חילופין במליאה
14. ועדים מקומיים
15. שאילתות

מר ניר ים: ערב טוב, ברשותכם אנחנו מתחילים את המליאה הזאת. יש סדר יום

עמוס, יש החלטות שאנחנו מוגבלים בזמן וצריכים לקבל אותן כאן ועכשיו, לחיוב או לשלילה, ממש לא משנה, אבל לקבל את ההחלטות. לקח לנו הרבה מאוד זמן, עד שהצלחנו לכנס את המליאה הזאת, לא נמצאה הטכנולוגיה המתאימה, ולא נמצאו האישורים המתאימים.

בשבוע האחרון, נפתח חלון הזדמנויות, אנחנו כרגע מנצלים אותו כדי לעשות את המליאה הזאת, באישור הייעוץ המשפטי של הממשלה, בתקווה שזה לא ייסגר. ואם זה לא ייסגר, אנחנו נעשה עוד מליאה, ברשותכם, בעוד שבועיים, ונביא את כל שאר הנושאים, שגם הם די דחופים, על סדר היום.

השינוי שאנחנו רוצים לעשות במליאה הזאת, הצבנו מיקרופון במרכז האולם, ולכן בסעיף שירצה מישהו את רשות הדיבור, נקווה שהוא יבקש אותה, אבל גם אם לא, יקום וידבר למיקרופון. לפני שהוא רק פותח בדבריו, הוא יגיד את השם שלו, לא כי אנחנו לא מכירים אותו, אלא כי אורן המקליט, שאחר כך עובד קשה כדי לתמלל את המליאה, ידע מי אמר מה. אז לקום למיקרופון, להגיד את השם, להגיד את הדבר, ולתת אפשרות לבא בתור. ככל שיהיו פחות, נקרא לזה, פטפוטים תוך כדי הדיונים ונהיה יותר ענייניים, נצליח להתקדם. זאת הבקשה שלי. גדי, אתה רוצה להגיד משהו לפתיחה?

1. מידע

מר גדי ירקוני: כן. טוב, אני אתן ממש קצר היום, בגלל שאנחנו לחוצים בזמן. אז באמת, אחד הדברים שניר דיבר עליהם, זה הלחץ של המליאות. אני מאוד מקווה שנצליח לעשות מליאה מהירה עוד פעם, כיוון שיש לנו הרבה סעיפים שממש לחוצים עלינו, וחלקם גם עוצרים אותנו מלהתקדם, מכיוון שאנחנו רוצים להביא את הכול קודם הנה.

אני רוצה קצת לדוות, קודם כל במועצה, אנחנו התחלנו שבוע שני, לעבוד בקפסולות, אנחנו חצי מהמועצה עובדת ראשון, שני וחמישי, והחלק האחר עובד מהבית שלישי רביעי, ואחרי זה עובד בשבוע אחר כך גם את חמישי. זה על מנת שאם מישהו מאיתנו ידבק, אז לא כל המועצה תהיה צריכה להיות בתוך הבתים, אלא לפחות חצי, אנחנו מקווים, תוכל להמשיך ולעבוד. זה לא פשוט לעבוד ככה, אנחנו נראה גם לאיפה הקורונה הולכת, בשביל לראות כמה זמן אפשר להתמיד בזה. אבל אנחנו ראינו מה קרה, שכמעט והיה לנו חולה במועצה, מעובדי המועצה, כמה אנשים היו אצלנו אמורים להיכנס להסגר בבית, וזה מאוד לא פשוט, אז זה דבר שאנחנו עברנו לעבוד איתו עכשיו.

אנחנו ממשיכים לעבוד, תוך כדי הקורונה, כמו כולם, גם בקייטנות, וגם מתכוננים להתחלת שנת הלימודים הבאה. יש כל מיני דברים שמעסיקים אותנו, גם גנים כאלה ואחרים שצריכים לסגור, גם מעונות שצריכים לצמצם. גם כיתות כאלה ואחרות, גדולות וקטנות, ואת כל הדברים האלה, אנחנו מתעסקים איתם עכשיו, עם הרבה הרבה אמוציות של כל ההורים.

מובן מאוד הסיבות שלהם והדאגה של ההורים, כמעט כל החלטה יש לה פגיעה בחלק כזה או אחר,

מה שאתה מקבל. אני מקווה שאנחנו נגמור את הדברים האלה בזמן הקרוב, וניתן, באמת, למנהלות את השקט להתכונן יחד עם הצוותים שלהן, להתחלת השנה הבאה.

אנחנו בנוסף לזה, על אף שהממשלה, אנחנו לא יודעים לאיזה כיוונים היא הולכת, כמוכם, ממשיכים לעבוד על תוכנית חדשה של עוטף עזה, אנחנו מקווים תוך שבועיים לסיים אותה. צריך לזכור של-2021 ול-2022, אין תוכנית לעוטף עזה, זאת תהיה תוכנית יותר רחבה ממה שהיינו רגילים עד עכשיו, גם ביישובים, גם בנושא של המים, תשתיות מים, וגם בנושא חקלאות וגם בכלל, בנושא תשתיות, גם 232, כמו שאתם יודעים וכל הנושאים האלה, אני מקווה שנצליח להכניס אותם.

יש פה גם תוכנית שאנחנו עושים עם כל היישובים האחרים, על חקלאות, תיירות ודברים נוספים של תוכנית אסטרטגית שעשינו לכמה שנים קדימה. אני מקווה, שאם הממשלה הזאת תחזיק מעמד, ויהיה לה באמת תקציב ל-21, נוכל להתחיל לדבר. אלא שאם זה יהיה תקציב ל-20, הוא לא תופס אצלנו. אנחנו צריכים להתחיל לדבר על התקציב הבא, אנחנו עושים את זה עם חברה טרא מי ששמע עליה, כבר אמרתי את זה כמה פעמים, ואני מקווה ששם, גם זה, מתקדם מאוד.

זהו, אני חושב שהדברים הגדולים שיש פה עכשיו, אני רק יכול להגיד על הדבר האחרון, על נושא מים אולי, שהייתה לנו פגישה עם רשות המים, ובהחלט התכונן והביצוע של הקו החדש של השפדן שיכפיל את הכמות, מתחיל לרקום עור וגידים, כולל המאגרים. אני מקווה רק שנצליח לעשות את הדבר הכי חשוב, שזה לא יהיה העלות עלינו. נראה לי שהביצוע כבר מתחיל לזוז קדימה.

מר ניר ים: טוב, לסעיף הראשון, אישור פרוטוקול ישיבה,

מר מאיר יפרח: זו ההתנהלות של התקופה האחרונה, של גם ראש המועצה וגם המנכ"ל שלו, אני חושב שזו אחת הטעויות שהסכמנו, בזמנו, שיהיה מנכ"ל וזה כביכול ישבש פה את עבודת המועצה. אבל זה, אני אכין דו"ח מסודר על כל ההתנהלות, ואני אביא את זה למליאה. אני חזרתי עכשיו משרד החקלאות בירושלים, ישבתי עם מנכ"ל משרד החקלאות, על הנושא של ניסיון להוריד את המכסים ותמיכות לתקופת החגים.

רוצים להוריד את כל המכסים לתקופת החגים שזה שקל בעגבניה, אתם מתארים לעצמכם מה זה עושה פה לאזור, עם הכמויות שאנחנו כמעט בין 60-70 אחוז בכמות העגבנייה, והאוצר לוחץ מאוד

מאוד להוריד את המכסים, בפרט, עוד לפני שיגמרו את הנושא של התמיכות, מה מקבלים תמורת הורדת המכסים, רוצים עכשיו לקבל החלטות לגבי החגים, להוריד את המכסים של הירקות בלבד, לא של הפירות, עוד לא נוגעים בהם, בפירות, כרגע רק בירקות.

אז היינו בשיחה איתו, הסביר לנו כמה קשה עכשיו להיות בממשלה כזאת, שאין לה קבלת החלטות מסודרת, ואין שם הסכמות לשום דבר, ולדעתי גם כחול לבן לא כל כך נותנים איזו הרגשה של איזו נחישות, להעביר את ההחלטות שהם לא רוצים להעביר, כדי כביכול לא לפרק את הממשלה.

מצד אחד, האוצר רוצה לעשות הישגים על יוקר המחיה ופער התיווך, ומצד שני, החקלאות פה תלך לאיבוד. אני לא מדבר על הנושא של המים מה הולך להיות, ונתנו לו את העמדה שלנו, הייתי שם יחד עם מנכ"ל מועצת הצמחים ומנכ"ל מועצת הפירות.

אני מקווה שנתנו לו את הזה, בסוף הוא אמר, אל תשכחו שאני לא מחליט. בעצם, זה מנדט של האוצר, שיכול באופן חד צדדי, בלי לשאול את משרד החקלאות, להוריד את המכסים. אני מקווה שכן יעמדו במילה שלהם, כביכול לעמוד על הדבר הזה, לא להוריד את המכסים, כי סך הכול זה שקל. סך הכול השנה, הביאו 40 אלף טון, כשאנחנו היינו מייצאים פעם 12 אלף טון ייצוא. כש-40 אלף טון, זה 40 מיליון ש"ח שבעצם רשתות השיווק הן שעשו את הכסף. זה לא עזר לאזרח להוריד את המחיר, וזה לא עזר לחקלאי להביא יותר מחיר.

לכן, יש פה סכנה גדולה מאוד להריסת החקלאות ובפרט באזור שלנו. אנחנו קצת משקיעים קצת מאמצים, לפני חוק ההסדרים, שגם חוק ההסדרים, אנחנו אומרים להם, זה חוק לא חוקתי ואין צורך להביא נושאים בלי דיונים, אלא רק בקבלת החלטות של משרד האוצר. אני מקווה ששר החקלאות והמנכ"ל שלו, אני איתם בקשר. אני מקווה שיצליחו לעשות משהו, כי אם לא יצליחו, אני חושב שהמצב של החקלאים באזור יהיה רע מאוד.

2. אישור פרוטוקול מליאה 2020#5 מיום 29.6.20.

אישור פרוטוקול מליאה קודמת. יש למישהו הערות?

מר ניר ים:

כן.

מר משה טל:

מר ניר ים: לגבי הפרוטוקול?

מר משה טל: לגבי הפרוטוקול, כן.

מר ניר ים: על הפרוטוקול?

מר משה טל: על הפרוטוקול, כן. הפרוטוקול נראה לי שעבר צנזורה, הפרוטוקול

עבר צנזורה, על... היו, מבחינתי לפחות, נושא מאוד חשוב במליאה הקודמת, היה אפילו דיון סוער על נושא תכנון דרך המילוט, והייתה התחייבות, אני חושב, ברורה, של המנכ"ל שלנו, שזה יעלה לדיון במליאה שאחריה, זאת המליאה הזאת.

עכשיו, אין פה אפילו אזכור למה שהיה שם, אני מניח שהושמטו עוד דברים. לי זה נותן איזושהי הרגשה לא נעימה, שכאן, זה מזכיר משהו בכנסת, שמישהו שם קובע מה טוב ומה לא טוב בדברים. ועכשיו, זה פשוט, אני חוזר לנושא שאז עלה, במכתב ששלחתי לפני כחודשיים, עם העתק אחר כך שאתה לא העברת, המנכ"ל לא העביר, אני העברתי את זה אחר כך, למרות שביקשתי, והראיתי כמה נושאים שאני אחזור אליהם בקיצור, בתקווה שאנשים קראו את זה.

לפני שבע שנים, ועדה של המליאה, המליצה על דרך מילוט, קראו לזה, או דרך ביטחון, שעוברת ... בקיבוץ צאלים. לאחר סחבת ארוכה מאוד, לפני שנתיים, וזה הרבה נשמה שהוציאו לי, אישרו לזה תקציב של תכנון, 300 אלף ₪. לקח שנה, עד שמתוך ה-300 אלף האלה, מתוך השנה הזאת, נמצא מהנדס, הייתה ועדה מקצועית, כל האישורים הושגו והושג אפילו, אושר מתכנן, עם תקציב ולאחר שנה בערך, יותר משנה, טלפנתי לשאול – נו מה קרה? יש כבר? הוא עונה לי – לא, אמרו לי לעצור אחרי התכנון הראשוני.

לפני הרבה חודשים, ישבתי עם ניר, עם רננה, עם יואב, אני לא זוכר עם עוד כמה אנשים שהיו שם, ומה שגורם עכשיו לתסכול שלי, שניר הבין מצוין למה צריכים את הדרך הזאת. אני אפילו כל כך הערכת את המעורבות שלו, שנתתי לו אפילו מתנה שאני לא נותן להרבה אנשים, של תוואי כביש 23. עכשיו, זה מתקשר למשהו שנרמז עליו, שניתן קנס על העבודה כאן, אני ראיתי בד גורם ממתן, ...

לגדי בלחש, תשאיר לי, אני אטפל, באמת הרגעת את הרוחות. וכל זה נמשך, עד שאני פתאום הבנתי שאתה רואה את עצמך, אני כתבתי כמה דברים שמי שקרא – קרא, אני לא רוצה לחזור עליהם, שאתה רואה את עצמך, אולי יותר כעוזר אישי של ראש המועצה, אבל אני רואה את זה באופן שלילי. משום שאם ראש המועצה, נמנע ממנו, אתה לא עוזר לו לקבל החלטה נכונה, למלא החלטות של המליאה, סעיף 12 א' אני חושב שזה נקרא, שראש המועצה חייב למלא החלטות של המליאה, לבצע אותן, וזה נמשך ונמשך.

עכשיו, כשנפגשנו יום אחד כשיצאת לשירותים, חזרת, שאלתי אותך – מה קורה עם הדרך? ואתה אמרת לי, לחשת לי, יש... ונשארתי עם זה.

אני מבין שכל המליאה, ואני מעריך את היושר של גדי, הוא אמר את זה כבר מזמן, שהוא חושב שהדרך הנכונה זו לא דרך המילוט שלנו, הוא רואה את דרך המילוט של חבל שלום לכיוון אופקים, מן רעיון שפעם חיים העלה כאן ואמר – אני מטפל בכביש 23, כולם אמרו יופי, משה, מסתבר שכביש 23 זה משהו באופקים. לפי דעתי הוא הטעה את גדי, שחושב שהדבר הזה אושר.

הצורך בדיון על דרך לאופקים, מעולם לא הועלתה כאן. מעולם לא הועלתה במליאה, ובינתיים מוציאים על זה המון אנרגיה, אנרגיה גם בישיבות, עם הרבה עובדי מועצה, וכל הדברים האלה, זו גם אנרגיה של המועצה שמתבזבזת על דרך שאני לא רואה שהיא, לפי דעתי, עשויה. אני מזכיר שהקטע שבין צאלים לבאר שבע, הוא כ- 15-14 קילומטר בלבד. בזמנו, בתקופה של מנשר אייל, סגן ראש המועצה, הזמין לפי המלצה של מקס, דו"ח של... לגבי ההיתכנות של הדרך הזאת. הגיע דו"ח שאומר שזה פשוט פשוט וקל מאוד לביצוע,

מר ניר ים: אני חושב שאנחנו מודים לך, ואני אגיד לך גם למה,

מר משה טל: אתה התחייבת,

מר ניר ים: אני אגיד לך למה אנחנו מודים לך, אני אסביר, אני אתן תשובה

קצרה. ככה, במליאה שעברה, קודם כל, הנושא הזה, דרך המילוט, לידיעת כל המליאה, יש באמת תב"ר. אגב, התב"ר הזה מטופל, התב"ר הזה פעיל, התב"ר הזה חי, התכנון מתקדם, אוקיי?

מר משה טל: טעות.

מר ניר ים: רגע, דקה, תן לי, זה פעם אחת. דבר שני, בקשתו של משה טל, באמת הגיעה אליי, ואמרתי לו גם במליאה הקודמת, תקשיב משה, עזוב את זה, כי זה יבוא לדיון. ואם תבזבז את עשר הדקות שלך, אז זה מבחינתי הדיון. ומשה טל החליט לבזבז את עשר הדקות שלו, וכבר במליאה הקודמת, התחיל לדבר ולא הפסיק. עכשיו, לכן, אני אומר עוד פעם, הנושא הזה יבוא לדיון. אני מתעלם,

מר משה טל: מה פירוש יבוא לדיון?

מר ניר ים: אני מתעלם מההכפשות שכתובות במכתב, ורק מפאת כבודך, לא פיזרתי את זה לחברי המליאה, כי לא ככה,

מר משה טל: אני חילקתי את זה לחברי המליאה.

מר ניר ים: לא ככה אמור לכתוב מישהו בגילך, אוקיי? על זה אני מוחל,
(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: אתה לא תחנך אותנו.

מר ניר ים: ברור, משה טל מוזמן לפזר כל חומר שהוא רוצה, למי שהוא רוצה, מתי שהוא רוצה. אני לא דוור. ולכן אני אומר וסוגר,

גב' מזל ערוסי: הוא אומר דברים שלא מבוצעים. היית היום צריך להביא את ההצעות שלך לגבי ההסעות של ממלכתי – דתי, זה לא... כל מה... ואנחנו... מובלים על ידיכם, ואתה

מתייחס לאדם מבוגר בצורה מאוד לא מכובדת, סליחה. אני חושבת שצריך להתבייש.

מר ניר ים: אני אומר עוד פעם, מחלתי ואני מוחל על ההכפשות שרשומות

במכתב. זה הכול. מוחל. מוחל. אני חושב שזה לא מכובד, אבל אני מוחל. הנושא של,

מר משה טל: לא, אני רוצה... סליחה,

מר ניר ים: הנושא של,

מר משה טל:...היתממות.

מר ניר ים: הנושא של דרך המילוט,

מר משה טל: זה לא מטופל.

מר ניר ים: יבוא, מטופל,

מר משה טל: לא.

מר ניר ים: יבוא לדיון במליאה.

מר משה טל: באיזו מליאה?

מר ניר ים: אם היית במליאה הקודמת, היית רואה שאושר תב"ר, הצבעת עליו,

בלי לשים לב אולי.

מר משה טל: לפני שנתיים אושר תב"ר, שנתיים.

מר ניר ים: אוקיי.

מר משה טל: שנתיים.

מר ניר ים: בקיצור,

מר משה טל: בשנתיים האלה, לאחר המון המון ריצות, יש תכנון ראשוני ונעצר התכנון.

מר ניר ים: תראה, משה,

מר משה טל: תקשיב רגע,

מר ניר ים: תראה, משה,

מר משה טל: רגע, לא, לא, עכשיו תקשיב לי. יש ... למימון...

מר ניר ים: הנושא יבוא,

מר משה טל: מתי יבוא? שנתיים זה המון זמן.

מר ניר ים: הנושא יבוא לדיון.

מר משה טל: לא, אני לא סומך עליך.

מר ניר ים: יש תב"ר, הוא מטופל.

מר משה טל: הוא לא מטופל.

מר ניר ים: אז הוא לא מטופל, אז תבוא ונראה לך.

מר משה טל: היום בוטלה ישיבה של הוועדה שהייתה צריכה לאשר שלב ב' של דרך המילוט. דרך המילוט שהמועצה חושבת שזו דרך מילוט לאופקים. מי רוצה את זה? אני רוצה דרך מילוט לצאלים בשלב הזה, זה מה שאני רוצה.
(מדברים ביחד)

מר משה טל: לא בהנהלה, אני רוצה במליאה. זו מריחה מה שעושים כאן. לסיכום, אני אסכם כאן, משום שאני אמרתי כאן, שיש לי גם דרך נוספת, משום שאני רוצה להימנע, ממש רוצה להימנע מהוצאת הכביסה המלוכלכת החוצה. אבל אם אתה אומר לי שזה בטיפול, אז זו זריית חול בעיניים. הטיפול של הוועדה הנוכחית, שהיום הייתה לה ישיבה, אני במקרה טלפנתי למתכנן לשאול אותו, נו, מה אתה עשית? אז הוא אומר לי – יש לי מחר ישיבה. אז הוא אומר – לא, לא, אבל ביטלו את הישיבה. שאלתי אותו, איזו ישיבה ביטלו? מסתבר שהזמנתם ישיבה נוספת, יש מתכנן, הוא יודע מה לעשות, כבר ביקרנו אותו והכול. אני מבין שכאן עדיין רצים לאופקים, וזה גם כן דבר שכדאי שתתייחסו.

הדרך שאנחנו צריכים, יש 14 קילומטרים בין צאלים לבאר שבע, שזה אפשר,

מר ניר ים: סליחה, אני אומר ככה, אני טעיתי, אני טעיתי ואני מכה על חטא.
טעיתי ואני מכה על חטא.

מר משה טל: יפה.

מר ניר ים: הכרתי את התב"ר הזה, ידעתי שהוא חי, ידעתי שהוא קיים, אז הוא מגיע היום, והוא קוראים לו מספר 1117, ויאושר החלק השני, ואני יכול להגיד למליאה,

מר משה טל: סליחה, איזה חלק שני?

מר ניר ים: התב"ר הזה מטופל. מטופל כל הזמן,

מר משה טל: התכנון,

מר ניר ים: הדברים האלה לא קורים ביום לא קורים בשעה, ולא קורים אפילו, לא לפעמים, בשנה. לכן, או לא קורים בכלל, כל אחד איך שהוא רוצה. בשורה התחתונה, ברשימת התב"רים של היום, התבלבלתי לחשוב שזה היה במליאה הקודמת, אז זה יבוא היום.

מר משה טל: אתה מדבר על 300 אלף,

מר ניר ים: הדיון הענייני על סטאטוס דרך המילוט, למה – כמה – איך, מימים ימימה יבוא למליאה. אל תבזבז לנו עכשיו את הזמן, כי דיון לא יצא מזה.

מר משה טל: לא, משום שאתם, אם אתה מדבר על שלב נוסף, רוצים עוד כסף על חשבון השם של דרך מילוט, בזמנו גם דרך השדות נגלתה כדרך מילוט, זה בסדר, יש דרך שדות. אבל הדרך לבאר שבע – אופקים, זו לא דרך... מישהו מהישובים נשאל עליו בכלל? חיים ילין הגה איזה רעיון, דרך מילוט לאופקים, ולצערי גדי ממשיך בזה. דרך המילוט שעכשיו, גם בישיבה איתך סוכם, עם רננה, היא אמרה, היא לי הבטיחה שם, שאתה שמעת, התקציב הזה מיועד לדרך המילוט לצאלים. אחר כך נמשיך הלאה. אתם יכולים לשאוף לבאר שבע, המליאה...

מר ניר ים: טוב, תודה משה. תראה, המליאה, גם אם היא תשמע אותך, ותשמע

את זה שאני מנסה לקטוע אותך, מכאן עם החלטה לא תצא. אם לא נביא את זה מסודר,

מר משה טל: אם המליאה תחליט אז כן נצא.

מר ניר ים: אם לא,

מר משה טל: אני מבקש שהמליאה תחליט,

מר ניר ים: בסדר. אם לא נביא את זה מסודר, ורגוע וברור,

מר משה טל: מסודר הייתה, יש מהנדס שקיבל את האישור, יש תקציב של 220 אלף

ש, אני חושב, מתוך ה-300, יש, הוא צריך לגמור את העבודה. ומה שאתם עושים, זה פשוט לנצל את זה למשהו אחר.

שמע, היום שער הגולן... מחר זה יהיה אצלנו, שנתיים זה נמשך מאז האישור? אני לא מדבר על זה שנמשך כבר עשר שנים. שנתיים זה כבר נמשך. ועכשיו עוד נמשך את זה? עם תקציב נוסף? אני רואה בזה דברים אחרים.

מר ניר ים: אם התקציב,

מר משה טל: דרך אגב,

מר ניר ים: אם התקציב נלקח לדבר אחר, כשיבוא להצבעה התקציב 1117,

תצביע נגד מתוך ידיעה שאין כוונה לנצל את זה במקום הנכון.

מר משה טל: אם זה הלך לאיזו עבירה פלילית, והגזברית,

מר ניר ים: בסדר, ואז הכסף לא יצא למקום אחר, בסדר. בסדר גמור,

מר משה טל: אני מבקש,

מר ניר ים: כן, דנה?

מר משה טל: המליאה מוסמכת עכשיו לומר, שבשבוע הקרוב המהנדס צריך לגמור את התכנון של דרך המילוט. יש תקציב, זה מאושר. המכרז מאושר.

מר ניר ים: טוב, תודה משה.

מר משה טל: רגע, מה טוב? אני עכשיו רוצה לשמוע מה אומר ראש המועצה על זה.

מר ניר ים: סליחה?

מר משה טל: מי שאחראי לדיון, זה ראש המועצה. אתה בא כוח שלו. אבל אם ראש המועצה אומר שנמשיך עכשיו לסחוב את זה, אז אני מתוך כבוד לו ולהורים שלו, אז אני אספוג עוד...
עוד...

מר ניר ים: לא הצלחתי להבין.

מר משה טל: אתה לא מנהל את המליאה.

מר גדי ירקוני: מה אתה רוצה, משה?

מר משה טל: אתה מקבל את זה שיוקפא התכנון של דרך התכנון מחבל שלום

לצאלים, עד שתעשו דברים אחרים? זה מוקפא כבר שנתיים, יש רק תכנון ראשוני.

מר גדי ירקוני: ... לפני חצי שנה.

מר משה טל: יפה, אז,

מר דני ברזילי: מה אתה רוצה מאיתנו עכשיו?

מר משה טל: לתת הנחיה לגמור את התכנון, יש כסף לזה. יש כסף לזה.

(מדברים ביחד – לא במיקרופון)

גב' דנה אדמון: אני מבקשת, אנחנו בשלב אישור הפרוטוקול, אם אני זוכרת נכון.

ובשלב אישור הפרוטוקול עלה משה ואמר שהפרוטוקול לא מדויק, בלשון המעטה, ולא משקף את מה שקורה במליאה, בלשון המעטה, וחסרים בו המון המון דברים, לראייה, ההבטחה שלכם מהמליאה הקודמת שהדיון הזה יתקיים. הדיון היה אמור להתקיים במליאה הזאת, לפי בדיוק מה שאתם אמרתם. התמלולים לא מגיעים אלינו בזמן, בשביל שנוכל לבדוק האם הפרוטוקול אמיתי או לא אמיתי, הוא לא רלוונטי, הוא לא משקף את הדברים. זאת ההתייחסות העיקרית לדברים של משה, זאת הייתה ההתחלה, ועל הנושא הזה הוא ביקש לדבר. זה אחד.

שתיים – התייחסות רלוונטית לדברים שהוא אמר, איפה הדבר עומד? התשובה נמצאת בגוף התשובה השנייה, שהוא יודע לשאול, אבל לא התעסקתי בזה בחצי השנה האחרונה, אז בוודאי שאין לו תשובה.

מר משה טל: יש מהנדס מאושר, ויש תוואי מאושר, יש הכול. יש כבר... צריך פשוט

לגמור את זה. אנחנו עדיין בטוחים שזה... יש סיכוי שהדברים... קרן קיימת, יעשו, אני חושב שנעשה

כאן דבר אסור, מפנים משאבים, ויבנו דרך שהיא לא תשרת את התוואי... במקום להתעמק בדרך לבאר שבע, שמדובר שם, אם כבר תכנון... לבקש תכנון של...
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: כן, חברים? למעט ההערה, חברים, דני, למעט ההערה של משה וההבטחה שניתנה, לכאורה, שזה יבוא למליאה הזאת, זה יתווסף לפרוטוקול. אין שום בעיה עם זה, אף אחד לא מטייח, ואף אחד לא מסתיר. חוץ מזה, יש לו הערות נוספות?

גב' מזל ערוסי: כן.

מר ניר ים: בבקשה.

גב' מזל ערוסי: בהנהלה,

מר ניר ים: לא בהנהלה, שאלות לגבי הפרוטוקול של המליאה הקודמת. זה כרגע הסעיף.

גב' מזל ערוסי: אז אני רוצה גם להעלות,

מר ניר ים: אנחנו בשלב, תראו, יש לנו בסוף, בסוף יש לנו...

גב' נעמי סלע: חנניה, גם לנו יש פה Say, סליחה. גם אנחנו יכולים להביא לפה נושאים בוערים, נושאים שנוגעים לתושבים בחיי היום יום, אי אפשר להתעלם מהתושבים פה.

מר ניר ים: הכול בסדר, ומי שרוצה להעלות נושא, יש לו את כל הדרכים איך להעלות את זה.

מר משה דנינו: סליחה, אני יכול לבקש חמש דקות? זה נושא שאנחנו מושכים אותו שנים, ואני חייב... אני בן 53, מעולם לא הייתי בישיבת מליאה. פעם ראשונה בחיים שלי, אני נולדתי בעמיעוז, פעם ראשונה... אני מבקש חמש דקות לדבר. אני הולך, אין לי עניין בנושאים האחרים. אני מבקש, תנו לי לדבר, יש אפשרות?
(מדברים ביחד)

מר מאיר יפרח: ככה מנהלים מועצה? ככה מנהלים מועצה? כשבן אדם, אזרח רוצה לדבר, אתה אומר לו לא?

מר משה דנינו: השיחה תהיה מאוד קצרה, אני חייב פשוט,

מר ניר ים: חברים, כבודו, איך קוראים לך?

מר משה דנינו: משה זנינו.

מר ניר ים: משה זנינו?

מר משה דנינו: כן.

מר ניר ים: כבר הגעת, כבר התעצבנו, כבר נאמרו פה דברים.

מר משה דנינו: אני לא מתעצבן.

מר ניר ים: כל אחד יפרש אותם איך שהוא רוצה ברמה התרבותית. בבקשה, תגיד את מה שיש לך, בבקשה, בקיצור, לעניין, ונשמע.

גב' כבי שקולניק:

אבל ניר, זה לא נכון. זה בלי...

מר ניר ים:

זה לא נכון, כבי, אני יודע. ובכל זאת.

גב' מזל ערוסי:

... להביא היום, לישיבה הזאת, הצעות.

מר גדי ירקוני:

בואו, חבר'ה,

מר ניר ים:

חברים, מי שקיבל...

(מדברים ביחד – מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים:

חברים, בואו, מי שנתן למשה דנינו את זכות הדיבור זה אני, בואו

נכבד את זה. יגיד את מה שיש לו, נשמע את מה שיש לו להגיד, ונתקדם.

מר משה דנינו:

כמו שאמרתי, אני אציג את עצמי, אבל לדעתי חוץ ממאיר, חנניה

ואלי, אף אחד פה לא מכיר אותי. אני יליד מושב עמיעוז, נולדתי בעמיעוז, ומאז שאני זוכר את עצמי,

גם אני חונכתי בחינוך דתי. תמיד היינו מופלים לרעה. כשאני אומר מופלים לרעה, אני מדבר על

הדברים הבסיסיים ביותר שלא קיבלנו. אני אתחיל דווקא מהילדים שלי, שזה מייצג את כל שאר

הילדים באזור. יש פה קבוצה שלמה שהיא שקטה, שאף אחד לא שומע אותה, שהיא סובלת,

שמתעללים בה. אני בפירוש אומר, מתעללים בה במשך שנים.

כשאני מקבל תשובה מאחד ממחלקת החינוך, שאומר לי – תוריד את הילד בצומת, והוא ייסע

בטרמפ לבית הספר, ואז שאלתי אותו, אם אתה תסכים שההסעה לבית ספר הבשור תוריד פה

בכניסה למועצה האזורית אשכול, לא קיבלתי תשובה.

הילדים שלנו לא מקבלים לא חוגים, הילדים שלי מעולם לא קיבלו – לא חוגים, לא צהרונים של

אחרי הצהריים, לא הסעות לחוגים, כלום, שום דבר. הדבר היחיד שאנחנו מקבלים, זו השלמה הסעה

ממרחבים לאופקים. אפילו לא הסעה ספיישל, הסעה מאושרת עד מרחבים. כל הסיפור הוא מתמקד ממרחבים לאופקים ולסעד. יש פה קבוצה גדולה, ונעזוב את זה שמורחים את זה במשך שנים בצורה שיטתית, מורחים את הקמת בית הספר הדתי, גנים דתיים. אני מניסיון, אני כבר מחנך ילדים עשרים שנה, כן? אנחנו, כבר לפני חצי שנה, בתקופה של מרקובסקי, מרחו אותנו. ניסינו להקים גן דתי, ניסינו להקים מסגרות דתיות, כדי שלא נצטרך לטרטר את הילדים שלנו.

אני למדתי לפני 35-40 שנייה באופקים, והיינו יוצאים מעמיעוז וממבטחים שני אוטובוסים. מאז, פשוט לא מתייחסים אלינו. עכשיו פתאום החליטו, שבעקבות הקורונה יש קיצוצים. הדבר היחיד שיש קיצוצים, זה להסעות של החינוך הדתי. יש הסעות לחוגים, יש אוטובוסים לחוגים, אפשר לראות שיירה בערב פה לחוגים, להסעות של חוגים, להסעות לצהרונים של אחרי הצהריים, לכל יש תקציבים. הדבר היחיד שאין תקציבים, זה להסעות. להסעות של החינוך הדתי. וזה דבר שהיה במשך כל השנים, פתאום החליטו להוריד את זה.

אנחנו לא נקבל את זה, אתם צריכים להבין, יש פה קבוצה ענקית במושבים, זה לא בקיבוצים, נכון, אבל במושבים, במבטחים, עמיעוז, ישע, צוחר, תלמי אליהו, אוהד, יש פה קבוצה ענקית של אנשים שרוצים חינוך מסורתי. לא חרדי. ויש כאלה גם חרדי. והם לא מקבלים פה שום מענה.

אף אחד לא חשב מחוץ לקופסה, אולי נקים איזושהי מסגרת של חוגים לקבוצה הדתית, כלום. במשך שנים מתעלמים, קיבלנו את זה. אוקיי, אף אחד לא התלונן, קיבלנו את זה, אנחנו מורידים את הראש. הדבר היחיד, כבשת הרש הקטנה הזאת, ההסעות, אומרים לנו לא, תשברו את הראש. מה זה תשברו את הראש? אני חקלאי. אני עכשיו באתי מהחממות, אני חקלאי מלידה. אני יכול להתחיל להסיע את הילדים שלי כל היום?

אני את הבן שלי הסעתי שלוש שנים, כל ערב, הייתי נוסע להביא אותו מבית הספר. את הבן שלי חן, אלי מכיר אותו, אלי הוא מהמושב שלי. שלוש שנים. אני בעצמי. תראה לי הורה שהיה מוכן להסיע את הילד שלו כל ערב שלוש שנים. אני גומר את העבודה, וצריך להיות חברת הסעות. וככה כמוני המון הורים דתיים.

יש פה קבוצה של הורים מסורתיים, גם אם אין להם כיפות, זה אנשים שאכפת להם מהמסורת, אכפת להם מהדת, והגיע הזמן לתת דגש בעניין הזה, זה לא יתכן שהדבר הזה ימשך, אנחנו לא הולכים לוותר. אתם צריכים להבין, יש הורים, ההורים המסורתיים מתחלקים לשתי קבוצות. יש

הורים שהם רוצים את זה, הם לא יתאבדו על זה, במירכאות, כן? אבל יש הורים כמוני למשל, אני להכניס את הילד שלי ב"הבשור", אני לא מזלזל בבית הספר, זו לא אופציה. האופציה, כבר אמר לי חן ניסנוב, הוא מרשה לי להגיד את שמו, שהוא יליד עין הבשור, הוא גר בעין הבשור, הוא מתנד את הילדים שלו בחינוך חרדי. הוא אומר – אם יפסיקו לנו את ההסעות, לא תהיה לי ברירה, אני לוקח את הילדים שלי, אני עובר לאופקים, מה אני יכול לעשות?

מר ניר ים: טוב, משה, תודה.

מר משה דנינו: זה לא יתכן, בונים בתי ספר מפוארים, יפה מאוד. במיליונים, בעשרות מיליונים, אין לי מושג בכמה, יש הסעות, יש חוגים,

מר ניר ים: אוקיי.

מר משה דנינו: אנחנו לא מבקשים, לא חוגים, לא הסעות לחוגים, כלום כלום.

מר ניר ים: משה, תודה.

מר משה דנינו: מבקשים לא שמנת, את הלחם.

מר ניר ים: הבנו.

מר משה דנינו: זהו, בזה נגמר הסיפור.

מר ניר ים: אני פשוט, רגע, פשוט כדי...

(מחיאות כפיים)

מר גדי ירקוני: תן לי רגע.

מר ניר ים: אני אתן לך אחריי. דקה. קודם כל תודה על מה שאמרת, לפני שאני נותן את זה לגדי, אני רוצה להגיד שני דברים קצרים. דבר אחד, אני רוצה להגיד שהנושא הזה עבר, היה בהנהלה, נדון, מוכן חומר, מוכן לדיון, יבוא למליאה הבאה לקבלת החלטה.

מר אלי אהרון: מה הייתה ההחלטה בהנהלה? להביא את זה למליאה הזאת, ואתם לא הבאתם. שלחתי אליכם מייל, לא התייחסתם.

מר ניר ים: תודה אלי,

מר אלי אהרון: כשראיתי את הנושאים.

מר ניר ים: אלי תודה, אפשר כאילו בצעקות,

מר אלי אהרון: מה תודה? צריך להגיד את האמת, מה אתה אומר לי כל הזמן תודה?

מר ניר ים: אפשר להגיד את האמת, הכול בסדר. זה דבר אחד. דבר שני,

גב' מזל ערוסי: פתיחת שנת הלימודים ב-1.9, במליאה הבאה יהיו לנו תשובות לנושא הזה?

דובר: אתם שלחתם אותנו לילדים, אתם שלחתם... לא אנחנו. זו אחריות שלכם, לא שלנו.

מר גדי ירקוני: אני לא אגיב עכשיו. אני יכול להגיד לכם שרק הייתה לי עכשיו שיחה

נוספת עם ההורים, ובמליאה הבאה זה יעלה לפה. זה יהיה בעוד שבועיים, עם החומר,

מר אלי אהרון: למה במליאה הבאה? תסביר לי.

מר גדי ירקוני: אלי, אני אסביר לך,

מר אלי אהרון: איזה נושא... ראיתי את רשימת הנושאים, שום נושא פה לא יותר מעניין מזה, שום נושא.

מר גדי ירקוני: תקשיב, זה שאתה חושב,

מר אלי אהרון: למה אתה לוחץ...

מר גדי ירקוני: אל תצעק, אני גם לא צועק, תן לי... סיימת?

מר אלי אהרון: לא, לא סיימתי, יש לנו עוד מליאה שלמה, לא סיימתי.

מר גדי ירקוני: אז תגיד לי מתי אתה מסיים, אני אדבר.

מר אלי אהרון: לא, עכשיו ברגע זה, סיימתי.

מר גדי ירקוני: אוקיי.

מר אלי אהרון: אחר כך נמשיך.

מר גדי ירקוני: אני יכול לדבר? אני לא אגיב עכשיו, החומר מוכן לישיבה הבאה, גם

ההורים קיבלו ממני את החומר, אין שום סוד בחומר הזה. אלי, מה שאתה ביקשת, זה שזה יגיע בתור שאילתא. שאלתי אותך אם אתה רוצה שזה יגיע בתור שאילתא, כי ככה זה הגיע למליאה,

מר אלי אהרון: שאילתא?

מר גדי ירקוני: כן, שאלתי אותך.

מר אלי אהרון: זה היה נושא בהנהלה.

מר גדי ירקוני: בהנהלה שאלתי אותך.

מר אלי אהרון: צריך להתמודד עם זה עכשיו.

מר גדי ירקוני: אני אמרתי שאני אכין את החומר ואני אביא את זה.

גב' מזל ערוסי: אני רציתי להביא את זה לשאילתא,

מר גדי ירקוני: אני שאלתי את שניכם מי מעלה את זה, ואלי אמר – אני מעלה את

זה. אז אני מציע עכשיו, בואו, זה לא חשוב, זה יעלה עוד שבועיים, עד עוד שבועיים, לישיבה הבאה, עם חומר מוכן. אני חושב, העליהום פה שמנסים לעשות עלינו הוא לא מוצדק. אני מציע שיש לנו עד שמונה להמשיך ולדבר, נדבר בשקט, כל אחד יקשיב לשני, ובסוף גם נגיע להחלטות.

דובר: גדי, תבטיח שזה יעלה כנושא ראשון.

מר גדי ירקוני: יעלה כנושא ראשון.

דובר:

תגיד את זה. תגיד.

מר ניר ים:

יעלה בנושא ראשון למליאה הבאה.

מר אלי אהרון:

אני רוצה לדייק, רגע, רגע, אני רק רוצה לדייק. היה דיון על זה

בישיבת הנהלה, הסיכום היה שהם באים למליאה הזאת עם פתרונות,

(מדברים ביחד)

מר ניר ים:

טוב, חברים, אוקיי.

גב' דנה אדמון:

השאלה היא... רק תענו למה זה לא מגיע לעכשיו, מה הסיבה?

מר ניר ים:

זה לא מגיע לעכשיו, קודם כל אני אתן לפני זה מילה אחת, שאני

פשוט מרגיש חייב שצריך להגיד אותה, לא שזה מאזן את המשוואה, לא שזה משהו שאמור לשנות

למישהו משהו בדעה שלו, אבל אני יכול להגיד דבר כזה – אף ילד במועצה האזורית אשכול, לא

ניתנת לו האפשרות ללכת ללמוד באיזה בית ספר שהוא רוצה, מחוץ לתחום הרישום של המועצה.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים:

אני לא נכנס לדיון, עזבו אותי. מתנצל, עוזב וסוגר. עכשיו ככה, אני

חוזר, הנושא, הנושא יגיע לדיון במליאה הבאה. כי זה הנושא, לא היה מוכן לדיון עד הזמן שבו נשלחו

החומרים למליאה, זאת הסיבה. סיבה פשוטה לגמרי. זה חומר, צריך להכין אותו, צריך להבין אותו,

צריך לחשב איתו, צריך לדבר עם אנשים, צריך לאסוף דעות, כל המהלך הזה עוד לא התגבש לכלל

מוכנות להביא את זה לדיון. בעוד שבועיים זה יגיע. הלאה.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: לגבי הפרוטוקול, חברים יקרים, אני מבקש לאשר או לא, את הפרוטוקול של המליאה הקודמת.

מר אמיר פלג: תוסיף את מה שמשה ביקש?

מר ניר ים: כמובן, זה אמרתי. אמרתי, בדרך כלל אני משתדל לעמוד ב...

גב' דנה אדמון: למנוע, למנוע לפעם הבאה, הבטחות שמבטיחים במליאות, צריך לרשום אותן בפרוטוקול, ואז קל לזכור אותן, זה אחד. שתיים – אם לא מצליחים לעמוד בהבטחות, צריך לעדכן בפתח הישיבה. היינו אמורים להביא נושא זה וזה, לא הספקנו... ולכן אנחנו דוחים את זה למליאה הבאה, זה הכול. פשוט להתייחס אלינו כשותפים, כאנשים שרוצים לעשות את הדברים ביחד,

מר ניר ים: קודם כל, עם העיקרון אני מסכים. הדבר היחיד שאני לא מסכים איתך, זה שלא היו הבטחות. פה אני לא מסכים. אבל לא משנה, לא חשוב כרגע. בהבטחות אנחנו עומדים, כיוון שלדעתי, ויכול להיות שאני טועה, לא ניתנו הבטחות. אז זה לא תופס כרגע. אני מבקש להתקדם, ולהביא עם התיקון של משה, שיכנס לפרוטוקול, להביא את הפרוטוקול ככלל לאישור.

גב' מזל ערוסי: איפה ההבטחה שיבוא ה...

מר ניר ים: לא צריך לחזור על הדברים עשר פעמים. מי...

גב' נעמי סלע: אם רוצים לאשר את הפרוטוקול,

מר ניר ים: כן?

גב' נעמי סלע: לפני שמאשרים יש פה, בעמוד 4, ... לתת תשובה לגבי ההנהלה.

מר גדי ירקוני: ניר אמר לי שזה בשאילתות יהיה.

מר ניר ים: יש תשובה.

גב' נעמי סלע: זה כתוב כאן בפירוש שהתשובה תינתן,

מר ניר ים: אוקיי, אין בעיה, להלן התשובה.

גב' כבי שקולניק: לא, ניר.

מר ניר ים: כבי, תקשיבי טוב, תני לי רגע, להלן התשובה, אין לי בעיה, בואו נזרום עם העניין, הכול בסדר. ככה, אני קורא, מתברר שעל פי החלטת מליאה 1-12-2/2018, החלטת מליאה כזאת, יש למנות מבין חברי המליאה שני חברי הנהלה נוספים – אחד מיישוב קהילתי, ואחד מהקיבוצים. בכך תמנה ההנהלה 14 חברים, סבבה. יפורסם, זאת החלטה, בסדר? זאת החלטה. אין החלטה שסותרת את זה, ובהיעדר החלטה שסותרת את זה, זאת החלטה שתקפה. עכשיו, אם את לא רוצה,

גב' נעמי סלע: זה... אם הוחלט שלא מתמללים ישיבות, ונעשתה ישיבה אחת ללא תמלול, וללא תיעוד,

מר ניר ים: זה ממש לא משנה.

גב' נעמי סלע: כששאלת... סליחה, זו ישיבה... נעשתה ישיבה...

(דיבורים מחוץ למיקרופון – לא שומעים)

- מר ניר ים:** נעמי, על מה נאמר,
- גב' נעמי סלע:** אתה בורח מההחלטות, אתה,
- מר ניר ים:** אנחנו לא מתווכחים, שאלת שאילתא, קיבלת תשובה, נגמר הסיפור.
- גב' נעמי סלע:** אבל הייתה החלטה אחר כך.
- מר ניר ים:** לא.
- גב' נעמי סלע:** מה לא? יש פה אנשים, יש כאן אנשים שהצביעו, סליחה.
- מר ניר ים:** מאה אחוז.
- מר אלי אהרון:** כל ישיבה אותו הדבר, אומרים לכם...
(מדברים ביחד)
- מר אלי אהרון:** מחליטים לבד, אנחנו לא נחשבים.
- גב' נעמי סלע:** ככה מתנהגים, אין לכם שום כבר בסיסי למליאה...
- מר אלי אהרון:** לא מתייחסים אלינו, לא בהנהלה ולא במליאה. אתם שניכם יושבים,
לא מערבים אפילו את סגן ראש המועצה, לבד מחליטים...
(מדברים ביחד)
- מר ניר ים:** אוקיי, אנחנו מתקדמים.

גב' נעמי סלע: אתם תישארו פה לבד.

מר ניר ים: אנחנו מתקדמים. ולכן אני רוצה להשלים את התשובה, אל תפסיקו אותי. אם זו שאילתא, אז מתבקשת תשובה, כמו לשאילתא, לא נפתח פה דיון. ההחלטה, כרגע, היחידה שתופסת, היא למנות שני חברי מליאה נוספים, אחד מהישובים הקהילתיים ואחד מהקיבוצים. זאת ההחלטה.

גב' דנה אדמון: ... מירב. ההחלטה שהייתה ב...

מר אמיר פלג: כל דקה חוזרים לזה, יש פה את ידידיה, יש פה עוד אנשים, כולנו היינו שם ונאמר שם בפירוש שמוסיפים נציג קהילתי, כי זה יישוב נפרד, זה לא מושב ולא קיבוץ. ולכן, זה נאמר עוד פעם ועוד פעם, עכשיו אתה מבטיח... שהיא בכלל לא רלוונטית,

מר ניר ים: חברים,

מר אמיר פלג: אז די עם זה, זה מרגיש כמו קרקס, מספיק.

מר ניר ים: הלאה.

מר אמיר פלג: לא הלאה.

גב' דנה אדמון: זה לא הלאה, ניר.

מר אמיר פלג: זו ההחלטה, באפריל 2020, החלטה מאוד ברורה, נאמרה בישיבה שלא תומללה, שמוסיפים נציג של יישוב קהילתי.

דוברת: זו לא דיקטטורה.

מר דודי אלון: אפשר להביא את זה מחדש?

מר גדי ירקוני: כן.

מר דודי אלון: לאשרר אותה,

מר גדי ירקוני: נכון.

מר ניר ים: זו החלטה שקיימת.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: רגע! שקט! רגע, די די די ,

גב' מירב ברקאי: מה שקרה, זה שאנחנו כל פעם מחדש צריכים לבחון את הזיכרון

שלנו. באמת הייתה החלטה, כמו שאתה אומר, לגבי אחד מהקיבוצים ואחד מהיישובים הקהילתיים.

היא לא מומשה ואז זה עלה שוב לדיון, ואז אמרנו שאולי בעצם אפשר להוציא את עצמנו

מהמקובעות של הסקטורים, ולהכניס מישהו מהיישובים הקהילתיים.

גב' דנה אדמון: תודה רבה.

גב' מירב ברקאי: זה מה שהיה... שנייה, מבלי להתמפתח כל הזמן במפתח של אחד כזה

אחד כזה, חצי כזה ושמונים אחוז כזה, ואני רוצה, אם אתם, רגע, אם אתם בכיוון חיובי, ואתם לא

חושבים שזה יאיים עליכם, תאשררו החלטה,

מר גדי ירקוני: זה מה שאני הולך לעשות, רגע,

גב' מירב ברקאי: חברי המליאה ניקח את זה, יושבים...

מר גדי ירקוני: רגע, מירב, די. אנחנו נעשה הצבעה מחודשת.

גב' דנה אדמון: במליאה הבאה.

מר גדי ירקוני: עכשיו, עכשיו. חבר'ה, יש שתי אפשרויות, כל אחד שירים את היד שלו במה שהוא רוצה. או שבחרים, וזה מאוד ברור, וזו החלטה שתהיה כתוב בפרוטוקול ונגמר הסיפור, תיקון לכל הפרוטוקולים האחרים. יש אפשרות לשים שני נציגים, אחד מהיישובים הקהילתיים, ואחד מהקיבוצים, או ההצעה השנייה, רק ביישובים הקהילתיים. מי בעד ההצעה?

דובר: שנייה, זה לא כל כך פשוט.

מר גדי ירקוני: זה פשוט מאוד, אל תסבכו לי את זה.

גב' דנה אדמון: כשמציגים הצעה להחלטה, יש את ההצעה של מי שמגיש אותה, ויש את מי שבא מולה. ההסבר היה מאוד פשוט. היישוב הקהילתי הוא חיה אחרת, הוא לא מושב ולא קיבוץ, ולכן ביקשו ש...

מר גדי ירקוני: אז תצביעי,

גב' דנה אדמון: לכן ביקשו, כולם צריכים להבין ולשמוע, לפני שהם מצביעים. אנחנו לא נצביע סתם. רק, אלי, הם החליטו שהנהלה צריכה להיות סקטוריאלית, רגע, יש החלטה

שהנהלה צריכה להיות סקטוריאלית, ובגלל שבהנהלה רצו שיהיה ייצוג גם ביישובים הקהילתיים, כי הם לא מושב ולא קיבוץ, הוחלט שיכניסו נציג נוסף. אם אנחנו מכניסים נציג מהקיבוצים... זה הסיפור.

גב' מירב ברקאי: לא צריך לאשר גם את ההוספה של הסעיף לסדר היום?

מר גדי ירקוני: רגע, אז מה את מציעה? שלא יצביעו כמו שאמרתי? שיבינו את ההיגיון שלך. חבריה, הצבעה.

גב' מירב ברקאי: טוב, תאשר,

מר גדי ירקוני: די, די.

גב' מירב ברקאי: תאשר הוספה של הסעיף לסדר היום.

מר גדי ירקוני: מה?

גב' מירב ברקאי: תבקש הוספה של הסעיף לסדר היום.

מר גדי ירקוני: אפשר להוסיף לסדר היום הצבעה? יפה. עכשיו אני אומר עוד פעם את שתי האפשרויות, נראה אם אני אצליח לחזור על מה שאמרתי בפעם שעברה. ההצעה הראשונה, אני מבטיח, אני לא מצביע. ההצעה הראשונה, היא להוסיף נציג אחד מהקיבוצים ונציג אחד מהיישובים הקהילתיים. הצעה מספר 2, היא להוסיף רק בעד היישובים הקהילתיים. מי בעד 2? ניר, אתה סופר? אושר. מי בעד לשים גם וגם? כמה זה, ניר, תספור.

מר ניר ים: יש ארבעה.

מר גדי ירקוני: אנחנו מוסיפים רק מהישובים הקהילתיים. יהיה קול קורא ליישובים הקהילתיים, ונביא את מי שרוצה מהמועמדים. אפשר להמשיך הלאה.

דוברת: אנחנו נעשה הסכמה בינינו, שלושתנו, ואנחנו נביא מועמד.

מר ניר ים: ובא לציון גואל. אנחנו מתקדמים.

מר אמיר פלג: ניר, אני רק אגיד שיש פה גם נציגים של הורי כיתות א', בואו ניתן להם רגע גם לדבר, כי הם הגיעו והם יושבים פה, והם יציגו למה הם פה, אם ניתן להורה אחד להציג,

גב' כבי שקולניק: חבר'ה,

מר גדי ירקוני: נראה לכם שזה רציני ככה?

גב' כבי שקולניק: חבר'ה, אתם אחר כך מדברים איתנו על הפרוטוקול, על מה מוצג ומה אסור במליאות.

מר אמיר פלג: יש לך פה אזרחים, כבי.

גב' כבי שקולניק: כן, ככה? לכולם? ... כל אחד יכול לבוא ולספר.

מר אלי אהרון: כבי, כשיש בקשות של חברי הנהלה, סליחה, את כעובדת...

מר ניר ים: חברים, יש פה, אלי, עם כל הכבוד,

גב' כבי שקולניק: אלי, סליחה, אתה לא תסתום לי את הפה.

מר גדי ירקוני: מה זה, אלי?

מר ניר ים: דקה, כבי, אלי, כולם, שקט. מי אלו נציגי ההורים של כיתה א'?

מר גדי ירקוני: איזה כיתה א' בכלל?

מר ניר ים: כיתה א', דקה. חברים, לפעמים קורה, רגע, מה זה משנה, לפעמים קורה שמי שמנהל את הישיבה מקבל החלטות. אז מה שמך, בבקשה?

גב' אלמוג סלע: שמי אלמוג סלע.

מר ניר ים: אלמוג סלע, בבקשה, שלוש וחצי דקות מתומצתות, לעניין, נקשיב לך רוב קשב ונכבד אותך, בבקשה.

גב' אלמוג סלע: תודה. אני מעין הבשור, אבל אני מדברת בשם הורי כל הילדים שאמורים לעלות לכיתה א' במרחבי אשכול. אנחנו הבנו שאמורים להיות 62 ילדים בשכבה, והם אמורים להתחלק לשתי כיתות בלבד, זה אומר 31 ילדים בכיתה. זה מספר לא סביר בעינינו, במיוחד לאור המהלך שעשינו רק בשנה שעברה, לעבור לבתי ספר חדשים, שדובר על שיטות חינוך אחרות, על חינוך טוב יותר, איכותי יותר לתלמידים במועצה. דובר על מרחבים פתוחים, על למידה בקבוצות, כל הדברים האלה. זה לא מציאותי בכמות של 31 ילדים, הם לא יקבלו את החינוך שהם צריכים לקבל ושמגיע להם לקבל. הם ילדים מעוטף עזה, אני לא צריכה לספר לאף אחד פה מה המשמעות של זה. במקרה הם הדור של צוק איתן, הם נולדו לתוך צוק איתן הילדים האלה, ומאז הם עברו אי אלו מתיחויות.

השנה האחרונה שלהם בגן, הייתה שנה עם גם מתיחויות, גם קורונה, הם פספסו המון דברים בהכנה

לכיתה א', עכשיו הם יגיעו לכיתה א' וכל ההשתלבות שלהם תהיה פחות טובה. אנחנו ממש חושבים שזה בלתי אפשרי מצב כזה. 31 ילדים בכיתה זה לא סביר. פעם זה היה סביר, היום אין בזה היגיון.

מר ניר ים: אלמוג, א' – תודה. ב' – יש לנו סוף סוף, מה שנקרא, ועדת חינוך מועצתית, בבקשה תצרי איתם קשר, ואם את מתקשה בזה, תעלי את הדברים דרכי ואני אביא את זה לשם. זהו, חברים, אנחנו מתקדמים.

דוברת: מה עם הגנים? סליחה, במסגרת החינוך, יש פה... בין הגנים,

מר ניר ים: חברים, אנחנו זהו, תודה. תודה לכם.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: תודה רבה.

דוברת: זה על חשבון הילדים שלנו, זה עצוב.

מר ניר ים: זה בסדר, הוזמנתם בכבוד,

דוברת: בסדר, אז תשמע אותנו.

מר ניר ים: ניתנה לכם אפילו רשות דיבור. אנחנו מודים לכם, תודה רבה. אני מתקדם לאישור הפרוטוקול, כאמור. מי...
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: בשלב הזה, זה מפריע להמשך...

דוברת: אי אפשר להתנהג כמועצה בצורה כזאת, יום אחד אתם סוגרים גן אחד, יום שני אתם סוגרים את הגן השני, תתנהלו מול החינוך בצורה אחרת. אנחנו רוצים חינוך נורמאלי לילדים שלנו.

מר ניר ים: אוקיי. שוב תודה. אנחנו מתקדמים.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברים, בואו, אנחנו בשלב...

גב' מזל ערוסי: ... של קבלת החלטות בעייתי במועצה, בעייתי באופן כללי, וזאת הבעיה. לכן מתעוררות הבעיות האלה. התקבלה החלטה מסוימת, באו הורים,

דוברת: זה מי צועק יותר, וזה בא על חשבון הילדים שלנו, ההורים שצועקים יותר. ככה זה...

גב' מזל ערוסי: מי מנהל את כל העסק הזה?

דוברת: וכשעלתה... בתור אמא, כל יומיים החלטה אחרת.
(צעקות מחוץ למיקרופון)

גב' מזל ערוסי: לא, זה ביזיון.

מר ניר ים: מזל, מולי, לכל נושא, ככל שאני יודע, לכל נושא במועצה יש כתובת. יש חינוך - יש מנהל חינוך, גנים – מנהלת לגנים,
(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: שה, שה, בסדר, בואו.

דוברת: עוד ישיבה איתך, אני הייתי חלק מצוות, ואני לא יכולה לבוא להגיד לך מה אני חושבת כאימא. מה הבת שלי עוברת בגן, לפי כל הטרטורים האלה. יום אחד אני מכינה אותה לשנה הבאה, יום אחרי הגנת באה ומספרת לה שהיא איתה והיום לא, אתם לא מבינים מה זה עושה. ... איתך, זה גם נגדך, מה אנחנו עוברים עם הילדים שלנו בכל התהליך הזה. זה אבסורד, זה פשוט פוגע. זה משחקים בנו על חשבון הילדים. יש החלטה, אתם מספרים להורים ככה, מוציאים מתווה מסודר, אתה בא, מכין את הילד למתכונת מסוימת... עוד לא נגמרה השנה, אני... שוב פעם, אז שוב הילד צריך להכין אותו למשהו חדש. והיום שוב...

מר גדי ירקוני: חבריה, זה לא שוק פה, עם כל הכבוד.

דוברת: ההחלטה היא כל פעם משתנה, ואנחנו לא יודעים איך להתנהל בזה.

מר ניר ים: טוב, תודה. למרות שהתפרצת,

דוברת: זה עצוב, זה פוגע בי, זו פעם ראשונה שאני פה.

מר ניר ים: בואו נאמר ככה, תראו, שאף אחד פה, בבקשה, שלא ייתמם. למועצה יש כתובת, ואתה אלי אהרון מכיר את זה, לכל נושא. אם נושא עולה בצורה מסודרת, ונמסר לכתובת הנכונה, הוא מטופל. קורה, ולפעמים קורה לא מעט, שלא כל אחד מקבל את כל התשובות בדיוק כמו שהוא רוצה, מה לעשות. אל תפריעי לי, כי אפילו התאפקתי לא להפריע לך, אז בואי. קורה, יש מצב, שיש לנו 16,000 תושבים במועצה, ואולי אחד לא מקבל בדיוק את התשובה. זו עוד לא סיבה לבוא, להתפרץ, לצעוק ולשבש. אם היית מנצלת את הדרכים, ובסופו של דבר, היית מגיעה לאין מוצא, או לאין כניסה, או לכל דבר אחד, והיית פונה למר גדי ירקוני, או אלי, או אל מאיר, חברים – ביקשתי, הפצרתי, התחננתי, עצרו אותי, לא נתנו לי, לא אפשרו לי, היינו מטפלים בזה. אבל להבטיח שכל אחד

יקבל בדיוק את התשובה שהוא מחכה לה, כנראה שלא נבטיח, כי לא נוכל לקיים.

דוברת: אבל לא ציפיתי... כבר הייתה החלטה. זה כבר משהו שהתנהל, כבר הייתה החלטה, והשתנתה ההחלטה, ושוב זה... זה מה שלא מובן. זה לא שלא הייתה החלטה, כבר הייתה. הכול מתנהל פה...

מר דני ברזילי: ביקשת שנשמע אותך, שמענו, בסדר. שמענו.

דוברת: בסדר, שאתה לא שומע, כי לך אין ילד, לך זה לא מפריע, אתה לא עומד בחזית מול הילדים. זה... אני באתי לכאן בשביל הילדים שלי, אני באתי לכאן שיש החלטה, גם שהיא... אני שתקתי. זה שאני... נפתח תהליך, יצא מכתב מסודר לעין הבשור, זו ההחלטה. מרוצה או לא? שתקתי. שוב פעם נפתח התהליך, ההחלטה שונתה, קבלי אותה. שוב פעם היום, עוד פעם הורים התלוננו, נפתח שוב פעם תהליך. זה לא שלא היה תהליך. ... אני באה לנושא שחשוב לי, כי זה הגיע... ואני הגעתי לכאן כדי להגיד את מה שמציק לי, כי אתם המועצה.

מר דודי אלון: טוב שבאת, טוב שאמרת. הוקמה ועדת חינוך ובאמת, חברים, זה נשמע סיפור מאוד לא הגיוני, ש...

מר מאיר יפרח: מזל, תיקחי את זה על עצמך,

מר גדי ירקוני: מה פתאום, הלו, הלו, אף אחד, חבריה... חבריה, ועדת חינוך לא באה להחליף את המנהלים של המועצה.
(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר גדי ירקוני: חבריה, תהיה רגע בשקט, תן לי אני אסביר לך. הייתה היום ישיבה עם כל ההורים שרצו לבוא משני הגנים האלה, ועם,

גב' מזל ערוסי: ... אחד בלבד, רק מאורנים.

מר גדי ירקוני: לא נכון, את לא יודעת את כל הפרטים, וגם מהוועד של המושב היו,

והסברנו להם את הסוגיה. ונכון שבהתחלה קיבלו החלטה לגבי גנת אחת, והיום עוד לא קיבלנו החלטה, ואנחנו נקבל את ההחלטה, ומי שיקבל את ההחלטה, זו ההנהלה הפעילה של החינוך ואני, ולא אף ועדת חינוך, זה המנדט שלנו.

גב' מזל ערוסי: יש בעיה, תעשו את זה...

מר גדי ירקוני: תמיד יהיו חמישים אחוז מהילדים ככה, מבסוטים,

גב' דנה אדמון: אף אחד, מכל הדוברים שהיו פה, לא דיבר על מי צריך לקבל

החלטות. הזעקה של ההורים מדברת על הליך קבלת ההחלטות, ועל השיקוף שלו לציבור, זה הכול. זה הכול. זאת כל התורה.

מר דודי אלון: גדי, ברור ש... יושבת פה אמא, אני אומר לך, אין לי מושג למה היא

בוכה, מלא... אני כל מה שאמרתי, שאם יש איזשהו הליך לא בסדר, או איזשהו לא יודע מה, יש ועדת חינוך שיכולה כן לבדוק, זה התפקיד שלה. אם מחלקת החינוך קיבלה החלטות לא נכונות, לא בצורה טובה, לא בקטע של מקצועי, בקטע של להבין את תהליך קבלת ההחלטות.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך פה יותר גלוי, אין פה אחד מאלה שדיברו שהוא לא

אינטרסנט, בסדר?

מר דודי אלון: אני לא יודע מה...

- מר גדי ירקוני:** אז אני אומר לך, אל תהיו פה צבועים כולם.
- גב' אלמוג סלע:** הילדה שלי עולה לכיתה א', אני לא אינטרסנטית. ... היה צריך להיות, ...
- מר ניר ים:** תודה.
- גב' מזל ערוסי:** ... ילדים שלא עולים לכיתות א', וגם לא הנכדים שלי לא שייכים לקטגוריה,
- מר ניר ים:** תודה מזל.
- גב' מזל ערוסי:** אז אל תדבר בגנותנו. תשאל את עצמך, איך נעשתה קבלת החלטות.
- מר גדי ירקוני:** בדקתי.
- גב' מזל ערוסי:** איך נעשתה קבלת החלטות במחלקה הזאת.
- מר דודי אלון:** אבל אולי צריך לשים נקודה, אם יש בעיה עם קבלת החלטות, יש ועדה, יכולה לבקש או לדון, לבוא למליאה. אבל צריך גם לדעת לעצור.
- מר אלי אהרון:** דודי, הוא ייתן פה את הזה, הוא אמר בוועדה, אני מחליט.
- מר גדי ירקוני:** בוודאי, בנושאים האלו, בוודאי.
- מר ניר ים:** חברים, הוצאנו קצת אגרסיות, בואו נהיה רגועים יותר מעכשיו

והלאה. אני חוזר לאישור הפרוטוקול, כן, אפילו עוד לא התקדמנו לסעיף הראשון. חוזר לאישור הפרוטוקול ומבקש, מי בעד לאשר את הפרוטוקול, עם התוספת של משה טל, ירים את היד, תודה רבה. ומי מתנגד? בהיעדר מתנגדים, הפרוטוקול אושר.

גב' דנה אדמון: התנגדנו.

גב' מזל ערוסי: אם צריך לעשות שינויים, אז אני מתנגדת.

מר ניר ים: מאוחר מדי, מזל.

גב' דנה אדמון: מה?

גב' מזל ערוסי: סליחה? סליחה? מה אתה אומר?

מר ניר ים: טיפה רוע, לא נורא. את מתנגדת,

גב' מזל ערוסי: לא מאוחר מדי, תספור כמה התנגדו.

גב' דנה אדמון: יש עוד מתנגדים, השיטה...

מר ניר ים: חברים, עוד פעם, עוד פעם, ברשותכם, אנחנו אורן מוחק את מה שהוחלט לפני חצי דקה, ואני שואל עוד פעם, מי בעד לאשר את הפרוטוקול, ירים את היד. תודה רבה. מי נגד? תודה רבה. הפרוטוקול אושר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר פרוטוקול ישיבה קודמת.

מר ניר ים: כבי, בבקשה, להביא לך את המיקרופון? את רוצה לדבר משם?

גב' כבי שקולניק: אני רוצה להגיד משפט אחד. רק תדעו לכם, שאתם כל הזמן מתלוננים על תפקוד המועצה, ואולי אתם צודקים. אבל מליאות מהסוג הזה, מוציאות את כל החשק לפעול. אז תמצאו אולי מישהו ש...

מר אלי אהרון: מכל הדברים...

גב' כבי שקולניק: הכול הפוך, הכול לרעת התושבים, הכול נגד כולם.

מר אלי אהרון: תתנהלו כמו שצריך, אז...

גב' כבי שקולניק: רק שתדעו, שגם אנחנו בני אדם, אלי.

מר אלי אהרון: אמרנו שלא?

גב' כבי שקולניק: כן. אתם מתנהגים כאילו אנחנו לא.

3. אישור תב"רים

גב' כבי שקולניק: אלי, אני עוברת לתב"רים.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 608, עכשיו זה התב"רים, אני מדברת ומדברים על תב"רים.

מר אלי אהרון: על התב"רים אני מדבר.

גב' כבי שקולניק: אוקיי.

מר אלי אהרון: אני מבקש כאן, בפני כל המליאה, את כל התב"רים שהמימון שלהם,

שחלק מהמימון שלהם מתבצע על ידי... על ידי...

גב' כבי שקולניק: קרנות המועצה.

מר אלי אהרון: קרנות המועצה, להקפיא. למה?

גב' כבי שקולניק: אין בעיה.

מר אלי אהרון: למה? גדי יודע... חודש שעבר היינו אמורים לקבל תשובה לגבי קרנות

המועצה, לא קיבלנו.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר אלי אהרון: יש מידע חסר לחברי המועצה, אסור להם לקבל החלטה, אם אין להם

את המידע הזה.

גב' כבי שקולניק: בסדר. זה לא נכון שאסור להם, זה יירשם כהלוואה ולא כמימון...

מר אלי אהרון: לא יודע מה הסיפור בכלל.

- גב' כבי שקולניק:** נכון. אבל אתה מראה את הדברים שלא יודעים, זה ירשם כהלוואה.
- מר אלי אהרון:** זה עלה בהנהלה.
- גב' כבי שקולניק:** זה עלה בהנהלה, זה ירשם כהלוואה, ואנחנו...
(מדברים ביחד)
- מר אלי אהרון:** אנחנו לא יודעים על מה את מדברת.
- מר גדי ירקוני:** אני אספר.
- גב' דנה אדמון:** ראש המועצה אמור לתת דיווח על המצב,
- מר גדי ירקוני:** אני אספר.
- גב' כבי שקולניק:** רגע, רגע, גדי. אני רוצה... אחר כך.
- מר אלי אהרון:** לא אחר כך, לא. לפני התב"רים.
- מר גדי ירקוני:** תני לי. אני אספר, שלא יחשבו שאנחנו מסתירים, אנחנו פועלים לטובת,
- גב' כבי שקולניק:** אנחנו פועלים נגד המועצה, אנחנו מסתירים מידע, שלחו אותם לכלא.
- מר גדי ירקוני:** אנחנו לא מסתירים שום מידע, גם אלי יודע את זה, אבל הנוק שעכשיו יכול להיות שייגרם למועצה, זה בגלל עודף מידע. אבל אני אגיד את זה. מועצה אזורית

אשכול קיבלה בשנת 2016, נכון כבי?

גב' כבי שקולניק: לא זוכרת.

מר גדי ירקוני: ב-2016, 27 מיליון ₪, דמי שבח מרמ"י על מתקן סולארי. מתקן

סולארי של צאלים, זה שבצאלים, לא משנה איזה. היטל השבחה. אחרי שקיבלנו את הסקופ, המליאה החליטה לייעד את הכסף הזה לשני דברים עיקריים, א' – לחלק כ-6 ומשהו מיליון ₪ ליישובים, ואת השאר לחלק לתב"רים, שהגדול מביניהם הוא בית הספר. לאחר כשנתיים, אל תתפסו אותי בתאריכים בדיוק, קיבלנו מכתב מרמ"י שאנחנו צריכים להחזיר מתוך זה 17 מיליון ₪. המכתב הזה שקיבלנו, ישר יצרנו קשר עם ראש רמ"י ועם האנשים שעובדים שם, אני יצרתי קשר ושלחתי גם מכתב. אמרתי שאנחנו לא יכולים להחזיר את הכסף, בגלל שהוצאנו אותו והשתמשנו בו. אמרו שיצרו איתנו קשר, אני לא הולך לכל הפרטים, מתי שלחו לנו מאוחר וזה, ופה, לא משנה. הוא אמר יהיה בסדר, אני הסברתי לו שאין לנו שום אפשרות להחזיר את הכסף הזה מיידית.

במהלך קצת לפני הקורונה, אם אני לא מתבלבל, פנו רמ"י וביקשו שנעשה פגישה יחד איתם, על מנת לברר מה אנחנו עושים עם החוב. לנו היה ברור שאנחנו לא יודעים להחזיר את החוב הזה מיידית, ולא מתכוונים ובמקרה הטוב, אנחנו נחזיר כמיליון ₪ בשנה.

ואז, מישהו חשב שאני מחביא את זה ממנו, וביקשו ממני בשאילתא, בנושא הזה, אמרתי שאני חושב שלא טוב שהנושא הזה יגיע למליאה, אמרתי שאני אתן עליו דיווח בהנהלה, ואם זה יספיק לו. ההנהלה אמרה שכן. נתתי דיווח מלא, מאז אמרתי שגם אמורה להיות לי בזמן הקרוב שיחת זום, לי ולכבי, עם סגן החשב של המינהל. נערכה השיחה הזאת, ובסיכום יחד איתו, סוכם שזה יירשם כהלוואה, וכנראה את ה-17 מיליון, אנחנו נחזיר מיליון כל שנה, לא נקבעה ריבית,

גב' כבי שקולניק: עוד לא קיבלנו תשובה,

מר גדי ירקוני: מיליון כל שנה.

גב' כבי שקולניק: אבל עוד לא קיבלנו תשובה.

מר גדי ירקוני: עוד לא קיבלנו תשובה, רגע, אמרתי רגע,

גב' כבי שקולניק: זה מה שביקשנו,

מר גדי ירקוני: והוא אמר שזה נראה לו מאוד, רק הוא צריך לקבל הסכמה מהמונים. אנחנו החלטנו לרשום את זה כהלוואה בכל מקרה אצלנו ואמרנו לו, וכשאנחנו רושמים את זה כהלוואה, לכל אלה שחשבו שלא יהיה לנו כסף במועצה, עוד יהיה את הכסף הזה, ואני לא רוצה לפרט למה יש פה תהליך מימוני מאוד חשוב, שהמועצה יוצאת פה נשכרת מהמהלך הזה. אין שום סכנה, לא מבחינת רואי החשבון שלנו, ולא מבחינת בתור ראש המועצה, סכנה מימונית להמשיך ולהשקיע בקרנות. הסיכום הזה, גם נראה בהנהלה. וגם סוכס שהוא לא יגיע הנה, בגלל שהדברים שצנעת הפרט חשובה פה,

מר אלי אהרון: מה זה צנעת הפרט? גבו ממך 17 מיליון חזרה עכשיו, כי זו הייתה טעות, מה צנעת הפרט פה?

מר גדי ירקוני: אלי, אתה יודע מה עשינו עם ה-17 האלה,

מר אלי אהרון: מאשרים תב"רים על כסף שאין.

מר גדי ירקוני: תקשיבו, החזירו לנו, תקשיבו, תפסיק רגע את ההקלטה.

*****הפסקה בהקלטה לבקשת ראש המועצה*****

מר גדי ירקוני: חבריה, אין סכנה שהם יעשו לנו משהו חד צדדי. אני מזכיר לכולם,

שאנחנו יכולים לעצור את הפעולה של המועצה בכל דבר. אני חושב שזה סיכון מחושב לא לעצור. אני, בתור ראש מועצה שמכיר את הנהלים שלנו ואת כללי העבודה שלנו עם רמ"י, טוען שאין פה סיכון וגם רואה החשבון שדיברתי איתו, אני חושב שאנחנו יכולים להחליט להמשיך בניהול הרגיל שלנו, ביחוד שבזמן האחרון קיבלנו כמעט את כל הכספים שהיינו חייבים עבור בית הספר, ממשרד החינוך.

גב' נעמי סלע: זה לא כל כך משנה, כי הכספים על בית הספר, הייתה מחויבות מלכתחילה ממשרד החינוך, כאן אתה מדבר על איזושהי...

מר גדי ירקוני: כן, אבל אם גם זה וגם זה, אז זה דבר אחר. אני אומר היום, כשצד אחד כבר חזר, צד שני יש ביטחון גדול שזה יסתדר, אני חושב שזו תהיה טעות לעצור את התב"רים בגלל הדבר הזה.

גב' נעמי סלע: אם המליאה,

מר אלי אהרון: לא.

מר גדי ירקוני: אני מסביר לך למה, אלי.

מר אלי אהרון: לא, לא, אני לא מקבל את זה. אני אישית,

מר גדי ירקוני: מותר לך. מותר לך כל דבר מותר לך.

מר אלי אהרון: אני רוצה לשאול את חברי המליאה, רציתי שפשוט יהיו להם את הנתונים, שיגידו הם.

מר גדי ירקוני: רגע. אז אני אומר, שלפי דעתי אין פה סיכון כלכלי. יש פה ניהול נכון של להמשיך לנהל את הכספים של המועצה ולהמשיך את התב"רים שאנחנו צריכים לבצע עבודות במועצה, ובגלל זה, אני חושב שזה לא אמור להפריע לאישור התב"רים. וזה מה שאני מבקש מחברי המליאה.

גב' נעמי סלע: אפשר רק, לפני שאנחנו נכנסים לעניין התב"רים,

גב' כבי שקולניק: אני רוצה לומר משהו, אני רוצה להוסיף.

גב' נעמי סלע: אפשר לדעת מה מצבנו מבחינת חוסן כלכלי?

גב' כבי שקולניק: קודם כל, מצבנו מבחינת חוסן כלכלי בסדר גמור.

גב' נעמי סלע: מספרים.

גב' כבי שקולניק: בסדר, אני אנסה לתת מספרים... לא מדויקים, כי אני לא הכנתי. אבל אני חושבת שגם במליאה הזאת, ובטח במליאה הקודמת, אנחנו יותר החזרנו כספים לקרנות ממה שהוצאנו. אנחנו פחות ופחות משתמשים בקרנות, לטובה. עכשיו, לגבי הבעיה הזאת עם מנהל מקרקעי ישראל, הסיבה שלא פרסמו, היא שלא רצינו להכביד עליהם, אנחנו לא רוצים שזה יתפרסם, כי אם נכביד, אם זה יתפרסם, הם לא יוכלו ללכת לקראתנו, והם מנסים ללכת לקראתנו. אז צריך להבין את העניין הזה. זה לא שאנחנו מסתירים מידע. אנחנו פשוט רצינו שהם ילכו לקראתנו, ואתם יודעים מה קורה, כשמתפרסם, אז כבר אי אפשר, אז כבר נעמדים, ויש יועצים משפטיים והכול, ואי אפשר. אנחנו לא שם.

מר צבי רובין: יש עוד מועצות שלוקחות...?

גב' כבי שקולניק: עכשיו, אני רוצה,

מר גדי ירקוני: אבל יותר חשוב להכות את גדי פה, מאחורי המועצה.

גב' כבי שקולניק: אחרי שנתיים, שנתיים או אפילו אולי כבר שלוש, פנו אלינו שאנחנו חייבים להם, והם לא עשו עם זה שום דבר. הם לא עשו עם זה שום דבר, גם אנחנו לא, אבל גם הם לא, זה אחד. שתיים – השיטה של המנהל, בדרך כלל, שהוא מקזז, מספיק שתהיה עוד חווה בצאלים מסדר הגודל של החווה שבגינה קיבלנו את הכסף, או באיזשהו מקום אחר במועצה, שיהיו, עוד פעם, כספים מאוד גדולים לרמ"י, אם הם לא יסכימו לתת לנו הלוואה, מה שהם יעשו, הם יקזזו את זה מהחובה שלנו שם, ולא יעבירו לנו כספים נוספים. אנחנו לא רצינו, אנחנו מעדיפים לשלם להם את זה כהלוואה, אבל זו הדרך שלהם לעשות את זה. הם עושים את זה כל הזמן, עם סכומים קטנים וגדולים, וזו הדרך שלהם בדרך כלל.

האפשרות שהם יבוא ויגידו – חברים, בואו תנו לנו את כל ה-17 מיליון, היא בעיניי מאוד מאוד קטנה, אני לא רוצה להגיד שהיא לא קיימת, הכול קיים. אבל היא מאוד מאוד קטנה. לא חסר להם כסף במינהל. זה מה שאני רוצה להגיד. ובעובדה גם המינהל, יש לנו התקשרויות אחרות עם המינהל, ואני כל הזמן מפחדת שבהתקשרויות אחרות הם יקזזו, כי החשבות היא אותה חשבות, והם לא מקזזים, הם מעבירים לנו את הכספים.

מר דודי אלון: אבל כבי, חלילה אם הם יבקשו את זה, נוכל לקבל את זה במימון בנקאי, ולפרוס את זה.

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' כבי שקולניק: גם, וגם יש לנו עדיין קופות בקרנות המועצה, וכן ניירות ערך, יש לנו משהו כמו, אני לא רוצה, אל תתפסו אותי במילה, אבל אם אני זוכרת נכון, יפה, 8-9 מיליון ש"ח? משהו כזה, אולי אפילו עשרה. אני לא בודקת את זה כל יום, אני לא רוצה להגיד את הסכומים. זאת

אומרת, יש לנו עדיין איזשהו חוסן רציני, וגם מבחינה תזרימית.

למשל, יש לי תשלומים מאוד גדולים לשלם לקבלנים ב-15 לחודש, והייתי קצת מודאגת איך אני עושה, כבר חשבתי לאיזה בנק אני פונה, וממה אני מבקשת מימון ביניים, והיום נכנס לי 2.5 מיליון, ואמורים בשבוע הבא להיכנס עוד 2.5 מיליון אל בית הספר, הוצאות שעשינו, ששילמנו, שזה אנחנו אוהבות להגיד, אנחנו בינינו, כסף שלנו, כי כבר הוצאנו אותו. אזעכשיו אפשר להשתמש בו, בשביל להוציא למקומות אחרים.

כך שאני חושבת, שרמת הסיכון שהמועצה נמצאת בה, היא מאוד מאוד נמוכה. ובעובדה שבכל הביקורות, ואני 12 שנה במועצה, ו-12 שנה אנחנו מקבלים ניהול תקין, ו-12 שנה אנחנו גומרים ברווחים, היו שנים שהצלחנו יותר להעביר לקרנות, היו שנים שפחות, בפעילות. אבל אי אפשר להגיד עלינו שאנחנו מועצה בסיכון.

מר אלי אהרון: אני רק רוצה להעיר, בסדר? אני, עם כל מה שההנהלה תקבל, זה מצוין. על זה מידע, לא סודי ולא בטיח, אלא להביא בפני הזה. השאלה היא, כדי שהם יקבלו את כל הנתונים, צריך להביא בפניהם את תוכנית ההלוואות שיש לנו, בלי קשר לסיפור הזה. ובנוסף, בהנחה האופטימית של גדי, שבסוף יאשרו לנו את זה כהלוואה, אל תשכחי לרגע שמדובר ב-17 מיליון, לא באיזה 4 מיליון שאנחנו פעם בשנתיים מאשרים. מעבר לזה, כדי שיהיו בפני ההנהלה נתוני ההלוואות שלנו, וההחזרים הכלליים שלנו בכל שנה, ועכשיו הם יחליטו, האם בכל תב"ר כמעט, אנחנו מממנים אותו, או חלק מהמימון שלו בא מכסף שהוא לא שלנו, למעשה. זאת ההחלטה. אם יחליטו שכן...

מר גדי ירקוני: למה כסף לא שלנו?

גב' כבי שקולניק: אוקיי, אז קודם כל, לגבי הלוואות, אין לי בעיה. אבל אנחנו פעמיים, בכל שנה, מביאים את המאזן, במאזן מופיע, וגם זה מתפרסם, ומי שרוצה לראות את המאזן שלנו, הוא מתפרסם באתר. אמנם רק 18, 19 עוד לא עבר ביקורת, אבל הוא יוצג, אני חושבת ש... הציג אפילו, את כל המצג, גם את מצב ההלוואות שלנו. זה נכון, יש לנו בערך 30% מהמאזן שלנו זה הלוואות. זה בכוונה, זה בשיקול דעת, אנחנו ככה חושבים שצריך לעבוד, ועובדה שלאורך 12 שנה,

אני חושבת ש-40 שנה, וגם אתה מכיר את זה, לא הייתה פעם אחת שהמועצה הזאת לא שילמה את החובות שלה.

ה-17 מיליון, זה באמת הרבה כסף, אבל אם פורסים את זה ל-15 שנה, או ל-17 שנים, זה מיליון, ואפשר לעמוד בזה. ככה אני מסתכלת על זה.

גב' נעמי סלע: כמה הלוואות יש לנו...

גב' כבי שקולניק: יש לנו, בטח שיש לנו הלוואות, יש לנו איזה משהו כמו איזה 35 מיליון,

דובר: הלוואות זה לא דבר רע.

גב' נעמי סלע: בסדר, אבל זה גורם לנו,

גב' כבי שקולניק: אני רק רוצה להגיד, לגבי התב"רים, אנחנו משתדלים במינימום שבמינימום לבקש מימון מהקרנות. גם בגללנו, גם אנחנו לא רוצים לאכול את כל הקרנות, אנחנו אם אנחנו מביאים, זה בדרך כלל מימון ביניים, כמו בגני הילדים, שתיכף נביא עוד פעם משהו, כי אנחנו צריכים להביא, מה שאני קוראת, תב"ר שלם למשרד החינוך. אנחנו חייבים להציג את כל המקורות. אבל הם בעצמם, אחרי שאנחנו מגישים להם, כבר מחזירים לנו 400 אלף ש"ח דרך כל התוספות בגין המיגון וכל הדברים האלה.

אחר כך יש לנו גם כל מיני הבטחות לתרומות. אנחנו, לאורך די הרבה זמן, מקבלים מדי פעם בפעם תרומה של 200 אלף דולר לגני ילדים, במקרה הזה אני מדברת על גנים, גם במקומות אחרים, עוסקים בזה כל הזמן, בלנסות להגדיל את המקורות, ולהשתמש מה שפחות בקרנות. אבל השימוש בקרנות הוא איזשהו באפר, שבלעדיו לא נוכל להתקדם. לא נוכל לבנות אף גן, אם אני לא אוכל לקחת את הכסף בהתחלה. ואחר כך, לאורך הזמן, להחזיר. ואני הבאתי...

מר אלי אהרון: מצד אחד את אומרת, אין בעיה, הכול בסדר אנחנו חסונים. אבל, את ההסעות של התלמידים, תורידו.

מר גדי ירקוני: זה לא קשור.

גב' כבי שקולניק: שמע, אלי, אני לא...

מר אלי אהרון: הכול מתחבר...

גב' כבי שקולניק: זה לא פייר מה שאתה עושה. אני לא נכנסת לוויכוח הזה. אנחנו במליאה הבאה, זה לקח לנו זמן, אני גם יש לי חלק בעיכוב של זה, כי רצינו להיות מאוד מאוד מדויקים, ולהביא לכם עובדות אמיתיות עד הסוף, שבדוקות עם מחלקת התחבורה ועם כולם. לקח לנו זמן לגבש את זה, וגם רצו להציג את זה להורים, לפני שמגישים, מביאים את זה הנה. אנחנו נביא את זה הנה, והמליאה תראה בעצמה, על איזה סכומים אנחנו מדברים, על איזו כמות של ילדים ותקבל החלטה. אני לא נכנסת לזה, אתם תחליטו, בזה אתם סוברניים לגמרי. אנחנו נביא את הנתונים בצורה הכי מדויקת שאנחנו יכולים. אוקיי, אפשר להתחיל?

מר ניר ים: אפשר להתחיל.

גב' כבי שקולניק: עמוד 14 – תב"ר 608 – הרחבת בית ספר נופי הבשור. יש לנו פה עוד איזושהי הגדלה קטנה. אם אתם רואים, בבתי הספר, בחינוך, נופי הבשור גמרו לשפץ אותו, לבנות אותו לפני שלוש שנים, רק עכשיו נסגר חשבון סופי ממשד החינוך, לפי דעתי ההגדלה פה זה בגין תשתיות היקפיות שהם עוד נתנו לנו. סך הכול התב"ר 17 מיליון, מי בעד הגדלת התב"ר? תודה. נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 608 – הרחבת בית ספר נופי הבשור.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 611 – ישע גן ילדים – כמו שאמרתי, אנחנו מבקשים פה כסף מקרנות המועצה, סליחה, אנחנו לא מבקשים כסף מקרנות המועצה, אנחנו מגדילים בהגדלה של משרד החינוך. הסיבה שאני לא מחזירה בשלב הזה כסף לקרנות המועצה, זה בשביל שנעמי לא תבוא בסוף הפרויקט ותשאל,

דוברת: את כן מחזירה.

גב' כבי שקולניק: סליחה, הנה, הנה, אני מחזירה קצת, אנחנו מחזירים קצת, סליחה. אני נורא מתנצלת, אנחנו העברנו את זה במליאה לפני שלושה שבועות, אז אני כבר לא ממש זוכרת, אני אשתדל לא לפספס עוד פעם. אוקיי. זה תב"ר 611, מי בעד? תודה, נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 611 – ישע גן ילדים

גב' כבי שקולניק: תב"ר 117 – דרך מילוט חבל שלום, בהמשך לשיחתכם, רגע, לא, לא, לא, אנחנו בתב"רים עכשיו לא בדיון על הזה. אנחנו רק עכשיו קיבלנו את ההרשאה הסופית של החטיבה להתיישבות, חתומה שאפשר להגיש אותה להגדלת התב"ר, 150 אלף ₪ אנחנו שמנו משל עצמנו. כבר יצא בתב"ר הזה, על מתכננים, משהו כמו 80 אלף, נכון מתן? אם אני זוכרת נכון? סך הכול התב"ר, בשלב הזה, 300 אלף ₪.

גב' דנה אדמון: מה עושים עם הכסף?

מר משה טל: היה לפני שנתיים תב"ר של 300 אלף ₪.

גב' כבי שקולניק: אז אנחנו מדברים על תב"ר אחר.

מר משה טל: תב"ר אחר...

מר ניר ים: היה, התב"ר הראשון שאושר היה 150 וזה תב"ר נוסף 150,

מר משה טל: אושר 300 אלף.

מר ניר ים: זה המשלים ל-300 אלף.

גב' כבי שקולניק: אני מתנצלת, אני לא זוכרת. אני מזמינה אותך, קודם כל, לבוא, זה לא קשור...

גב' דנה אדמון: מה עושים עם הכסף הזה?

מר משה טל: התכנון לא הושלם, ממה שאני הבנתי... לדברים אחרים.

גב' כבי שקולניק: מתכננים היום, תכנון ראשוני, 300 אלף שם זה כלום בשביל לתכנן דרך, תכנון ראשוני של דרך מילוט. להגיד לך בדיוק הדרך מאיפה לאיפה? אני לא יודעת.

גב' דנה אדמון: גדי, מי עושה את התכנון?

גב' כבי שקולניק: אגף ההנדסה.

מר משה טל: היה מכרז, וזה שהציע... קיבל את העבודה הזאת, אז איך...
 (דיבורים מחוץ למיקרופון)

גב' כבי שקולניק: חברים, משה, תשמע, מעבר לזה אין סיבה לדברים. אנחנו לא יודעים

את הנתונים, אז אנחנו לא נדבר עליהם פה, אין טעם. משה, אין טעם. המטרה עכשיו היא להגדיל את התב"ר, בואו נגדיל את התב"ר.

דוברת: אז זה יאושר במליאה הבאה...

מר משה טל: התב"רים... על הקטע הזה של ה,

גב' כבי שקולניק: לא, לא, בשלב זה אני לא זוכרת, בשלב זה... סליחה, שנייה. אני לא

זוכרת בשלב זה תב"ר נוסף של 300 אלף ש. אנחנו עכשיו מגדילים את התב"ר הזה,

מר גדי ירקוני: מה זה התב"ר הנוסף?

מר משה טל: היה,.... תב"ר נוסף.

מר גדי ירקוני: לא. משה, בוא נעשה סדר, כסף היה פעם אחת 150 מהחטיבה שזה

זה, שלא קיבלנו עוד, והמועצה צריכה לשים מאצ' אפ של 150 אלף.

מר משה טל: זה עכשיו 50-50, אבל לפני שנתיים זה כבר קרה.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר משה טל: על סמך זה, סחטנו מהם...

גב' כבי שקולניק: לא לא, לפני שנתיים אישרנו מאה חמישים, ורק עכשיו,

מר משה טל:
לא, אושר שלוש מאות. תבדקי את עצמך, אושרו 300 אלף ₪.
(מדברים ביחד)

גב' כבי שקולניק:
אוקיי, אוקיי, מדלגים על התב"ר הזה, אין בעיה, לא צריך.

גב' דנה אדמון:
לא, למה?

גב' כבי שקולניק:
מדלגים על התב"ר הזה.

דובר:
שלוש מאות לא מספיק לו?

מר ניר ים:
לא, התוואי לא מתאים לו, הוא רוצה תוואי אחר של דרך.

מר גדי ירקוני:
זה אותו תוואי, ניר.

גב' דנה אדמון:
לאיזו מטרה מפסידים את התב"ר? בגלל שקיבלנו,

גב' כבי שקולניק:
אני אמרתי, אני מושכת

גב' דנה אדמון:
לא הבנתי,

גב' כבי שקולניק:
אני מושכת את התב"ר הזה, אני אביא תשובות לפעם הבאה.

דובר:
למה? כי אין לך תשובות?

גב' כבי שקולניק:
כי אין לי תשובות. לא יודעת.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים:

בואי, תעברי לתב"ר הבא.

גב' כבי שקולניק:

חברים, התב"ר הזה הוא לדרך מילוט. משה מבקש שנגיד לו איזה

מסלול, איזו דרך מילוט.

מר משה טל:

לא אמרתי את זה.

גב' כבי שקולניק:

לא יודעת. לא יודעת.

מר משה טל:

... אושר תב"ר של 300 אלף ₪.

גב' כבי שקולניק:

חברים, בואו,

מר אריק דניאל:

חברים, זה פשוט בלתי נסבל, אי אפשר לשבת פה בשום ישיבה, כל

הזמן אותם אנשים צועקים, מדברים, מספיק כבר עם הדרך מילוט.

מר משה טל:

מדובר על כסף.

מר אריק דניאל:

בסדר, מדובר על כסף, הנושא הזה כבר עלה. עכשיו אמרו לך, מושכים

את התב"ר הזה כדי להביא לך תשובות מסודרות. מספיק עם זה ודי, אי אפשר, אתם כל הזמן, כל

משפט שאתם צועקים, לא שומעים כלום, אי אפשר לנהל דיון. אני מבקש גם ממך, ניר, תתחיל

לתפוס פיקוד על השייבה הזאת, זה סתם.

גב' כבי שקולניק:

תודה, תודה על הדברים.

מר אריק דניאל: זה מתחיל להיות בית משוגעים.

גב' כבי שקולניק: תקשיבו לחבר שלכם. אנחנו עוברים הלאה. תב"ר 1244 – ציוד לערכת

חפ"ק – המקור משרד הפנים ותקציב הג"א, מי בעד תב"ר 1244? תודה. נגד? נמנעים? תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1244 – ציוד לערכת חפ"ק

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1245 – שיפוץ מחסן חירום, המקור משרד הפנים וקרנות

המועצה, מאצ'ינג נדרש. מי בעד תב"ר 1245? תודה, נגד? נמנעים? אוקיי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1245 – שיפוץ מחסן חירום

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1054 – דרכי גישה וחניית חשמל ברחבת קריית החינוך. אנחנו

מקטינים פה את קרנות המועצה ב- 284,907, אחרי שהפרויקט הסתיים, וזה הסכום שלו. מי בעד

תב"ר 1054?

גב' דנה אדמון: למה נדרשת ההקטנה?

דוברת: זה בוצע.

גב' כבי שקולניק: עבודה נגמרה, נשאר כסף. בשביל לקבל את מלוא המימון ממשרד

הפנים, אנחנו צריכים להקטין את התב"ר, כי הם נתונים לנו אחוזים מגובה התב"ר, אז הם עכבו לנו

את זה. 90 אלף ש"ח, אנחנו רוצים לקבל אותם, אנחנו נקטין את התב"ר. העבודה נגמרה, זהו, אין יותר

עבודות בקריית חינוך.

מר ניר ים: כבי, אחרי ההצבעה, תגידי בקול רם אושר או נדחה, אחר כך כן אמר, לא אמר, מה אמר.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, בסדר.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1054 – מי בעד הקטנה? תודה. נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקטנת תב"ר 1054 – דרכי גישה וחניית חשמל בקריית החינוך

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1246 – זה חלק מתקציב מפעל הפיס שעוד לא דיברנו עליו, אבל יש בתקציב מפעל הפיס, יש 15% לפעילות, מה שנקרא, חברתית – קהילתית, ויש פה שלושה תב"רים עכשיו, או יותר, חלקם מהפעילות הקהילתית, וחלקם משיפוצים שאנחנו נדרשים לעשות ממפעל הפיס. אז נכון שעוד לא קיבלנו את המסגרת הכוללת, אבל אין ברירה, אנחנו מוכרחים להתקדם.

גב' דנה אדמון: ... לאתגר את התב"ר של מפעל הפיס, לפני שנאשר...

גב' כבי שקולניק: מה זה משנה? זה לא משנה. זה כבר דברים שדיברנו... הם כבר סומנו במפעל הפיס, הם אפילו כבר בוצעו. לא, לא בוצעו בעצם, לא בוצעו.

גב' דנה אדמון: אז את לא צריכה את האישור שלנו.

גב' כבי שקולניק: מה?

גב' דנה אדמון: אז לא צריך את האישור שלנו.

גב' כבי שקולניק: יש מפעל הפיס, דברים הרבה יותר עקרוניים מאותם סכומים המאוד

קטנים שאנחנו מביאים פה עכשיו, ויש גם החלטה עקרונית של מפעל הפיס, ויש גם דרישה של מפעל הפיס, של מבנה פיס, שנערוך בהם שיפוצים, שזה כמעט לא נתון, זה כמעט לא לבחירתנו, הם קובעים לנו שאנחנו חייבים לעשות עבודות מסוימות, אז אנחנו מביאים את זה הנה, לתב"רים.
תב"ר 1246 – שחמט לכיתות ב', תוכנית הפעלה לנוער וצעירים, מי בעד? נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1246 – שחמט לכיתות ב', תוכנית הפעלה לנוער וצעירים

גב' כבי שקולניק: אבשלום בריכת שחיה שיפוצים מבנה פיס, זה על פי דרישת מפעל הפיס, 57 אלף ₪, תב"ר 1247, מי בעד?

גב' דנה אדמון: איזה שיפוצים?

גב' כבי שקולניק: תודה. נגד? נמנעים? זה בטיחות ונגישות. זה דברים שקשורים לבטיחות ונגישות.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1247 – בריכת שחיה אבשלום, שיפוצים מבנה פיס

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1248 – ספריה – שיפוצים במבנה פיס. שוב, בטיחות ונגישות. מי בעד תב"ר 1248, ירים את היד? נגד? נמנעים? אושר.

גב' נעמי סלע: רגע, שנהי, זו ספריה, איפה היא נמצאת?

גב' כבי שקולניק: בסוף...

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1248 – ספריה – שיפוצים במבנה פיס

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1249 – מועצה, פעילות ילדים בגיל 0-6, הפעלה בתחום הרווחה, מי בעד תב"ר 1249? תודה. נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1249 – פעילות ילדים בגיל 0-6 בתחום הרווחה.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1250 – אולם ספורט – שיפוצים במבנה קיץ, זה סביון למי שמכיר, על יד ניצני אשכול. מי בעד תב"ר 1250? תודה. נגד? נמנעים. תודה, אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1250 – אולם ספורט – שיפוצים במבנה קיץ

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1251 – זה אמצעים למפקדות וחמ"לים, זה תקציב של משרד הפנים, ותקציב הג"א. מי בעד תב"ר 1251? תודה. נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1251 – אמצעים למפקדות וחמ"לים

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1252 – משרד הדתות – 60 אלף, לפי החלוקה של הרב לכיסופים 30 אלף, לעין השלושה. זה אחזקת בתי עלמין. מי בעד תב"ר 1252? תודה. נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1252 – אחזקת בתי עלמין

גב' כבי שקולניק: תב"ר 582 – בארי – בארי גמרו את הפרויקט שלהם, נשאר להם כסף מהכסף של היישוב, אנחנו רוצים להקטין את התב"ר בשביל לסגור אותו. מי בעד תב"ר 582? תודה. נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקטנת תב"ר 582 לסגירה.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 429 – רכישת חדרי לימוד יבילים, שינוי של 880, גם בשביל

לסגור את התב"ר. מי בעד תב"ר 429?

גב' מזל ערוסי: למה צריך שבעין הבשור יהיה...?

גב' כבי שקולניק: לא, לא, אני הסברתי פעם קודמת. זה לא יהיה עין הבשור, זה רק

השם של התב"ר. זה חדרי לימוד שבסוף הוקמו בבני נצרים, אם אני לא טועה. אני הסברתי את זה במליאה הקודמת, אני אסביר את זה שוב.

אנחנו, בזמנו, קיבלנו הרשאה לבנות חדרי לימוד לפני חמש שנים, ביובלי הבשור, חדרי לימוד יבילים, ממוגנים. לא הצטרכנו את זה, כי פיקוד העורף הביא לנו חדרי לימוד ממוגנים, והיו שם 80 אלף ש"ח ששמנו בתשתיות, שמשרד החינוך לא הסכים לשלם עליהן, כי זה לא היה במבנים עצמם. ואז, הם העבירו לנו את ההרשאה שהייתה לטובת בני נצרים. העברנו את זה לבני נצרים, עם הרשאה חדשה, ביצענו את זה בבני נצרים, אם אתם זוכרים, במליאה הקודמת השתמשנו קצת בקרנות מועצה לסגור פערים שהיו לנו שמה, ועכשיו זה 880 שאני בכלל...

גב' דנה אדמון: ואי אפשר לשנות את השם של התב"ר?

גב' כבי שקולניק: לא, לא, זה מה שכתוב על ההרשאה. חוץ מזה די, סוגרים את זה.

בשבוע הבא, במליאה הבאה, זה יבוא לסגירה. מי בעד שינוי בתב"ר 429? תודה. נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את שינוי תב"ר 429 – רכישת חדרי לימוד יבילים.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1107 – מבנה חדשנות רב תכליתי. יש פה תוספת של 707 אלף,

דוברת: יש פה הגדלה של מיליון.

גב' כבי שקולניק: לא, יש פה הגדלה, סליחה, נכון. יש פה הגדלה של משרד הפנים של 1,007,000 ש"ח, והקטנה ב-300 אלף ש"ח של הקרנות. כמו שאמרתי, אנחנו גם מחזירים לפעמים. מי בעד תב"ר 1107? תודה. נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 1107 – מבנה חדשנות רב תכליתי.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 571 – אולם חוגים ממוגן. עוד תוספת של הרשאה של החטיבה להתיישבות. מי בעד הגדלת תב"ר 571? תודה. נגד? נמנעים? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 571 – אולם חוגים ממוגן

גב' כבי שקולניק: תודה רבה. היו הרבה, אני מתנצלת, זה הרבה זמן.

גב' דנה אדמון: סיימנו? כבי, בתב"ר של...

מר ניר ים: כבי, במעבר חד לעמוד 34-35.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, טוב. בעמוד 34, אני מבקשת, בהמשך של התב"רים, להגדיל את תב"ר 1202. אני מבקשת עוד,

גב' דנה אדמון: מה זה? איפה זה?

גב' כבי שקולניק: תעבור לעמוד 34. זה משהו שהוספנו רק אתמול. אני מתנצלת שזה לא כל כך מסודר, זה בגלל שאנחנו עובדים בקפסולות, אני לא הייתי ביומיים האחרונים. אנחנו...

סליחה. אני אחשב את זה, ואני אביא לאישור המליאה הזאת, עדיין. הסיבה שאנחנו צריכים את זה דחוף, בשביל שאפשר יהיה להגיש את זה למשרד החינוך, ולקבל אישור חתימת חוזה. זה על פי תוצאות מכרז ואישור חתימת חוזה, שאפשר יהיה להתחיל לעבוד. אני אביא את זה, אני מצטערת שלא הבאתי. אני אגמור לדבר ואני אביא את זה.

מר ניר ים: בקיצור, זה נדחה, כבי?

גב' כבי שקולניק: לא, זה לא נדחה, זה יהיה במליאה הזאת, עוד חצי שעה.

מר ניר ים: טוב.

גב' כבי שקולניק: בסדר?

מר ניר ים: כן.

גב' כבי שקולניק: ברשותכם. רגע, והנושא השני פה, של הגדלת התקשרות,

מר ניר ים: לא, אסום לא יבוא עכשיו.

גב' כבי שקולניק: לא יבוא.

5. הגדלת התקשרות עם הקבלן י. לרר (סופה, חולית)

מר ניר ים: אבל מה שכן בא, בעמוד 36, יש לנו שני מכרזים שיצאנו אליהם,

בסעיף מספר 5, שלמעשה מתחיל בעמוד 36, יש לנו למעשה שני מכרזים, שיצאנו עם קבלן שקוראים

לו י. לרר. מכרז אחד, אנחנו מבצעים תשתיות בסופה, תשתיות של 20 יחידות דיור, והמכרז השני, זה 53 יחידות דיור בחולית. שני המכרזים האלה יצאו, שני המימונים, למעשה, הם על חשבון משרד השיכון והקיבוצים. אין פה כסף מועצתי. עלויות הפיתוח עלו, או עלולות יותר ממה שתוכנן,

מר אלי אהרון: בכמה?

מר ניר ים: תיכף נסביר. עלולות יותר ממה שתוכנן. היישובים רוצים להכניס בתוך הפרויקט הזה, עוד אלמנטים שהם חושבים לנכון ורוצים לנצל, והמימון הנוסף, למעשה, מגיע מכספים שמגויסים מ-JNF. עכשיו, במכרז של סופה,

מר אלי אהרון: ממתים...?

מר ניר ים: אוקיי, אני אסביר. בעמוד 37 אפשר לראות שהמכרז של סופה גדל ב- 74 אלף ש"ח בסעיף של עבודות נוספות, וב- 775 בסעיף של חריגים. עכשיו, בגדול, אני מסביר למה זה מגיע למליאה. בגדול, המליאה, נושאים מהסוג הזה ממש לא אמורים לעניין אותה, הכספים הם לא כספי מועצה, המכרזים הם מכרזי פיתוח ביישובים. אבל באותו רגע שהמועצה חותמת על מכרז, ונותנת, מה שנקרא, אישור ביצוע, היה ומשתנה משהו בדרך, זה מחויב לקבל את אישור המליאה. אז אנחנו במקרה הזה, כאמור, עכשיו זה מקבל את אישור המליאה, דרך אגב, לא לפני שזה מקבל חוות דעת של עורך דין, שהמהלך הוא כשר ונכון. ולכן, בהמשך, בעמוד 38 והלאה, גם יש את חוות הדעת התומכת של עורך הדין. שורה תחתונה, אנחנו מבקשים להגדיל את המכרז הזה בקיבוץ סופה, ולקבל על זה את אישור המליאה. מישהו רוצה לשאול עוד משהו? כן, דודי?

מר דודי אלון: זה כספי תרומה, של JNF שבעצם,

מר גדי ירקוני: לא, הלוואה. הלוואה.

- מר דודי אלון:** זהו, זה הלוואה.
- מר גדי ירקוני:** שהמשתכן ישלם את זה.
- גב' נעמי סלע:** מי ישלם?
- מר גדי ירקוני:** המשתכן, אני מעריך.
- מר ניר ים:** זה היישוב, זה הלוואה שהיישוב מקבל, זה לא,
- מר דודי אלון:** כתוב פה נתרמו, צריך להיות הולוו, הבנתי.
- גב' מזל ערוסי:** הם ביקשו 20 יחידות?
- מר דודי אלון:** מי נותן את ההתחייבות לאותו גורם להחזיר? היישוב?
- גב' מזל ערוסי:** בוודאי שהיישוב.
- מר ניר ים:** היישוב, כשאנחנו בגדול מתחייבים להם, בסופו של דבר שמקבלים שירותים שיוצאים מהמועצה, כנגד התחייבות של היישובים. אז במקרה הזה, אני מבקש...
- מר אמיר פלג:** ניר רק אני רוצה להגיד משהו.
- מר ניר ים:** כן?
- מר אמיר פלג:** בוועדת מכרזים, אם זו הייתה הגדרה של 50%, זה היה צריך לבוא

לוועדת מכרזים. עכשיו אני מבין את הרצון לקדם ולהיזיז דברים, זה בהחלט חשוב. אבל זו כבר פעם שנייה, אם אני לא טועה, בזמן האחרון, שמגיע לנו 49.9, 49.7, זאת אומרת, התחושה היא קצת לא נעימה.

מר ניר ים: זה בכוונה,

מר אמיר פלג: אני מבין שזה בכוונה. אבל הבכוונה הזו מעורר שאלות,

מר ניר ים: לא,

מר אמיר פלג: כי אנחנו יודעים שאם זה היה עוד אחוז, זה כבר צריך לעבור מכרז.

מר ניר ים: נכון. אבל זה לא עובד ככה, זה עובד הפוך.

מר אמיר פלג: אוקיי.

מר ניר ים: זאת אומרת, זה עובד על מצב בו, ניתן את המצב התיאורטי נחתם עם קבלן על כמה מיליונים, הקבלן בשטח, הטרקטורים בשטח, המודד בשטח, הכול בשטח ועכשיו הקיבוץ אומר – סבבה. עכשיו, בוא תעשה לי עוד משהו, בסדר? ותעשה לי עוד משהו במגבלות האפשריות, שיישאר חוקי. אז הוא הולך ל-49% וזה לגיטימי, וזה בסדר.
(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר אמיר פלג: זה מה שאמרת, זה 49.9.

מר ניר ים: כן, נכון. נכון, זה מכון,

(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: אני אומר, ההגדלה הזאת, עוד פעם, אני לא נגד, אני רק אומר שכשזה

קורה יותר מפעם אחת, התחושה היא שפה,

גב' כבי שקולניק: בקיבוצים זה ככה.

מר ניר ים: תשמע, זה בדיוק כמו... שאומרים לו מותר לך לנסוע עד שמונים

ככביש, אז הוא סוחט את הגז עד 79.9 כדי לא לעבור את המותר, אוקיי? זה בגבולות הנדרש, זה

בגבולות המשחק, זה ... ואנחנו במקרה הזה משתפים איתם פעולה.

אז אני מבקש לאשר את הגדלת החוזה של סופה. מי בעד? ירים את היד. תודה רבה. מי נגד? אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת החוזה של סופה.

באותה נשימה, בעמוד מספר 40, יש את הסיפור של חולית, הפעם קצת יותר גדול, כי חולית עושים

פיתוח ל-53 יחידות דיור, אז כל הפרויקט הוא בהיקפים הרבה יותר גדולים. כאן הם מבקשים, על

חשבון עבודות נוספות, עוד 117 אלף ש"ח, ועל חשבון עבודות חריגות עוד משהו שמתקרב ל-1,800,000

ש"ח, אותו פרינציפ. במסגרת המותר, במסגרת,

גב' נעמי סלע: הסכום הזה גם כן מגיע מה...

מר ניר ים: מה?

גב' נעמי סלע: הסכום הזה,

מר ניר ים: כן?

גב' נעמי סלע: הוא גם מגיע מה...

מר ניר ים: כן, הוא מגיע כהלוואה מ-JNF, שהישוב,

גב' נעמי סלע: שהמועצה פשוט לא,

מר ניר ים: המועצה לא שמה פה אגורה.

גב' נעמי סלע: אוקיי.

מר ניר ים: אז אני מבקש לאשר את הגדלת החוזה לקיבוץ חולית, מי בעד? תודה רבה. מי נגד? ההגדלה אושרה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת החוזה לקיבוץ חולית

גב' כבי שקולניק: ניר, אני רוצה רגע,

4. הגדלת תב"ר 1202 – גן בכרם שלום

מר ניר ים: כבי רוצה לחזור לסעיף מספר 4 – הגדלת תב"ר 1202.

גב' כבי שקולניק: טוב, אני מתנצלת על זה שלא היינו מוכנים. אני מבקשת את הגדלת תב"ר 1202 ב-315,987 ש מהקרנות. זה רשום בעמוד 34, אבל זה לא בצורת תב"ר, כי זה משהו שהוא צמח, פשוט הסברתי קודם, אנחנו רוצים להגיש את זה למשרד החינוך, בשביל לקבל אישור חתימת חוזה. ברגע שנקבל אישור חתימת חוזה, הם גם יתנו לנו תוספת לתקציב, בערך 400 אלף ש. זאת אומרת, זה ממש, במליאה הבאה אני כבר אולי אשנה את זה, או עוד מליאה אחריה. אנחנו לא

מתחייבים.

אז הסכום שאנחנו רוצים להגדיל זה 315,978, מי בעד הגדלת תב"ר 1202? תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 1202 – גן בכרם שלום

גב' כבי שקולניק: ועוד דבר מקודם, שאלתם קודם. בקרנות המועצה בשלב הזה יש לנו

12,677,000 והחזרנו, בהחלטות האלה עכשיו שעשינו, 694 אלף ₪ מהתב"רים לקרנות המועצה.

גב' נעמי סלע: פלוס ה...

גב' כבי שקולניק: לא, זה עוד לא כולל, עוד לא בוצעה הפעולה. פלוס, כן. גם הוצאנו

קצת, הוצאנו 154 ועכשיו עוד 300, זה דינמי. אוקיי, ניר.

מר גדי ירקוני: כן, כבי, מפעל הפיס.

7. כספי מפעל הפיס.

גב' כבי שקולניק: אנחנו עוברים למפעל הפיס. אתם קיבלתם את החומרים האלה, לפי

דעתי, גם לפני המליאה הקודמת, כך שמי שרצה להתעמק, יכול היה. תראו, הטבלה שאנחנו מביאים

פה, היא טבלה סכמטית. היא לא בהכרח בצורה מדויקת זה מה שנעשה בסופו של דבר, אבל זה מה

שאנחנו מבקשים בשלב הזה. אחר כך גם יגיעו התב"רים, אז אל תתפסו אותי אם יהיו איזה שהם

שינויים לכאן או לכאן, אבל בעיקרון, זה מה שאנחנו מבקשים ואני גם רוצה להגיד שמה שאנחנו

עושים פה עכשיו, זו בעצם הבטחה שלנו משנה שעברה, שנביא את ההצעות לחלוקת תקציב כספי

תמיכת מפעל הפיס, מראש. לפני שאנחנו קובעים.

אני רוצה להגיד שבגלל שזה נדחה מהמליאה הקודמת, יהיו כמה דברים שיהיו מאוד דחופים, ואני

לקחתי חירות לעצמי לקדם אותם, מפני שמזגנים ומחשבים, היינו פשוט צריכים. אי אפשר היה

לחכות עם זה.

אז מה שאנחנו מציעים פה ככה, זה הצטיידות גני ילדים חדשים, הצללה והצטיידות מתקני משחק לכרם שלום, ניר עוז, ישע ואבשלום. אנחנו לא צריכים להצביע על זה, זה אולי בסוף.

גב' נעמי סלע: לא, שאלה, זה רק יאושר ככה? או שאחר כך יהיה...

גב' כבי שקולניק: אחר כך יהיה גם יותר פירוט.

גב' נעמי סלע: יהיה, כי פה את רושמת כרם שלום... (מחוץ למיקרופון)

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה לגנים האלה.

גב' כבי שקולניק: זה מיועד לגנים האלה.

מר גדי ירקוני: זה לא חדש. כל שנה גנים אחרים.

גב' כבי שקולניק: בדיוק מה שאני אמרתי, א' – כל שנה גנים אחרים, ב' – אם כשנתחיל

לעבוד, פתאום יסתבר שגן בעין הבשור זה נורא נורא דחוף, אז נעשה הסבה. אבל הכוונה היא לתת את זה לגנים החדשים, להשלים שם את ההצטיידות בחוץ, את ההצללות. כי התקציבים של משרד החינוך, אף אחד... אוקיי, זה דבר אחד.

דבר שני, זה הצטיידות בתי ספר נווה ובני נצרים, 300 אלף ₪ למיזוג. כתבנו גם הצטיידות, אבל זה בעצם הכול הולך למיזוג. המזגנים שם כבר עובדים שמונה או עשר שנים, והם במצב נוראי.

אולם ספורט בסין, זה אולם שמתקיימים שם החוגים של המרכז הקהילתי שלנו, ואין שם מיזוג וגם צריך לעשות שם תיקוני חשמל ופעילות של נגישות ובטיחות, אז אנחנו מבקשים גם לכאן כסף. מבנה פיס, אני מבקשת את ה-100 אלף ₪ האלה, אני כותבת – אחזקה שנתית על פי דרישת מפעל הפיס, מה שהם ידרשו מאיתנו לשנה הבאה. הם כל שנה מתלבשים על שניים או שלושה מבנים, ומבקשים

שנשפץ אותם.

שיפוצי קיץ במוסדות חינוך, זה שיפוצים והתאמות כלליות במוסדות חינוך, זה 400 אלף יש פה. בשלב הזה, אנחנו כנראה לא ניקח את זה ממפעל הפיס, מפני שזה מורכב מהמון המון שיפוצים קטנים, ואי אפשר להגיש למפעל הפיס פרויקטים שהם יותר קטנים מ-100 אלף ₪. אז אנחנו כנראה את השיפוצים הכי דחופים נעשה מתקציבי מועצה,

גב' מזל ערוסי: זה של העירייה?

גב' כבי שקולניק: לא לא, ממש לא, גני ילדים, בעיקר גני ילדים. גני ילדים ועוד קצת בחלוציות. הקרייה קיבלה מספיק בשנים האחרונות. אולי משהו לניצני אשכול, יש להם רשימה סגורה. אבל זה פה, ה-400 אלף, זה בעצם היה מיועד בעיקר לגנים.

גב' דנה אדמון: אני רוצה להזכיר, בישיבות התקציב אנחנו ביקשנו ששיפוצי הקיץ יכנסו בשורה תקציבית באגף החינוך. אתם אמרתם שזה יכנס מכספי מפעל הפיס, ואנחנו הולכים לשם שוב. אז אולי לשנה הבאה, כדאי שזה יכנס...

גב' כבי שקולניק: את צודקת. בכל זאת שמנו 100 אלף ₪ שם לשיפוצי הקיץ. אנחנו נגדיל את זה בתקציב ל-200 אלף, כי אי אפשר פשוט להגיש את זה למפעל הפיס. הם ביקשו בגדול 400, אבל אנחנו לא אישרנו להם 400 מההתחלה. בשיפוצי קיץ, אישרנו להם, בסופו של דבר 200 אלף ₪. עכשיו, מפעל הפיס, אנחנו נלך על דברים, באמת, לגנים, אבל יותר גדולים. הצללות, מתקנים, דברים יותר גדולים. דשא אם צריך באיזשהו מקום. לא דשא, איך קוראים לזה, המצע מה ששמים.

גב' דנה אדמון: (דיבורים מחוץ למיקרופון) לא הסתמכתם על כל ה-400?

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה בתוספת, יש 400 בשוטף, אני מבין, וזה...

גב' כבי שקולניק: לא, לא, לא, זה במקום 400, 200. נשאר להם 200.

גב' דנה אדמון: השאלה היא אם ירד מה שאושר להם, או שמלכתחילה כיוונתם ל-
200.

גב' כבי שקולניק: מלכתחילה כיוונו. בכלל צריך לתת יותר, אבל בגלל שנה מאוד קשה שם תקציבית, קורונה וכל הדברים. קשה במובן של הרבה חוסר ודאות וחוסר ידע. צמצמנו את השיפוצים שלהם למינימום ההכרחי. הם רוצים, כמובן, יותר, זה מה שבשלב הזה הוחלט לתת להם.

גב' רבקה בן ארי: יש לי שאלה עקרונית, כל הטבלה הזאת, מי בנה אותה? איך בנו אותה? בעבר הרחוק, כאשר החינוך רצה... בחינוך, על פי הצהרות של מפעל הפיס, בוועדה מסוימת שהיא הייתה מחליטה אם מכניסים פרויקטים של בריאות, פרויקטים... לא משנה, כל אגף ואגף עם הפרויקטים שמתאימים לו, גם... זאת אומרת, אם היה מדובר, סתם, על שיפוץ מרפאה למשל, העבירו את זה דרך מחלקת הבריאות של המועצה. השאלה היא איך הנושא הזה במקרה הנוכחי, איך זה יתנהג.

גב' כבי שקולניק: בדיוק כמו שאת אומרת. אנחנו שלחנו מיילים לכל המנהלים שמנהלים תקציבים במועצה. שאלנו וביקשנו הצעות מה רוצים, איך רוצים, מה רוצים לעשות עם זה, ישבנו בקבוצה של צוות המנהלים המצומצם וכמובן גם אני ורננה ומאיר היה, אני חושבת, בחלק מהפעמים, אולי לא בכולן. ואחר כך זה עבר גם, לפי דעתי, את הצוות של הניהול הרחב יותר שלנו. וכל אחד אמר מה שהוא רוצה.

יש פה הרבה פרויקטים של החינוך, על בסיס הבקשה שלהם. יש פה, תיכף נגיע ל-600 אלף ₪ של מחשוב, שזו מחלקת המחשוב שעשתה סיור בכל בתי הספר, שוב, לא החדשים, אבל הישנים והקודמים, וגני ילדים, וזה מה שהם ביקשו. הם גם קובעים לאן זה ילך. זהו, זו הדרך שאנחנו עושים את זה, אנחנו גם מביאים את זה הנה. אם המליאה תבוא ותגיד שהיא רוצה לעשות עם זה משהו אחר, אז זה בסדר. רוב הדברים הם עדיין לא, הם עדיין פתוחים, לא עושים איתם כלום.

עכשיו, סעיף 7 זה רכישת אוטובוס תלמידים. אנחנו מקבלים את המימון של האוטובוס ממשרד החינוך, אבל 200 אלף ש"ח אנחנו צריכים להשלים. אנחנו בדרך כלל היינו משלימים...

מר אלי אהרון: כבי, זה במקום אוטובוס ישן? או שזה...

גב' כבי שקולניק: לא, זה בנוסף, לפי דעתי, נכון ניר?

מר ניר ים: כן.

גב' כבי שקולניק: זה בנוסף.

מר אלי אהרון: כמה יש סך הכול היום, במועצה?

גב' כבי שקולניק: עכשיו יש שישה, אז יהיו שבעה. זאת הכוונה. הכוונה להגדיל...
סעיפים 8,9 ו-10, זה מה שכבר החלטנו בתב"רים. זה הנחיות של מפעל הפיס.

גב' כבי שקולניק: וסעיפים 11-14 זה פעילות במסגרת פרויקטים חברתיים. אז יש פה את פעילות פנאי, ושחמט, ומרכז גיל רך שהחלטנו עליו, ויש עוד 263 אלף ש"ח, שעדיין לא הוחלט מה יבוצע בו, אבל זה יהיה לתוכניות רווחה, או לא יודעת חברתי. ההצעה שלנו היא 850 אלף ש"ח לתת לפרויקטים ביישובים. אנחנו, הכוונה שלנו, להוציא קול קורא ביישובים, לא לתת את זה לכל היישובים, לחלק שווה בשווה, כי אז זה לא רציני, אלא להחליט גם לפי אמות המידה שאפשר להגיש פרויקטים, מה שאפשר להגיש. זה פורסם פה, זה יפורסם, כנראה ליישובים.

דוברת: יש לי שאלה, אפשר?

גב' כבי שקולניק: רגע, שנייה, תנו לי להשלים את המשפטים. אנחנו עדיין על ה-850

אלף שם האלה, עדיין לא ישבנו ולא חשבנו עד הסוף. אנחנו מציעים את זה פה כהחלטה עקרונית. תקום ועדה, מצידי שיהיו בה גם חברי מליאה, שתקבל החלטה אם נותנים עדיפות לסקטור מסוים, ליישובים מסוימים, האם לא נותנים,

מר גדי ירקוני: רגע, יהיה צוות של המנהלים שיקבע קריטריונים, זה יגיע להנהלה ולפה אישור הקריטריונים. ומזה נמשיך הלאה ונוציא קול קורא.

דוברת: לא יהיו נציגים של המליאה בצוות, גדי?

מר גדי ירקוני: מה?

דוברת: לא יהיו נציגים שלנו בצוות?

מר גדי ירקוני: בצוות המצומצם לא, אבל זה יגיע להנהלה, ולמליאה, ותוכלו להגיב,

דוברת: אבל זה שוב יגיע כמשהו מוצע.

מר גדי ירקוני: תראי, זה היה,

מר ניר ים: לא, אם זה יעבור בהנהלה, יש לזה את המסננים של ההנהלה.

מר גדי ירקוני: אבל זה היה נגיד,

מר אמיר פלג: ההנהלה תקבע את הקריטריונים, ואחר כך תביא את זה למליאה.

מר גדי ירקוני: זה היה בהנהלה עוד פה.

דוברת: אני רוצה להיות שותפה בקביעת הקריטריונים. בשביל זה אני שואלת, האם יש מצב שיבחרו מאיתנו נציגים שישבו איתכם ויגידו קריטריונים שחשובים לנו. לפני שזה יהיה משהו מוגמר.

מר ניר ים: זה לא יהיה מוגמר, כי זה יבוא להנהלה. בשביל זה את יושבת שם.

דוברת: אני יודעת שאני בהנהלה.

מר גדי ירקוני: חבריה, אני לא זוכר אם זה היה פה או בהנהלה, שהאנשים העלו דברים שחשובים להם שיהיו בקריטריונים.

דוברת: כן, העלינו בהנהלה.

מר גדי ירקוני: בהנהלה.

דוברת: נכון.

מר גדי ירקוני: הרשימה הזאת, כמו שהיא רשמנו אותה, אני לא זוכר אותה, תעבור לצוות הזה גם כן, שהם יתחשבו גם. בגלל זה העלינו את זה אז, ברצונות של חברי ההנהלה שאמרו – חלק לתת לפה, חלק לשם, ובסוף זה יגיע גם לכאן.

מר ניר ים: בגדול, ההנהלה נתנה כמה אפשרויות וקווים מנחים. עכשיו הצוות יעשה את העבודה, יביא את הקריטריונים, הם יחזרו להנהלה. אם זה ימצא חן בעיני ההנהלה, זה יגיע להחלטת המליאה.

גב' כבי שקולניק: אוקיי. מבחינתי אפשר לדון, אפשר לקבל, אפשר להתקדם. אני הצגתי.

מר ניר ים: צריך לאשר.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, אז מי בעד לקבל את המתווה? שוב, זו לא התחייבות. תודה. מי נגד? נמנעים? אושר. תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לקבל את מתווה חלוקת 850 אלף ₪ לפרויקטים ביישובים.

מר ניר ים: תודה כבי.

גב' מזל ערוסי: יש לי שאלה רק, לגבי המרכז לגיל הרך, לאיזה מרכז גיל רך הכוונה? זה 13, 142 אלף ₪.

גב' כבי שקולניק: לא, זו פעילות שהם עושים. מה הם עושים עם הכסף הזה? אני לא יודעת.

גב' מזל ערוסי: לא, חשבתי שיש איזשהו,

גב' כבי שקולניק: לא, לא מקימים פיסית, זו לא הקמה פיסית, זו פעילות חברתית – קהילתית לגיל הרך. מה הם עושים עם זה, יש להם תוכנית.

גב' דנה אדמון: כבי, ה-400, אפשר לצרף אותם ל-850?

גב' כבי שקולניק: תני לנו לחשוב על זה, כי...

מר ניר ים: ברשותכם אני מדלג,

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה, מה קורה עם הכסף שקיבלו בשביל הלישמניה, שעדיין לא חולק?

מר ניר ים: אם תבוא לנו הלישמניה, בשעה טובה, יש לנו קופה איך לטפל בה.

גב' סילביה גרין: מה עם ה...?

מר ניר ים: אז אני מסביר, מסביר. אם תבוא הלישמניה, יש לנו קופה איך לטפל בה. אם הלישמניה לא תבוא עלינו, אין לנו קופה. זה לא כסף שניתן לנצל אותו.

מר אמיר פלג: זה כסף למניעה, מניעה אומרת איך אתה מונע, לא מחכה שיבוא ואז מונע, אלא מייצר מניעה ללישמניה. ברגע שכבר נעקץ – נעקץ.

מר ניר ים: בואו, עוד פעם,

מר אמיר פלג: אבל זו שאלה שצריך...?

מר ניר ים: אין טיפול מניעתי ללישמניה, לפי המשרד לאיכות הסביבה, שגם מקצה את הכסף לטפל. מה שהוא אומר – אין טיפול מניעתי. יש מצב של מוקד מפגע, שאז אפשר לטפל בו. זה תקשיבו, חכמים וגדולים מאיתנו, מה אנחנו נדע על הלישמניה? אבל אלה ההנחיות של המשרד לאיכות הסביבה, ומשרד הבריאות. אז בואו.

גב' סילביה גרין: נכון להיום, אפילו אני נעקצתי. אתה מוזמן לבוא אלי הביתה ותרגיש

את זה.

מר גדי ירקוני: אז דברי עם בשמת.

גב' כבי שקולניק: צריך לדווח למשרד הבריאות.

גב' סילביה גרין: הגשנו חשבונות משנה שעברה, וגם השנה, ועוד לא התקבל כלום.

גב' כבי שקולניק: צריך לדווח למשרד הבריאות. אם לא מדווחים למשרד הבריאות, מבחינתם אין לישמניה במועצה האזורית אשכול.

דובר: מי אחראי על הדיווח?

מר גדי ירקוני: דברי מילה עם בושמת, וטראי מה התשובה שהם נותנים לך.

12. אישור דו"חות כספיים – עמותת התיירות 2019

מר ניר ים: אני, ברשותכם, קופץ לסעיף מספר 12, נמצאת איתנו ליאורה סלע, מנהלת עמותת התיירות אנחנו צריכים, ורוצים לא רק צריכים, לאשר את הדו"חות הכספיים לשנת 2019. נשמע הסבר קצר, ונקבל החלטה.

דובר: יותר מעניין מה יהיה בשנת 2020 עם הקורונה.

גב' ליאורה סלע: אז בוא נדבר על זה.

דובר: דברי, דברי.

גב' ליאורה סלע: שלום, אני ליאורה, אני מנהלת את עמותת התיירות שקמה – בשור, אני חברת קיבוץ צאלים, אז אני גם מרגישה שייכת לפה, אבל אסור לי להגיד את זה במליאות האחרות. העמותה היא של 5 מועצות אזוריות – אשכול, שער הנגב, שדות נגב, בני שמעון ומרחבים והפעילות המוכרת והידועה ביותר של העמותה, זה פסטיבל דרום – אדום, אבל אנחנו עושים... (דיבורים ברקע – מחוץ למיקרופון)

גב' ליאורה סלע: אנחנו ביחד, אבל אני מנהלת את העמותה, ליבנת... יש בינינו את חלוקת העבודה שלנו. ליבנת ואני זו אותה עמותה.

גב' דנה אדמון: חשבתי שאת במקום ליבנת.

גב' ליאורה סלע: לא, אני החלפתי את עמית לפני ארבע שנים כמעט, עבר מהר. זהו, אני יכולה לדבר פה הרבה הרבה שעות על הפעילות של העמותה, אז אנחנו נתמקד רגע במאזן, נראה לי שמה שמעניין אתכם יותר לדעת, זה מה קורה השנה. המאזן שמוצג פה, הוא כמובן מאזן כספי של 2019, 2019 שנה שהתנהלה...

מר דודי אלון: ירידה חדה?

גב' ליאורה סלע: לא. תיכף אני אסביר למה לא. בשנת 2018 היה לנו את כל הטרור של העפיפונים ובלונים, ובזכות הרבה עבודה מאומצת שגדי השתתף בה רבות, הגענו לכנסת, לוועדת הכספים ובעצם שם הוחלט על פיצויים לעסקי התיירות, לנזק עקיף וכל העסקים באשכול, כל מי שהגיש פיצויים קיבל. ואנחנו מדברים ברמה של מאות אלפים, לחלק מה...

מר דודי אלון: ב-18 או ב-19?

גב' ליאורה סלע: ב-18, וזה הוארך גם ל-19, ובעצם הפיצויים ניתנו גם בשנת 2019,

אבל אז היה פחות צורך בפיצויים, ויש פה מישהו שיכול להעיד על איך זה עבד, רותם.
בשנת 2019, הייתה שנה נורמטיבית, נגיד את זה ככה, נורמטיבית לאזור שלנו. בוא נלך רגע לעמוד 74, אז אפשר באמת להסתכל על המספרים ולחשוב שהייתה ירידה בעמותה, אבל הייתה ירידה במחזור הפעילות, הסיבה היא שבשנת 2018, קיבלנו ממשרד התיירות כסף שנשאר מהחלטת ממשלה קודמת, ונשאר בעצם מיליון ₪, שקיבלנו אותם לטובת הופעות בפארק. אז מי שזוכר, או מי שהיה, עשינו בשנת 2018 הופעות גדולות בפארק אשכול – הבשור, שלא יאכלו אותי פה ממרחבים, עשינו הופעות גדולות בפארק, ובגלל זה מחזור הפעילות בשנת 2018 גדול ממחזור הפעילות ב-19.

אם אנחנו מסתכלים רגע על עמוד 74, אז אפשר לראות שהמחזור הוא קרוב ל-4 מיליון, עלות הפעילות קרובה ל-3.5, יחד עם הוצאות הנהלה וכלליות, ומימון, בסופו של דבר נשארה בשנה הזאת, נשארה יתרה של 90 אלף ₪, ובשנת 2018 נשארה יתרה גדולה מדי, יש לומר, של 400 אלף ₪, ובעצם הוחלט בוועד המנהל של עמותת התיירות, לייצר קרן, של חצי מיליון ₪, שהיא תהיה קרן לשעות חירום. קרן שנוכל להשתמש בה, אנחנו רואים שמשנה לשנה תמיכת משרדי הממשלה הולכת וקטנה, יותר קשה להשיג את התמיכות, יותר קשה להוכיח אותם, ובעצם החלטנו, הוחלט ביחד בוועד המנהל, לייצר איזשהו תהליך של להסתמך פחות ופחות על משרדי הממשלה. ו...

מר יובל בר: כמה מתוך זה נכנס...

גב' ליאורה סלע: מתוך ההנהלה וכלליות? קודם כל, אפשר לראות את המשכורת

בעמוד... העמותה משלמת בפועל משכורת אחת, את המשכורת שלי. ליבנת היא עובדת של מועצה אזורית אשכול, ועמותת התיירות משלמת 75% משכרה. אז בעצם, מה שרואים פה בשכר, זה משכורת אחת. יש ירידה ענקית לעומת 2018, לא להיבהל, לא ויתרתי על משכורת, אבל בעצם התגלה, בשנת 2019 התגלתה טעות במשכורת, והתגלה שגם שולם רכב, גם במשכורת וגם בעצם שולם רכב, אז נעשה תיקון בשנת 2019. אז אם רוצים לראות, השכר הוא סביב 250 אלף בשנה. ושוב,

מר יובל בר: על מה יצאו 3.5 מיליון? בגדול.

גב' ליאורה סלע: אוקיי, בגדול. פסטיבל דרום – אדום, בגדול הוא נע סביב שני מיליון ₪. אני יכולה להגיד לכם שב-2020 השנה, ותיכף נדבר על 2020, כי אני מניחה שזה יותר מעניין אתכם, הארכנו את הפסטיבל. הפסטיבל נערך במשך שישה שבוע, שישה שבועות, והשנה העלותו של הפסטיבל היא סביב 2,700,000. אבל השנה, בשנת 2019, זה היה סביב שני מיליון, והפסטיבל מסיים מאוון. כלומר, כסף שיוצא הוא גם כסף שנכנס, אנחנו גם משיגים את זה חזרה מתמיכות, ממכירת כרטיסים, מהשתתפות של גופים כאלה ואחרים. אז עיקר הפעילות זה בערך 2 מיליון ₪ דרום אדום, מיליון ₪ בערך פסטיבל כדורים פורחים, שגם שם הפסטיבל מסיים מאוון, כי אנחנו מוכרים כרטיסים. ויתר הפעילות, זה יכול להיות הכשרות לעסקים, לתיירנים,

מר דני ברזילי: אינדי נגב לא...?

גב' ליאורה סלע: הוא לא בתקציב של העמותה. העמותה מעורבת בו בעשייה, בפעילות, בפרסום, אבל הוא לא חלק מהתקציב של העמותה.

מר דודי אלון: איפה אתם יושבים?

גב' ליאורה סלע: בעיקר באוטו. יש לי משרד קטן בשער הנגב, שם הנהלת החשבונות, ושם בעצם כל שירותי המשרד. לליבנת יש משרד באשכול, אבל אנחנו מסתובבות המון.

מר דודי אלון: טוב, 2020.

גב' ליאורה סלע: 2020. עד מרץ הכול התנהל רגיל, פחות או יותר, התחלנו את השנה, טוב, זה לא כל כך נכון. התחלנו את השנה, להזכירכם, בינואר הייתה מתיחות ביטחונית. חזרו אלינו כל הבלונים והעפיפונים ובלוני התבערה, והיה חשש להתחיל את פסטיבל דרום אדום, ואחרי באמת

עבודה מאוד מאוד מאומצת, ביחד עם הצבא, ביחד עם המשטרה, הוחלט לקיים את הפסטיבל כרגיל, ולהגביר בעצם את כוחות הביטחון. את השילוט, את כל מה שהיה אפשר, תוגבר. מתוך שישה סופי שבוע של דרום אדום, שתי שבתות היו השבתות הגשומות והקרות ביותר בהיסטוריה של המדינה בחמישים השנים האחרונות, ועדיין היו מטיילים.

היה לנו סבב טילים אחד בתוך הפסטיבל, שזה משהו שמעולם לא קרה, זאת אומרת, שהיה פסטיבל של שישה סופי שבוע, אבל היה משהו אחר לגמרי, ובסוף השבוע האחרון כבר הייתה קורונה. כבר התחילו להיות ההגבלות. אני שמחה להגיד שאת כל ההופעות של דרום אדום השנה, הצלחנו לסיים ממש לפני שהתחילו ההגבלות. ובגדול, אם כאילו מתעלמים ממזג האוויר, והסבב טילים והמציאות הביטחונית, אז היה פסטיבל טוב. לא, היה פסטיבל טוב, למרות, בואו נגיד את זה הפוך, למרות כל מה שצינתי קודם, היה פסטיבל טוב. היו כמויות בשבת שהייתה שבת יפה, וקייצית, הייתה שבת שיא של דרום – אדום.

אני שמחה להגיד שבשנים האחרונות אנחנו גם בתהליך של לעבות את הפסטיבל, ולהביא אנשים גם באמצע השבוע, והשנה העלינו מדרגה, והחלטנו שגם יום שלישי הוא יום שאנחנו מעודדים את הקהל, את המשפחות להגיע, ושמונו שחקנים ואומנים ופעילויות בחניונים וביערות, ועודדנו את כל אתרי התיירות לפתוח גם בימי שלישי, ובאמת הייתה תנועה מאוד מאוד יפה של אנשים באמצע השבוע.

יש לנו פרויקט ביחד עם המשרד לשוויון חברתי, שלישי בשלייקס, זאת אומרת, שהיו פה בין 40 ל-50 אוטובוסים של גמלאים במהלך פסטיבל דרום – אדום. השנה עשינו שיתוף פעולה ביחד עם חברת איגודן, מי שלא מכיר, איגודן זו החברה שאחראית על מי שפדן, שבסופו של דבר מגיעים לפה לאזור. חשבנו שזה יהיה מאוד נכון לשתף איתם פעולה, והם היו שותפים. עשינו סיורים שהם מימנו, והתחילו באיגודן בראשון, וסיימו פה בשדות. התחילו שם, אני לא אספר לכם כמה בדירות רצו אצלנו על איגודן, או איזה אימוגי היה סביב זה, אבל התחלנו שם, וסיימנו בשדות שלנו.

שיתפנו גם השנה פעולה עם, עשינו עמדות מחזור, איך קוראים להם? נגב אקולוגיה. עשינו שיתוף פעולה עם נגב אקולוגיה, הם העמידו פחי מחזור בחניונים וביערות. מבחינתנו זה דבר מאוד, זו קפיצת מדרגה. זה להפוך את הפסטיבל לעוד יותר מתאים לנו, אולי מאוד מאוד תואם, יותר תואם לרצון של התושבים להשאיר את המקום נקי, לא לפגוע במחזור, ואני חושבת שמשנה לשנה כל

הנושא הזה של הלכלוך, וה... נכון שכמויות המבקרים גדלות, אבל אנחנו מצליחים לייצר שיח סביב זה, ואני חושבת שהשנה הייתה ממש קפיצת מדרגה בעניין הזה.

ואז הגיעה הקורונה. כמו כל עם ישראל, כמו כל העסקים מה-15.3 עד איפשהו אחרי פסח, כל העסקים היו סגורים, כולל כולם, מלבד אתרי הלינה, שלא קיבלו הנחיה חד משמעית לסגור, והמשיכו לארח עובדים שהיו צריכים לעבוד באזור, עובדים חיוניים, חברות, משרד הביטחון. זאת אומרת, אתרי הלינה המשיכו. אמנם התפוסות ירדו, אני מאמינה בלפחות חמישים אחוז, אבל הם הפסיקו לעבוד, ומאחרי פסח, נפתחו בעצם העסקים חזרה.

אני חייבת להגיד שמבחינת אתרי הלינה שלנו, יש גידול, אוקיי? אנחנו קיץ, זו לא העונה החזקה שלנו, ובזכות הקורונה אנחנו מצליחים, זאת אומרת, בזכות המרחב הכפרי, האוויר הפתוח, העובדה שאנשים רוצים להתאוורר, תנועת המבקרים לפה היא גדולה יותר מאשר בשנים קודמות.

דוברת: סגירת השמים.

גב' ליאורה סלע: וסגירת השמים, כל הסיבות, הכול חובר יחד בתור עובדה לאתרי הלינה, אני שמה רגע את האטרקציות בצד, אתרי הלינה חווים תקופה טובה מאוד. אנחנו, עוד שבוע במקום פסטיבל כדורים פורחים, שלא יכולנו לעשות השנה, כי אנחנו מביאים את הכדורים מחו"ל, החלטנו לעשות קמפיין שמעודד, זה בעצם סוג של לתת כסף לעסקים, אבל תוך כדי עידוד הפעילות. אנחנו מסבסדים את כל הפעילות. כל האטרקציות, כל הסבסודים, כל הפעילויות, כל המוזיאונים, כל ההפעלות, כל הסדנאות, הכול בעשרה שקלים.

כל האורחים צריכים להירשם דרך האתר של העמותה. כל מי שנרשם משלם עשרה שקלים, והעמותה משלימה, בזכות הכספים שגייסנו לקמפיין הזה, אנחנו משלמים לעסקים את הכסף. ניקח לדוגמא את שביל הסלט, אם כניסה לשם עולה 35 ₪, הלקוח משלם עשרה שקלים, העמותה משלימה 25 ₪. ולכל עסק יש את הזכות לבחור עשרה ימים מתוך הקמפיין, שם יש סבסוד של עד 500 ₪. אז מי שעושה חישוב מהר ומבין, מבין שעסק שרוצה, יכול לפתוח עשרה ימים ולקבל צ'ק של 5000 ₪, תוך כדי עידוד הפעילות אליו, תוך כדי עידוד התנועה.

מעבר לזה, כל מי שלך באזור, מקבל שוב של 20% הנחה במסעדות ובעוד כמה מרכזי קניות שיש לנו,

וביקשנו מכל המסעדות ובתי הקפה לייצר מנה מיוחדת ב-10, זה משהו שהוא קצת יותר בשביל העיתונות, בשביל התקשורת, שיהיה לנו איך להשוויץ בקמפיין הזה. זו פעם ראשונה שאנחנו עושים דבר כזה, זה סוג של לתת שוברים לאנשים, ללכת לקנות מקומי.

מר דודי אלון: פרויקט מקסים.

גב' ליאורה סלע: נספר לכם בשנה הבאה איך היה.

מר דודי אלון: כל הכבוד.

גב' ליאורה סלע: לקמפיין קוראים דרום ב-10, בילוי גדול בכסף קטן.

מר אלי אהרון: מה התרומה העסקית?

גב' ליאורה סלע: של הקמפיין?

מר אלי אהרון: לא של הקמפיין, של כל האירוח שמגיע אלינו.

גב' ליאורה סלע: אוקיי. מאוד קשה למדוד את זה, כמו שאפשר להבין, מאוד קשה

למדוד ממש שקל לשקל מה נכנס. בשנה שעברה עשינו מחקר של אימפקט כלכלי, יחד עם הרשות לפיתוח הנגב, ואשכול נגב מערבי. זאת אומרת, הונחו התשתיות לעשות מחקר כזה.

הוא לא נעשה עד הסוף, אני לא יכולה להגיד אבל תראה, אי אפשר למדוד את זה ממש, כי אנחנו מתעסקים עם עסקי התיירות, עם אתרי תיירות. אבל כל אתר תיירות כזה, מעסיק מעצבת גרפית וקייטרינג וכביסה ומנקים, ומובילים ונהגי אוטובוס. זאת אומרת, יש פה עוד הרבה הרבה עסקים מסביב שעוטפים ותומכים את המערך הזה של התיירות.

ספציפית לקמפיין עכשיו, של הקיץ, הרבה יותר קל לי לבדוק את האימפקט הכלכלי, ויש לי, ישבתי

עם תוכנית מסודרת ביחד עם אשכול נגד מערבי, כדי למדוד את האימפקט. אבל שוב, האימפקט הוא יהיה רק לעסקי התיירות עצמם, ולא לכל האדוות, לכל המעגלים.

מר אלי אהרון: זה מעניין.

גב' ליאורה סלע: אם נמצא את הדרך לעשות את זה, לבדוק את זה, זה... אני סיימתי.

גב' דנה אדמון: יש לי רק שאלה קטנה.

גב' ליאורה סלע: כן?

גב' דנה אדמון: יש סיכוי יותר סביר שבפברואר עדיין נהיה בפוסט קורונה, יש תוכניות?

גב' ליאורה סלע: אנחנו מהאופטימיות בחבורה. ממש ממש קשה להניא אותנו מלעשות משהו. גם הקמפיין עכשיו, היו לו 800 גלגולים, עד שהגענו לגלגול הזה, וגם הוא כמעט בוטל בשבוע שעבר. אני מאמינה שלמרות הקורונה, וביחד עם הקורונה, בעיקר בגלל שאנחנו מרחב כפרי, בעיקר בגלל שפסטיבל דרום – אדום הוא פסטיבל טבע, לא תהיה סיבה לא לעשות אותו, ונהפוך הוא.

גב' דנה אדמון: לא אמרתי שלא לעשות, האם יש חשיבה איך להתנהל במסגרת הקורונה?

גב' ליאורה סלע: עוד לא התחלנו, זאת אומרת, יהיו דברים שיהיו חייבים להשתנות כמו הופעות, כמו דברים שנמצאים בתוך מקומות סגורים, אבל אנחנו נמצא לזה את הפתרון, והפסטיבל...

גב' דנה אדמון: יקרה.

גב' ליאורה סלע: יקרה.

גב' דנה אדמון: אני איתך.

דובר: עלו והצליחו.

גב' ליאורה סלע: תודה רבה.

דוברת: בהצלחה.

מר ניר ים: תודה ליאורה, זה הדו"חות הכספיים הראשונים מבין סדרה של דו"חות שעוד יגיעו, כל אחד בזמנו. מי בעד לאשר את הדו"ח של העמותה, ירים את היד, תודה רבה. מי נגד? הדו"ח אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הדו"חות הכספיים – עמותת התיירות 2019

9. הקצאת מגרש בבני נצרים למדרשת 'רוח הגולן'

מר ניר ים: ברשותכם, סדרת סעיפים קצרה, הקצאת מגרש בבני נצרים למדרשת רוח הגולן, סעיף מספר 9, מה שדורש את אישור המליאה. זה שנמצא בעמוד 58. אנחנו למעשה, לפני, נגיד שנתיים, שנה וחצי – שנתיים, אישרנו את הקצאת המגרש הזה. זה מגרש בתוך בני נצרים, משמש פנימייה שנקראת חלוצי דרור, במסגרת עמותת שנקראת רוח הגולן. ההקצאה הזאת ניתנה להם עד אשר יוסדרו מבני קבע ותוסדר גם התביעה.

זה עדיין לא הסתייע ואנחנו מבקשים להאריך להם את תקופה ההקצאה בעוד שנתיים וחצי. זה עבר את ועדת ההקצאות, הכול כבר מוכן להחלטה. אם יש שאלות – שאלות. אם לא, מי בעד לאשר? מי נגד? אושר. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקצאת מגרש בבני נצרים למדרשת 'רוח הגולן'.

10. בחירת נציג ציבור להנהלת החברה הכלכלית.

מר ניר ים: הדבר הבא, זה בחירת נציג ציבור להנהלת החברה הכלכלית. זו גם שאילתא שככה זרמה בתקופה האחרונה, וגם לפני זה. לכיוון שלנו. זה נמצא בעמוד 59. פורסם קול קורא, הקול קורא פורסם על ידי החברה הכלכלית. נענו לקול קורא הזה, אני חייב לציין, ארבעה אנשים, כל אחד משכמו ומעלה, אוקיי? אין מה להגיד. מתוכם, אנחנו צריכים לבחור אחד. זהו, צורפו קורות החיים של כל הרביעייה, ואם יש למישהו מה להגיד, אז הוא מוזמן. ואחר כך אנחנו ניגש להצבעה, אנחנו גם נראה איך ננהל אותה. אז אמיר, לפניך יש מישהו שאני לא מכיר, שיושב שם בפניה.

מר אמיר פלג: זה אחד המועמדים.
(מדברים ביחד)

מר אלון וולוז'ני: ניר, גדי מכיר אותי. אלון וולוז'ני, אני בסשן שם מספר 4, בקורות החיים. בחרתי לבוא רק שנייה להגיד, בחרתי לבוא כי עדכנו אותי שיש הצבעה בנושא הזה, חשוב לי היה לבוא, להגיד שנייה מילה על עצמי, כי אתם לא מכירים אותי. חלקכם כן, חלקכם לא. תושב עין הבשור, נשוי פלוס ארבעה ילדים,

דובר: יליד,

מר אלון וולוז'ני: חבר'ה, הכול בסדר, יליד נירים, בסדר? אני מקומי, מה שנקרא. לא נורא, נכון, אף אחד לא מושלם. אני בחרתי להגיש את הקול הקורא הזה, כי נראה לי חשוב מבחינתי לבוא ולתרום לקהילה דרך החברה הכלכלית, דרך הניסיון העסקי שלי. אני בסדר גודל של כמעט ה-17 שנים האחרונות, בעולם העסקי האזרחי, בממשקים כאלה ואחרים עם התעשייה הצבאית. היום אני עובד בצמוד לחברת אלתא, שיושבת באשדוד, אני סמנכ"ל שיווק, עוסק בתהליכים ניהוליים – עסקיים בהנהלה המצומצמת של החברה, חברת אל-טל, שמעסיקה לא מעט אנשים פה באזור. חזרתי דרומה לפני עשר שנים, לעין הבשור, כדי לעבוד בפרויקט הכי גדול, במיקור החוץ בצהל, ולנהל אותו. אני חושב שיש לי מה לתרום בצד העסקי לחברה הכלכלית, דרך ראייה יצירתית, דרך הסתכלות ורתימה ודחיפה של רעיונות נוספים, דרך קשרים במשק הישראלי, דרך קשרים עם מגוון שלם של רשויות ונקרא לזה משרדים שונים ומשונים, שאני בקשר איתם באופן שוטף, דרך הניסיון העסקי, השיווק והמכירתי שלי. וכיוון שאני לא רוצה להפריע לכם יותר ממה שהפרעתי גם ככה, אז אני רוצה להגיד את הדברים האלה, רצוני לתרום.

אני אומר עוד משפט אחד שחשוב לי להגיד אותו, אני עברתי על קורות החיים האחרים, שלושת האנשים האחרים ראויים לחלוטין, אחד חבר ילדות שלי, באופן אישי מכיר אותו, כולם ראויים, הבחירה שלכם קשה, שיהיה לכם בהצלחה. אני אצא כדי לא לעשות פה ניגוד עניינים, כי אני לא חושב שזה ראוי, ותודה על הזמן. ערב טוב.

מר ניר ים: תודה אלון.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: כן, אמיר, בבקשה.

מר אמיר פלג: אני רוצה להגיד משהו שאולי... משהו שהוא טיפה עקרונית בהקשר הזה, כשבחרים בן אדם. א' – אני יודע שהיה פה תהליך ארוך, במשך הרבה מאוד זמן, הם לא ידעו שהם בתוך התהליך, הם לא קיבלו תשובות האנשים האלה, לא היו איתם בקשר, לא לטוב, לא לרע.

לא אמרו להם, הם הגישו כבר לפני יותר, לדעתי, יותר משנה. היה איזה נתק, כולל אימיילים שלא נענו.

זאת אומרת, אם אדם בא ותורם, אני מצפה, יש לחברה הכלכלית מזכירה, מנהלת, שיהיו בקשר עם האנשים, יעדכנו אותם איפה זה עומד. זה א'.

ב' – זה קצת מזכיר לי עם הוועדה החקלאית בשבוע שעבר, שבאו כמה מועמדים, כנראה אנשים ראויים, שהציגו את עצמם, רוצים לתרום, ואנחנו עומדים, לא יודעים איך לבחור. אז הנה, אלון בא, ואני באמת חושב שהוא ראוי, אבל כמו שהוא אמר, גם האחרים. למה כשיש כזה תהליך, לפני שבוע היה מישהו מכיסופים, אמרו לא, זה, עדיף את שמיל, עדיף את ההוא. אתה לא יודע מי זה שמיל, לא יודע מי זה ההוא מכיסופים. אם אנשים רוצים לתרום מזמנם, שיבואו, יעמדו פה דקה, יציגו את עצמם, ואז יצאו ואנחנו נוכל לבחור.

לפי קורות החיים, באמת כולם ראויים. אז זה לייצר אולי תהליך, נכון, זה לוקח אולי קצת יותר זמן וזה, אבל לייצר תהליך טיפה יותר שקוף מולנו, שנוכל להגיע להחלטה, באמת, מושכלת, לא על סמך שליפה.

דובר: אז מה אתה מציע, אמיר?

מר אמיר פלג: זה לא הוגן לאחרים, שאפילו לא עדכנו אותם שיש את המליאה היום שהם יוכלו לבוא להציג את עצמם.

דובר: זה עדיין צרות טובות.

דוברת: עדכנו אותם.

מר אמיר פלג: אי אפשר להגיד לנציגים, יש היום מליאה, בואו תעמדו פה...?

מר ניר ים: אני מציע דבר כזה, אמיר, חבל על הויכוח.

מר אמיר פלג: לא, אין ויכוח.

מר ניר ים: רגע, דקה. דקה, אני מציע, בוא נגמור את סבב הדברים, כל אחד יגיד מה יש לו להגיד. אחר כך תבוא, תציע לסדר לדחות את ההצבעה לשבוע הבא, ולהזמין את האנשים, זה מה שיקרה. וזה גם ראוי וזה גם בסדר. אם אתה חושב שזה מה שנכון, על הכיפאק.

מר אמיר פלג: זה עניין שלכם להחליט, אני אומר פה מה שאני חושב.

מר ניר ים: בסדר, נועם, בבקשה.

מר נועם גל: השאלה היא אם ניתנה אותה הזדמנות כמו שניתן פה, לשאר המועמדים לבוא ולהציג את עצמם.

מר ניר ים: לכן אני הצעתי את ההצעה שלי, לא סתם. אמרתי, שאם מישהו חושב שזה תהליך יותר הוגן, יותר הוגן, יותר מכבד לדחות את ההצבעה לשבוע הבא ולזמן את ארבעתם, שכל אחד ייתן את ה-Say שלו, אפשר להתחבר לזה. אני מתחבר להצעה שלי.

מר נועם גל: לדעתי זה לא הוגן לקבל איזושהי החלטה עכשיו, כשרק אחד בא והציג את עצמו.

מר אמיר פלג: זו טענה גם לגבי הוועדה החקלאית... אי אפשר ככה בשליפה, זה אותו הדבר בדיוק.

מר ניר ים: תראה, אמיר, גם כשמנסים לתקן, אז תן לתקן, זה בסדר.

דוברת: כך או כך צריך שיהיה שווה לכל...

מר ניר ים: הבנתי. אני מבין שזה בסדר, וזה מקובל, בואו נדחה את הדבר הזה, את הסעיף הזה למליאה הבאה. כאמור, היא תהיה בעוד שבועיים, נביא את ארבעתם שוב, גם אלון כנראה ישמח לבוא. יציגו את עצמם, ואז נקבל החלטה. הלאה, אנחנו,

מר אמיר פלג: אני מניח שזה גם יכנס לנוהל לפעמים הבאות, כשיש נציגי ציבור, שזה יהיה משהו שהוא...

גב' דנה אדמון: אולי כדאי לרשום את זה בפרוטוקול.

מר אמיר פלג: זה נרשם בפרוטוקול?

מר ניר ים: לא, זה לא נרשם בפרוטוקול, כי מה שנרשם בפרוטוקול זה החלטות, זה מה שנרשם בפרוטוקול, כבר היה לי ויכוח עם דנה על זה, היא מכירה את הסיפור.

מר אמיר פלג: זה לא נכון, זה כרגע נאמר, הם יבואו שבוע הבא, איך זה יכול לא להירשם? ואז עוד שבועיים,

מר ניר ים: זה שהסעיף נדחה, חבריה בוא, אנחנו לא ב... עשו לי טובה, זה שהסעיף נדחה – ירשם. למה הוא נדחה? ירשם. מה הכוונה? ירשם. לא ירשם שהנהלת המועצה מתחייבת עכשיו בכל הליך בחירה שיהיה להביא את המועמדים. זה לא ירשם, כי זה עוד לא נוהל. לכן, יש דברים שכן ירשמו, ויש דברים שלא ירשמו והכול בסדר.

מר אמיר פלג: זה משהו עקרוני שנאמר על ידי חבר מליאה.

גב' דנה אדמון: אפשר...

מר ניר ים: לא,

מר אמיר פלג: אתה לא יכול להמציא,

מר ניר ים: לא, אני אומר לא, החלטות נרשמות. זאת החלטה, גם אם היא בהסכמה, היא נרשמת.

גב' דנה אדמון: אפשר להכניס לסדר היום...?

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר אלי אהרון: אני ברמת העיקרון אומר, הבן אדם הביא הצעה, שכולנו קיבלנו אותה, מכובד. למה שזה לא ירשם? אני לא הבנתי כרגע, למה באופן עקרוני,

גב' דנה אדמון: אני אגיד לכם למה, הוא רוצה שההחלטות יתקבלו בצורה מסודרת, וזה בסדר גמור. ולכן, אני מבקשת להכניס לסדר היום, במליאה הבאה, הצבעה בעניין נוהל הצבעה על חברים שמשותפים בוועדות, נציגי ציבור.

מר ניר ים: אז בבקשה, תתכבדי, זה בסדר, תתכבדי תבקשי,

מר גדי ירקוני: לא בטוח שזה יגיע למליאה הזו,

מר ניר ים: תתכבדי, תבקשי בקשה להחלטה, בסדר, נסתכל עליה, נראה איך היא מנוסחת, נביא משהו ברוח בקשה של חבר מליאה, וזה בסדר. אבל בואו נתחלק בעבודה. וזה בסדר, אני לא עוצר ואני לא מונע.

גב' סילביה גרין: ניר, יש לי שאלה.

מר ניר ים: בואו נתקדם, חברים,

גב' סילביה גרין: ניר,

מר גדי ירקוני: יש שם שאלה .

מר ניר ים: כן, סילביה?

גב' סילביה גרין: היו נשים שהגישו מועמדות?

מר ניר ים: לא, רק ארבעה גברים.

מר דני ברזילי: גם בוועדת הקורונה אין נשים, ראית מה שביבי אמר.

מר ניר ים: חברים,

מר דני ברזילי: זהו, נגמרה הישיבה.

מר ניר ים: לא, יש לנו עוד כמה דברים, אולי קטנים, או שימשכו, תלוי במצב

הרוח.

11. הקמת יח' מחשב וממונה אבטחת מידע

מר ניר ים: תראו, בעמוד 68, אנחנו רוצים לאשר בצורה פורמאלית את הנושא

של יחידת המחשב במועצה האזורית אשכול. אני אתן תיאור קצר, על איך הדברים עבדו, למעשה, עד היום, מה החלטנו במבנה הארגוני שאישרנו אותו בתחילת השנה, ובאיזה שלב אנחנו נמצאים היום בתוך המהלך הזה.

מה שהיה עד היום, זו הייתה איזושהי חלוקה של אנשי מחשב, חלקם ישבו בבתי הספר, חלקם במועצה, חלק במרכז הקהילתי, וכל אחד היה בתוך העולם שלו, ולא הייתה שום תקשורת, ולא היה שום לינק בין אנשי המחשב, משום בחינה ובשום עניין, לא מבחינת חומרה, לא מבחינת תוכנות, לא מבחינת גיבוי במצבי חירום, או עזרה כשצריך לתת כתף ולייצר איזשהו פרויקט.

אנחנו קיבלנו החלטה שאנחנו, למעשה, מקבלים יחידת מחשב. יחידת המחשב הזאת יושבת באגף המנכ"ל כמחלקה, ולמעשה, בסופו של דבר, אמורה לתת שירות לכל המרחב שמסביב, שמתחיל בבתי הספר נופי הבשור והקמפוס היסודי, במועצה, בכל מערך הגנים שמפוזר ביישובים, במרכז הקהילתי, בקיצור, שורה תחתונה, בכל מה שמחבר אותנו, הכול בתפיסת מחשוב אחת, עם ראש אחד, עם קבלת החלטות מסודרת, עם חלוקת ציוד, משאבים, בצורה מושכלת.

ולכן, למעשה, מתחת למנכ"ל המועצה, כמו שאתם רואים בעמוד 68, יש מנהל מערכות מחשב, או בקיצור מנמ"ר. המנמ"ר הזה סוף סוף נבחר והתחיל לתפקד, ומתחת למנמ"ר הזה, יש למעשה שני צוותים, מה?

גב' דנה אדמון: מי זה?

מר ניר ים: הבחור קוראים לו יודן פירט, איש נחמד, מבין במחשבים, עשה את כל

התהליך. אתם יודעים, במועצה, כשבחרים תפקיד, למעשה, כל תפקיד, מפרסמים מכרז, בדרך כלל מכרז, קודם כל פנימי, אם יש אנשים מבין העובדים, במידה ולא נמצאים מועמדים מבין העובדים, המכרז יוצא החוצה, מתפרסם מכרז פומבי בכל רחבי הארץ, אנשים מגיעים מכל מקום עם הכישורים שלהם, למעשה אם הם עומדים בתנאי סף, הם מגיעים לוועדת בחינה.

ועדת הבחינה מורכבת מבעל העניין, נגיד במקרה הזה, בעל העניין זה מנכ"ל המועצה, כי זה כפיך למעשה, ישיר, של מנכ"ל המועצה, יחד עם נציגי ההסתדרות, יחד עם נציגי משרד הפנים, יחד עם

נציג ממועצה אזורית,

דובר: ועדת בחינה,

מר ניר ים: לא, אבל אנשים לא כל כך מכירים את המטריה, מועצה אזורית שכנה, בקיצור זה סיפור שלם, חגיגה. ובסופו של דבר, מבין המועמדים, בוחרים את מי שנראה הכי מתאים. במקרה הזה, נבחר הבחור שקוראים לו יודן פירט, והתחיל לעבוד.

מר אלי אהרון: עכשיו, ממונה אבטחת מידע, זה מי ש...

מר ניר ים: והוא תושב מועצה.

מר אלי אהרון: ממונה אבטחת מידע, זה איש...

מר ניר ים: דקה, תיכף נגיע לזה. עכשיו, מתחת למנהל המערכת, למעשה, יש בגדול זה צוות אחד, אבל אפשר לחלק אותו בפנים לשניים, כי כל אחד יש לו תחום התמחות קצת שונה, אחד זה הצוות שמטפל במחשוב בתי הספר, והצוות השני יש צוות שמטפל במחשבים של המועצה ובתקשורת.

עכשיו, חשוב לאשר את המבנה הזה, כי למעשה כל מי שמקבל תקן במועצה, בסופו של דבר, צריך להיות מאושר על ידי משרד הפנים. משרד הפנים רוצה לראות את המבנה הארגוני, רוצה לראות איך בנויה המחלקה, כמה אנשים מסתובבים שם, ובהתאם לזה הוא נותן לנו את האישורים לעשות את מה שאנחנו צריכים.

בנוסף, ובצד, ולא כחלק אינטגרלי מתוך מערכת המחשב, יש את מה שנקרא ממונה אבטחת מידע. ממונה אבטחת מידע, זה משהו שחובתנו, כמועצה, כרשות, חובתנו למנות מישהו. כרגע, אנחנו עוד לא מביאים את המישהו הזה, אבל אנחנו כן מביאים את המשבצת או את התפקיד.

דובר: זה לא יכול להיות המנהל?

מר ניר ים: לא, זה דווקא, מהבחינה הזאת, יש עניין שזה יהיה מישהו חיצוני למערכת, שיוכל לבקר אותה גם, שיוכל לתפוס אותה,

דובר: זה בהוראות משרד הפנים, הפיצול?

מר ניר ים: כן. הוראות משרד הפנים, שצריך להיות מנהל אבטחת מידע. מנהל אבטחת מידע יכול להיות עובד המועצה, אפילו רצוי שיהיה עובד המועצה, ברוב המועצות זה עובד המועצה, יש מועצות שלוקחות את האיש הזה מהתחום של הביטחון, יש כאלה שלוקחים אותו מתחום המבקר, יש כאלה שלוקחים אותו מתחום הכספים. כל מועצה בוחרת לה מישהו נחמד שמבין עניין, שמסוגל, אבל, להסתכל על יחידת המחשב מבחוץ, מסוגל להתוות את הקווים המנחים, כמו שפחות או יותר רשומים פה ברשימה למטה, איך צריך הדבר הזה לתפקד, והוא אותו ממונה אבטחה, באמת צריך לבדוק ולהקפיד ולהנחות, ולראות שעובדים לפי הנהלים.

גב' מזל ערוסי: אני רוצה לראות אם אני מבינה.

מר ניר ים: כן?

גב' מזל ערוסי: אתה, למעשה, פותח מחלקה נוספת במועצה, מעבה גם את מספר העובדים? אני רוצה להבין. אתה לוקח מתוך עובדי המועצה, ולמעשה מאייש את אותם התפקידים האלה? מה, מה בדיוק, לא הבנתי.

מר דני ברזילי: היא שואלת אם יש תוספת, או אם זה עיבוי...

מר ניר ים: הבנתי את השאלה. בגדול, יש תוספת אחת, והיא התוספת של מי

שמנהל את היחידה. וזו תוספת שכבר בפועל, המינוי הזה אושר, והאיש נבחר והוא תוספת.

גב' מזל ערוסי: והוא כבר עובד.

מר ניר ים: כן. כל השאר זה אנשים, אנשי מחשב שהיו קיימים, אנחנו פשוט

מכנסים אותם, כל אחד מהפינה שהוא ישב בה, מכנסים אותם ביחד, ועושים מהם צוות אחד מרכזי.

מר דודי אלון: ניר, שאלה קצרה. יכול להיות שאני טועה, והבעיה היא בזיכרון שלי,

אבל בישיבת הנהלה כשהצגת את זה, לא דיברת על זה שיש אדם נוסף, אמרת שבעצם זה מתוך המערכת, זה מה שהיה בהנהלה, אולי אני לא הבנתי נכון.

מר דני ברזילי: מנהל האבטחה הוא מתוך המערכת, הוא אמר. מנהל היחידה הוא

לא,

מר דודי אלון: הוא אמר שכרגע הוא מסתדר עם האנשים שלו, והוא לא מביא

מבחוץ, זה מה שהוא אמר בהנהלה. שתיים – אני פשוט, יש ועדת משאבי אנוש, אני יודע שגם מזל וגם אני נכנסתי אליה לא מזמן, היא קשורה, באיזשהו אופן, לתהליכים האלה?

מר ניר ים: לא.

מר דודי אלון: לא?

מר ניר ים: לא, ועדת משאבי אנוש לא קשורה. תראה, ... כנראה שהתבלבלת. אני

חושב שדני זוכר נכון. אני אמרתי שאת מי שאנחנו נמנה זה את ממונה, נקרא לזה, אבטחת מידע, נשתדל למצוא אותו בתוך המערכת, בלי לגייס מישהו נוסף, בלי שיעלה לנו, ואנחנו גם לא חושבים

שצריך להשקיע בזה.

מנהל מערכת מחשב, זה משהו שאנחנו דיברנו עליו מזמן, אישרנו אותו בתוך המבנה הארגוני, כבר הכנסנו אותו מראש, הסברנו אותו כשזה בא לדיון, למה יחידת המחשב תיראה כמו שהיא תיראה, המשבצת הזאת עד היום הייתה ריקה, וחילפנו את האדם המתאים כדי שימלא אותה. הוא באמת האדם הנוסף. זה הסיפור.

אבל בגדול, מה שאני מבקש, זה למעשה לאשר את כל הקונספט, שאומר – ככה תיראה מבחינה מבנית המחלקה, ככה יראה ממונה אבטחת מידע, כדי לאפשר לנו להתקדם מול משרד הפנים.

גב' דנה אדמון: זה מה שאישרנו עם המבנה הארגוני, יש פער ממה ש...?

מר ניר ים: הפער היחיד ממה שהיה פעם, זה שפעם היה מנהל מערכות,

גב' דנה אדמון: לא פעם, אלא המבנה הארגוני שהצגת לנו בתחילת השנה.

מר ניר ים: כן, כן, אני מסביר. במבנה הארגוני שאושר בינואר, היו שלוש משבצות – מנהל מערכת, סגן מנהל וצוות עם שלושה או ארבעה אנשים, אוקיי? ועכשיו, במקום סגן מנהל וצוות, אנחנו מפרקים את זה לשניים, אותו מספר אנשים, אבל קוראים לאחד צוות בתי ספר, ולאחר צוות מועצה.

למרות שזו רק סמנטיקה, ואין לזה שום משמעות אחרת. הלאה, האם אנו מאשרים את מבנה יחידת המחשב, על ממונה אבטחת המידע? מי בעד, ירים את היד? תודה רבה. מי נגד? אושר באין מתנגדים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הקמת יחידת מחשב ומינוי ממונה אבטחת מידע

8. מרכז מסחרי אשכול.

מר ניר ים: עכשיו יש לנו חוב קטן מפעם קודמת, בנושא המרכז המסחרי. תנו

לראות אם לא שכחתי משהו. בלי מצגות הפעם, ובלי סיפורים.
(דיבורים מחוץ למיקרופון)

גב' סילביה גרין: על סדר היום, סעיף 1,2 מדף אחד, עד דף... לציין את המספר.

גב' דנה אדמון: כשאתה עושה את החוברת של סדר היום, שרשום 1 – אישור פרטוקול, רשום פרטוקול זה וזה, ואז...

דובר: ציין את מספרי העמודים.

מר ניר ים: בסדר גמור.

מר גדי ירקוני: אני מציע, ניר באמת עכשיו, על כל סעיף, לכתוב כמה זמן. לא, באמת. נהיה רציניים נעמוד בזמנים.

מר ניר ים: חברים, אנחנו פותחים, אני אתן רק הקדמה קטנה, לפני שאני מעביר את המיקרופון לעופר. אנחנו פותחים בעמוד 51, פותחים בעמוד 51 שהוא עמוד חדש יחסית. הוא איזשהו תחשיב כלכלי, באמת תמצית תחשיב כלכלי. אני מזכיר את הדיון. הדיון הוא על המרכז המסחרי במועצה אזורית אשכול, שלמעשה ניתנה לנו אחרי צוק איתן, בהחלטת ממשלה, הוקצה לנו, למעשה, מגרש.

ניתן לנו כביכול, ואני אומר כביכול, אישור לבנות מרכז מסחרי, בסדר גודל של 3500 מ"ר, זה מה שהוצע על ידי הממשלה. מי שלא מתחבר, עדיין, להצעה הזאת, ובספק אם יתחבר מתישהו בעתיד, זה מינהל מקרקעי ישראל. כי בין היתר, כדי לממש את התוכנית הזאת, צריך לעשות מה שנקרא תשריט חלוקה של השטח, זה לא בדיוק עובר, בקיצור זה תקוע. ספק אם אי פעם המינהל באמת יחליט לאמץ ומה שנקרא לקדם את מה שהממשלה החליטה, אוקיי?

אז אנחנו רואים את זה תקוע כבר הרבה מאוד שנים, יש כמה שעונים שדופקים לנו על הקיר, אחד

מהם, למשל, זה על אותה הקצאה של לא מעט מיליונים כדי להקים תחנת אוטובוס, שיכול להגיע הרגע, מתישהו, אולי בקרוב, שבו הכספים האלה יילקחו, וגם זה כבר לא יהיה ניתן לממש. בקיצור, יש תחושה, שככל שעובר הזמן, אנחנו לא יכולים להרוויח יותר מדי, אלא רק להפסיד. ולכן, עלתה חלופה שאפשר לממש אותה יחסית מהר, וזה לתת למינהל לצאת למכרז פומבי. לצאת למכרז פומבי, ששם אפשרויות הפיתוח הן הרבה יותר גדולות, במקום 3500 מ' מדובר שם על 10,000 מ'. ואז המועצה, למעשה, יכולה ליהנות רק מארנונה על הקרקע. עכשיו, ולא משקיעה אגורה בתוך הדבר הזה, לא לוקחת סיכון משום כיוון ומשום בחינה. כשהבאנו את זה בפעם הקודמת למליאה, והצגנו מצגת יפה על המקרן, אז למעשה התבקשנו להביא גם נתונים כלכליים, כדי שיתמכו או ישללו את שתי החלופות האלה, ועכשיו אנחנו רוצים להציג את זה. עופר יסביר מה נעשה, ולמה המספרים נראים כמו שהם מספרים, בתקווה שנקבל החלטה ונוכל להתקדם באותה חלופה שתיבחר.

מר עופר מימון: ערב טוב לכולם, טוב אני אדבר על הנתונים, ככה תסתכלו בעמוד 51. אני אזכיר, שטח התוכנית הוא 27 דונם, וכמו שניר אמר, 10,000 מ' זה הזכויות בתב"ע, בתוכנית. עכשיו, מה שאני מציג עכשיו, הוא מבוסס על כמה הנחות. הנחה ראשונה, שעלות בניה למסחר, זה סדר גודל של 8000 ₪ למטר, ועלות הפיתוח 150 אלף ₪ לדונם, 150 ₪ למ"ר. איך אנחנו בודקים? במקומות אחרים, במבנים קיימים, שעלויות הבניה, בגדול, לא משתנות ממקום למקום, אז את העלויות ודמי הפיתוח, אנחנו מעתיקים או מסתכלים במקומות אחרים, וככה אנחנו מעריכים. בטבלה השנייה, בטבלה שאתם רואים לאחר מכן, יש איזושהי סימולציה. הסימולציה הזו לוקחת, בעמודות אתם רואים עלות, ובעצם דמי שכירות שלכל דמי שכירות, אנחנו מחשבים, בעצם, את התשואה, אחרי שלקחנו בחשבון את עלויות הבניה ואת ההשקעה בפיתוח. במועצה אזורית אשכול, זו מועצה שאין בה הרבה עסקאות מקרקעין, ואין בה הרבה מרכזי פיתוח כמו בערים גדולות. אבל אם לוקחים ומשווים כמה באבשלום, כמה בחנויות, במרכזים פה ברחבי המועצה, אנחנו מבינים שהשכירות למטר למסחר, היא בסדר גודל של בין 50 ל-70 שקלים למטר, לחדש.

אם אנחנו לוקחים, עד לפה יש שאלות?

מר אלי אהרון: מאיפה יצא המספר הזה?

מר עופר מימון: איזה מספר?

מר אלי אהרון: 50-70 ש"ח לכל מטר,

מר עופר מימון: בין 50 ל-70 ש"ח למטר, ... לוקח כמה ... באשכול להשכיר חנות, או כמה משלמות מסעדות באזור.

מר דודי אלון: אין לזה סימוכין...

מר אלי אהרון: באשקלון ב-30 ש"ח אתה מקבל למטר, מרכז מסחרי בנוי, מסודר. איפה אתה חי?

מר עופר מימון: באשקלון?

מר אלי אהרון: כן, מאיפה אתה מביא את המספרים האלה?

מר עופר מימון: אז אדרבה. אז זאת אומרת שאם אנחנו מסתכלים על מספרים, נניח שאתה צודק, וזה המספרים שאתה מדבר עליהם בעמודה הראשונה, 30 ש"ח למטר, תסתכל בעמודה, אז התשובה שהיזם ירוויח, היא סדר גודל של 4%, משמע לא משתלם. יזם, בביזנס הזה, אוקיי? הוא מבקש או מכוון לבין תשעה ל-12 אחוזים שנתי.

אם אנחנו לוקחים, בעצם מנסים לחשב את דמי השימוש שאנחנו, כמועצה, יכולים לגבות מאותו יזם, זה בעצם הפער בין דמי השכירות שהוא יכול לדרוש מדייר כזה או אחר, לבין התשובה שהוא

בעצם מבקש. זאת אומרת, כל אחוז מעבר לתשואה שהוא מבקש, מעבר ל-9-8 אחוזים, אז התשואה העודפת, זה מה שהוא יכול לשלם על הקרקע. ובמקרה שלך, אם אתה אומר, אם הוא יכול לדרוש רק שלושים שקלים, אז אין עסקה. יזם לא יבוא. ובטח לא ישלם לנו דמי שימוש בקרקע. עכשיו, צריך להבין את העיקרון, קרקע נמדדת לפי שלושה פרמטרים. מיקום – כמו שאנחנו יודעים – תל אביב, עניינים או פה. ייעוד, שימוש חקלאי עולה או שווה פחות מאשר מסחרי, ואחוזי הבניה. או המטר הבנוי שהוא יכול לבנות על אותו מקרקעין. זאת אומרת, שאם אותו מקרקעין, נניח 27 דונם, מותר לי לבנות 3500 מ"ר, זה שווה פחות, המקרקעין, מאותו שטח, באותה מועצה, אם יש לך 10,000 מ' בנוי.

מה שמוביל, או מה שמוביל אותי לטבלה האחרונה, שנותנת איזושהי סימולציה. בסימולציה הזו יש שתי חלופות, כמו שניר דיבר. אחת – שאנחנו יוצאים למכרז ובעצם גובים מהדייר דמי שימוש בקרקע, והאפשרות השנייה, שהמינהל יוצא למכרז, והוא בעצם גובה את דמי השימוש בתשלום חד פעמי, ובשני המקרים, אנחנו יודעים שככל שאנחנו, ככל שיהיו עלויות יותר נמוכות ליזם בגין דמי שימוש, אפס, אם המינהל ייקח אפס, או אנחנו ניקח אפס, יהיה יותר משתלם ליזם לעשות את זה. ככל שנגבה, אנחנו או המינהל, יותר כסף עבור הקרקע, זה יהיה לו פחות משתלם, והוא לא יעשה את זה.

ואז אני מגיע לשורה התחתונה, מבחינתי, זה שאם אנחנו לוקחים 10,000 מ' בניה, ובגין אותם 10,000 מ' בניה, גובים ארנונה, זה הדבר היחיד שאנחנו יכולים להגיד בוודאות, שיש 96 אלף למטר בשנה, אז ההכנסה של המועצה, אם וכאשר יבנו ה-10,000 מ', תהיה 960 אלף ₪.

מר אלי אהרון: אם הוא בשימוש של מישהו.

מר עופר מימון: החוק אומר, לפי החוק, חצי שנה פטור מארנונה. בעיקרון, גם אם זה ריק, היזם צריך לשלם. אבל בגדול, אנחנו כן רוצים שיהיה. ואפרופו שימוש, אנחנו, האינטרס שלנו כמועצה לבנות מיזם כזה או אחר, זה כמובן ארנונה, וזו התועלת הציבורית – מקומות עבודה, שירותים וכן הלאה, וגם אפשר לעשות בזה דמי שימוש.

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה, המבנים הם יהיו ממוגנים?

מר עופר מימון: רק התחנה... ניר הסביר את התחנה הממוגנת, שיש לנו הרשאה בסדר גודל של 7 מיליון לבנות תחנה ממוגנת. המבנים עצמם, זה לפי הוראות פיקוד העורף. אתה מחויב בממ"מ, ממ"ד מסחרי נקרא לזה, כל השאר... כל אחד בונה לפי מה שהוא מחויב בחוק, הוא לא חייב לעשות את זה ממוגן.

בגדול, אני מסיים, יש שתי עמודות, שמחשבות מה יקרה אם אנחנו נצא למכרז בעצמנו, עם זכויות בניה של 3500 מ"ר, ונגבה, נניח, עשרה שקלים, לפי מה שאתה אומר, למשל, גם את העשרה שקלים לא נוכל לגבות, כי זה בנוסף לשכירות שהדייר משלם, הוא צריך עוד להפריש לנו כסף. לכן, אני מגיע לסך הכול, אז אם אנחנו הולכים על מכרז מועצה, אז סך הכול מארנונה, ה-3500 מ' ודמי השימוש, נגיע ל-756 אלף ₪, ואם המינהל יצא למכרז, ולא יהיו לנו דמי שימוש, אלא תהיה לנו רק ארנונה, נגיע ל-960 אלף ₪.

בכל מקרה, ככל שדמי השימוש יהיו יותר נמוכים, או שאנחנו נגבה, או המינהל, כך העסקה תהיה יותר אטרקטיבית ליזם, ופה סיימתי.

מר אמיר פלג: אם מחזירים את זה לרמ"י, אז זה 10,000? אתה יכול להסביר את ההבדל בין 10,000 ל...

מר גדי ירקוני: יש שתי הצעות, יש שתי אפשרויות. אפשרות אחת, מה שאמר שנלך עם הפטור ממכרז, ונגבה רק 3500 מ"ר, שמתוכם גם כן חלק מוגבל למסחר, והשאר זה לשירותים מוניציפאליים. וגם פה, אנחנו נהיה סיפור, עובדה שבשש שנים לא הצלחנו לקדם את זה כהוא זה. האפשרות השנייה, היא לתת, להגיד בואו, נוותר על הזכות, כאילו, שיש לנו, להוציא את זה ישר למכרז, שהמינהל יוציא את זה למכרז. ואם יבוא יזם – יבוא. לא יבוא יזם? השטח יישאר ריק. אנחנו לא...

מר אמיר פלג: אבל הוא לא יהיה שלנו.

מר גדי ירקוני: אם יבוא יזם, היזם לא ייתן לך כסף על הקרקע, ייתן לך רק כסף על הארנונה. אני אומר שאנחנו, מהניסיון שלנו, אומרים שהאפשרות השנייה עדיפה, האפשרות הראשונה היא ללכת עם הראש בקיר. גם ככה אנחנו לא יודעים עד כמה היזמים ירצו לקחת סיכון, בייחוד עם כל הקורונה וכל הסיפור הזה, אבל זו בעיה של יזם, אם הוא ירצה לקחת סיכון. אנחנו בעד שכן יהיה פה משהו, אבל לא שהמועצה תעשה אותו. אלה האלטרנטיבות. סעו לדיון.

מר דודי אלון: טוב, כמה דברים. אני חייב להגיד שאני באמת התחבטתי בדבר הזה. עופר יעיד שדיברתי איתו לא מעט פעמים, אפילו עם גדי דיברתי בנושא הזה. הלכתי, התייעצתי, בדקתי, ניסיתי באמת להסתכל על זה בצורה מאוד מאוד זום מלמעלה ואני רוצה לשתף אתכם בתובנות שלי, ואתם תקבלו את ההחלטה שלכם.

קודם כל, לגבי החישוב הכלכלי, כרגע, שהצעתם פה, שהצגתם, אי אפשר להתעלם מהעלות. זאת אומרת, חוץ מההשקעה בבנייה, וההשקעה בפיתוח, יש גם את דמי כמו שאתה אומר, או שימוש, או עלות שישלם אותו יזם למינהל. לצורך העניין, מדובר על 27 דונם, דונם מסחרי, אם אנחנו נעשה אותו בהערכת חסר, באבסולום שילמו 400-500 אלף ש"ח, אז המועצה זה יותר טוב, לא נגיד מיליון, נגיד 700. מדובר על איזה 17-18 מיליון ש"ח, כביכול, על הנייר. אני מסכים שזה לא בידיים.

אם מוסיפים את זה לעלויות, אז בעצם התשואה, מגיע מצב שלבנות מתחם כזה של 10,000 מ' עובר את המאה מיליון ש"ח, 110 מיליון ש"ח בערך.

אם מחלקים 110 מיליון ש"ח ל-10000 מ', מקבלים דמי שכירות מינימאליים של 110 ש"ח, כדי שתהיה תשואה של מינימום עשרה אחוזים, שיהיה כלכלי ליזם. גם אם זה נכון שבין 50 ל-70 ש"ח, אפשר לקבל באזור, שאני לא מסכים עם זה, אולי 40, אז אנחנו מראש מכשילים כל יזם שיבוא, אין התכנות כלכלית, החזר תשואה של עשרים שנה, לא יעבוד.

דובר: זה בלי דמי ניהול גם.

מר דודי אלון: נגיד שבתוך דמי הניהול יהיה חמישים, עזוב, נגיד שיהיה בתוך הדמי

ניהול. זאת אומרת, סליחה בכבוד מי שבעצם הכין את הנייר הזה, הוא נייר לא נכון, אוקיי? לא ככה מגישים נייר שבדק תשואות כאלה. יש לי קצת ניסיון בתחום.

עכשיו אמרתי, אולי אני לא מבין בזה עד הסוף, דיברתי עם עורך דין שמתמחה בנדל"ן, מנכ"ל של חברה יזמית שעושה כאלה פתרונות, שלחתי לו גם את המצגת וגם את המסמך, הוא שלח לי נייר – אני מקריא לכם את ההתייחסות שלו. כתב לי ככה: 'לאחר עיון בחומר הבסיסי שהועבר לידיי... כמו שאנחנו קיבלנו, לא יותר לא פחות. אנחנו לא יודעים איזה מאמצים, באמת, נעשו אחורה ומה הקשיים, ואני בטוח שנעשו פה מאמצים אדירים שכן נקבל את הקרקע לזכותנו, הרי אם היינו מקבלים את הקרקע לזכותנו, לא היינו יושבים פה היום, כי זו הייתה המטרה. זאת אומרת, מראש כן רצינו לקבל את זה לזכותנו, ולקדם את זה.

אז אני מקריא ככה: 'מבחינת כדאיות, האם לשווק את הקרקע דרך המינהל, או דרכנו ולהעביר את זה אחר כך? כל הנושא של שכירות, מחיר הקרקע וכל מה שקשור, חייב להיות על ידי הערכת שמאי מקרקעין מוסמך, שמתמחה במסחר'. שיהיה לנו, נקבל עבודה כלכלית מסודרת, שעל בסיסה נקבל החלטה נבונה.

'יש לבחון באופן מלא את כמות המטר הרבוע הדרושה במרכז מסחרי, או לחילופין, את המטר אשר ניתן לשווק'. מה הביקוש שיהיה. '10000 מ' לאזור שלכם, נראה יותר מדי בשלב הזה. יש לבחון הערכת שמאי לעלות הבניה...', דווקא אני מסכים, פחות או יותר, עם העלויות שנתתם, אין לי עם זה בעיה. יש לבחון לעומק את העברת הזכות לשיווק לרמ"י, לא בהכרח תמיד השיקולים של רמ"י חופפים את השיקולים של הרשות המקומית, לא תמיד רמ"י מצליח לשווק את הקרקע, יש ... תקוע, ... במחירים מינימום גבוהים, או רף כניסה גבוה, או לחילופין מחירים גבוהים שבהם, אחרי שנכנס יזם, מתחילות הבעיות. הוא רצה להיכנס, אבל אחר כך זה מסתבך ויש לך פיל לבן.

'לא תמיד לאחר העברת זכות השיווק של הקרקע לרמ"י, ניתן להחזיר את הזכות לרשות המקומית'. זה אפשרי, אבל זה תהליך מאוד מאוד ארוך. 'במצב הכלכלי בו קיים ומצוי היום רמ"י, ובמיוחד בימים האלה של הקורונה, באי ודאות רבה במערכת, העברת הקרקע לשיווק רמ"י תתארך מהרגיל'. זאת אומרת, מייד זה לא יהיה.

'יש לתת את הדעת ולבחון אפשרויות ודרכים נוספות בשיווק עצמי של הרשות המקומית, כדוגמא בדרך של BOT, מי שיודע, BOT, זה כמו כביש 6, אתה בעצם נותן למישהו, הוא בונה, הוא מתפעל,

הוא מרוויח, ואחרי עשרים שנה הוא מחזיר לך את הבעלות על הקרקע, אתה עדיין לא בסיכון פה, 'או כל דרך של שותפות יזמית כזאת או אחרת', שלא מסכנת אותנו, שאנחנו לא מכניסים יד לכיס. יש דרכים רבות למקסם רווחים של רשות מקומית, בפרט מארנונה. יש בעלי מקצוע שיש להיוועץ בהם'. אני תיכף מסיים. 'בהעברת השיווק לרמ"י יש לבחון בצורה יסודית את הדרישות של הרשות המקומית בתנאי הסף המתאימים לרשות במכרז הזה, על מנת שמערכת השיקולים הזאת תופיע במכרז, בעת שתפרסם את המכרז'. זאת אומרת, מה אנחנו רוצים שיהיה שם.

'לסיכום העניין, להחלטה יש היבטים והשפעות רבות עתידיות, חשוב להיוועץ ולקבל חוות דעת של בעלי מקצוע, על מנת לקבל החלטה מושכלת'.

אני אוסיף דבר אחד ואומר שלדעתי כן מתאים לנו להמשיך לנסות לקבל את הקרקע לבעלותנו, כי קיבלנו את זה כדין מהממשלה. יכול להיות שכן מתאים לנו מרכז מסחרי קטן יותר, לשמור את עתודות הקרקע האלה, שהמועצה תהיה יותר גדולה, יותר מתפתחת לדברים אחרים, וזאת לא, בעצם, בהחלטה "למסמס" במירכאות, כרגע, אנחנו לא בעצם עושים נזק לעצמנו או מאבדים.

נכון, יש סיכוי שיבוא יזם, סיכוי לא גבוה, לאור המספרים כרגע, ולשמור את הדבר הזה, או לפתח אותו כמו שקיבלנו... דרך אגב, אחר כך אפשר יהיה להגדיל את התב"ע לאט לאט במלחמות, אבל יהיה אפשר להגדיל אותה כמו שצריך. לכן אני הייתי מציע לא לבחור בחלופה של לצאת ליזם. תודה.

מר ניר ים: אוקיי. יש שתי חלופות, אני רק מזכיר על מה הדיון, יש שתי חלופות – חלופה אחת לתת את זה למכרז של רמ"י, חלופה שנייה לעשות את זה במועצה. דודי הביע את דעתו, שלדעתו צריך לעשות את זה במועצה. אני מזכיר לכולנו, בלי לחלוק על הדעה שלו, שלמעשה זה נמצא בידי המועצה. זאת אומרת, זה נמצא בידי המועצה כבר משנת 2014, ועדיין זה לא,

מר דודי אלון: זה לא... אתה עדיין לא הצלחת להעביר את ההחלטה, זה עדיין במינהל.

מר ניר ים: זה עדיין מה?

מר דודי אלון: זה עדיין במינהל, זה לא עבר לידיך.

מר ניר ים: אוקיי, ברור.

מר דודי אלון: זאת הייתה הבעיה, לכן רוצים לוותר,

מר ניר ים: זאת בדיוק הבעיה.

מר דודי אלון: כן.

מר ניר ים: פה הנקודה. לכן אנחנו גם חשבנו מראש, שהנושא הכלכלי הוא מאוד

קשה להישען על העניין הכלכלי, כדי לקבל החלטה. הוא יכול לתמוך, אבל הוא בעייתי. ועל אחת כמה וכמה, שהמודל הכלכלי פה, בכל זאת, מראה שיש עדיפות לתת את זה למינהל. אבל בואו נשים את זה בצד.

השאלה המרכזית היא שאלת ההיתכנות. זאת אומרת, לשמור את האופציה הזאת אצלנו בכיס, ולעשות את זה בעצמנו, זו אפשרות שאתה תומך בה, בספק רק אם היא יכולה, אי פעם, להתממש בעתיד. ולכן, דקה, שכל אחד...

מר דודי אלון: רגע ניר, דבר אחד ששכחתי להגיד קודם.

מר ניר ים: כן?

מר דודי אלון: יש בעלי מקצוע, בדקתי את זה, פרויקטורים כאלה ואחרים, ...

שיודעים לקחת את הבעיה שאנחנו חיים בה היום, ובסופו של תהליך, להביא אותה לידי פתרון. אל תשכחו, גדי באמת אני חייב להגיד מילה טובה, בלי קשר, ... ראיתי שהיומן שלך התפרסם היום באתר המועצה, סחטיין, כל הכבוד. באמת, צעד גדול של שקיפות.

אני אומר שאפשר להוציא החוצה את זה, למיקור חוץ, לאנשי מקצוע, והם, בסופו של דבר, יצליחו לגרום ל... אני מזכיר שגדי הלך לבג"צ נגד משרד הביטחון, על איוולת שעשו לנו. גם פה יש החלטת ממשלה שבעצם לא מיושמת ואני בטוח שבית המשפט ילך איתנו, והוא כבר הוכיח את זה בפעם הקודמת. לכן, אין לנו שום סיכון בלא לעשות את זה היום, לוותר על הדבר הזה.

מר גדי ירקוני: דודי, אתה יוצא מתוך נקודת הנחה, יש לנו בעיה גם עם ההחלטה, שהיא על קטע מאוד קטן מגודל המגרש, וגם אז אנחנו לא יכולים את הכול, רק 40% ממנו, אנחנו יכולים לתת למסחר.

מר דודי אלון: אני מבין שיש שם גמישות, הבנתי מעופר שיש גמישות...

מר ניר ים: רגע, דקה אלי, ואז נעשה...

מר אלי אהרון: שמע, א' – אני רוצה להגיד, דודי, כל הכבוד על העבודה, שהיא באמת עבודה מקצועית. ואני, מה שדודי הצליח לשכנע אותי עכשיו זה רק בדבר אחד, שלא נקבל כרגע החלטה על רגל אחת. אני מציע להביא איש מקצוע שמבין בתחומים האלה, שיבדוק את העניין מלמטה, מלמעלה, מכל הכיוונים ויבוא אלינו עם הצעה.

מר אמיר פלג: כולל שמאות.

מר גדי ירקוני: חבריה, אני נגד להוציא עוד כספים בנושא הזה.

מר אמיר פלג: גדי, זה עסק לא קטן.

מר גדי ירקוני: זה כסף גדול. מה שאתה מדבר עכשיו, זה קרוב ל-100 אלף ₪.

מר אלי אהרון: היועץ?

מר גדי ירקוני: יועצים זה קרוב ל-100 אלף ₪.

(מדברים ביחד)

מר מאיר יפרח: אני חושב שמה שעכשיו, זה בסדר גמור, זו חשיבה שלו גם, ככלכלן.

אבל אני חושב שאנחנו משופעים מאוד בתוכניות שלא יוצאות לפועל. אני חושב שההצעה של גדי להעביר את זה למינהל, להוציא מכרז, אני חושב שזה הצעד הנכון.

אני רק רוצה להקריא לכם כמה אזורי תעשייה יש לנו פה, וכמה אזורי מסחר – יש לנו את אזור התעשייה אבשלום, אני מעריך עשרים שנה, אולי אני מגזים, אולי אפילו יותר. יש לנו את אזור מסחרי ישע שהולך לקום, יש לנו אזור מסחרי בעמיעוז שהולך לקום, יש לנו בעין הבשור כבר אזור תעשייה עובד, אזור מסחרי. יש לנו מרלוי"ג שלא מצאנו גם קונים.

יש לנו את יעחם, שזה אזור פעילות חקלאית וגם מסחרית. יש לנו את מחש שאנחנו רצינו לעשות שם פעילות של בתי אריזה לחקלאות, שעדיין זה לא אז, זה רק בתוכניות ובדיבורים, ויש לנו בתי ספר פנויים, שאפשר לעשות מהם בשינוי ייעוד חלק, חלק מפעילות מסחרית. ככה לעשות פנטזיות זה יפה, אני לא חושב שיש לעסק הזה היתכנות.

מר אמיר פלג: אז למה לתת את זה למדינה אם אין היתכנות? בואו נשאר אצלנו,

עוד עשר שנים תהיה היתכנות, אבל השטח יהיה שלנו.

מר מאיר יפרח: תן למדינה שהיא תוציא מכרז ותביא יזם, הכול בסדר.

מר אמיר פלג: אבל אז זה יהיה שלנו, למה לאבד את הקרקע אם היא שלנו?

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברים, דקה, בואו תראו, בואו נדבר עניינית. זאת אומרת, שבסוף

הדברים שלנו אנחנו נכוון לזה שכל אחד יקבל את ההחלטה שמתאימה לו, ואיפה שיהיה הרוב, שם זה ייגזר. אז בואו נעזוב את הצעקות רגע בצד, אם נדבר בשקט, נצליח אולי לשכנע יותר. בבקשה, דנה.

גב' דנה אדמון: אני מאוד מסכימה עם מאיר בתחילת הרעיון שלו, הוא פרש את כל המרכזים שנמצאים פה, אני חושבת שדווקא בכל מה שאמרת, תומכת ההחלטה ההפוכה. כי אנחנו, כל מה שנמצא ברשותנו, אתה יודע מה המצב של אזור התעשייה באבשלום, ולא נראה לי הגיוני שאנחנו משקיעים בעוד מרכזים, כשאנחנו לא יודעים איך לאכלס אותם, איך לעשות בהם שימוש, ולהגיד שהמדינה תיקח ותביא יזם, זה גם חלומות באספמיה, כי גם זה לא יקרה, ושכירויות לא יכנסו.

אז עדיף שהנכס הזה יישאר אצלנו, ביום שהמועצה כבר תתפתח, תגדל, יהיה פה מספיק נפח של תושבים שיכול להוות כוח קניה, או כל מה שצריך להיות, כדי לבנות את המרכזים... האלה, נעשה בזה שימוש. אני לא מבינה למה אנחנו ממהרים לשחרר את זה.

מר גדי ירקוני: מפני שאולי כן יצא.

גב' דנה אדמון: מה?

מר גדי ירקוני: אולי כן יבוא מישהו.

גב' דנה אדמון: הסיכוי הוא מאוד מאוד קטן ונמוך.

מר גדי ירקוני: לא, מי אמר?

גב' דנה אדמון: תגייד לי אתה, למה אבשלום לא משגשג?

מר גדי ירקוני: לא, זה לא אותו אזור.

גב' דנה אדמון: ודאי שזה לא אותו אזור, אבל זה גם יהווה תחרות לאבשלום.

מר גדי ירקוני: לא.

מר ניר ים: אוקיי. חברים, בואו,

גב' דנה אדמון: בכל אופן, גם באזור המסחרי...

מר ניר ים: האם עוד מישהו רוצה לדבר? השי בבקשה.

מר השי רובין: אני מציע שנצביע גם על ההצעה של אלי. לא נעים לי, אבל אני תומך בהצעה של אלי. ההצעה שלו יש בה הרבה תבונה, חוץ משתי ההצעות שמופיעות פה על הנייר. כל אחד יבחר מה נראה לו נכון.

מר גדי ירקוני: טוב, בסדר.

מר אלי אהרון: בניגוד לבדרך כלל, הפעם אני מסכים עם השי.

מר ניר ים: רותם, בבקשה.

מר רותם בוקסבאום: אני גם מתחבר, אני מעריך את העבודה שנעשתה פה. לדעתי המספרים לא מספיק עמוקים, לצורך העניין, הם כלליים, הם נותנים תמונה כללית. במידה ואפשר לקבל חוות דעת הרבה יותר מקצועית... למה זה תקוע שש שנים, אני מאמין שהתשובות... אני לא בטוח שמישהו יודע בדיוק למה זה תקוע שש שנים, למה זה לא מתקדם, זה יותר קל להחליט.

אני הייתי רוצה לראות עבודה מקצועית יותר עמוקה של מישהו מתחום הנדל"ן, ואז יהיה הרבה יותר קל להחליט. הרי אף אחד לא נגד, כולם רוצים... אני חושב שאנחנו לא מספיק מקצועיים, כל מי שנמצא באולם הזה מתחום הנדל"ן, כדי להבין, וכדאי להתעמק בזה קצת יותר, אני לא חושב שסטייה של חצי שנה עכשיו, בשיווק המגרש למינהל, היא מה שתגרום ללקוח הזה לא לקום, כשיש יזמים שדופקים בדלת. 10,000 מ"ר זה המון, הקמת מרכז מסחרי במאה מיליון ₪, זה סכום בלתי נתפס שלא יקרה כאן, אם אלה העלויות, הייתי מעדיף לראות מספרים קצת יותר מתחום הנדל"ן, כדי להבין...

מר ניר ים: אוקיי, אנחנו,

מר רותם בוקסבאום: כמו שאלי אומר, לייצר תמונה, יהיה הרבה יותר קל אחר כך. לא יכול, ברמת ה... לקבל החלטה טובה. יכול לקבל החלטה...

מר ניר ים: אוקיי. אנחנו ננהל את ההצבעה בצורה הבאה. קודם כל נצביע – מי בעד להוציא את זה החוצה לבדיקה של גורם מקצועי, ולקבל אחר כך את חוות הדעת ואז לקבל החלטה? זאת תהיה אפשרות אחת. האפשרות השנייה, כמובן, היא לקבל את ההחלטה היום. אז אם נחליט להוציא לקבלת חוות דעת, כמובן שנעצור ונוציא את זה. אם נחליט לעשות את ההחלטה היום, או אז נדבר על מי מבין שתי החלופות. אז אני, ברשותכם, מעלה להצבעה, מי בעד להוציא את התוכנית לקבלת חוות דעת מקצועית? ירים את היד. די הרבה. מי בעד לקבל את ההחלטה היום? אף אחד. רק אתה. אז אוקיי. אז ברוב קולות הוחלט להוציא את זה לקבלת חוות דעת מקצועית, ואני מודה לכם מאוד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות להוציא את נושא המרכז המסחרי לקבלת חוות דעת מקצועית

15. שאילתות

מר ניר ים: שאילתות.

גב' דנה אדמון: יש שאילתות... גדי,

מר גדי ירקוני: לא, אני לא יכול להישאר, חבר'ה.

מר ניר ים: אנחנו,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, שקט.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: תקשיבו, הדובר מחכה לי, אני בשמונה וחצי כבר הייתי צריך להיות

אצלו, אז אני מתנצל.

ראש המועצה מר גדי ירקוני עוזב את הישיבה

מר ניר ים: חברים, לדעתי המליאה ננעלת.

גב' דנה אדמון: סליחה.

מר ניר ים: יש בעוד שבועיים,

מר אמיר פלג: יש שאילתה דחופה, נושא החינוך לכיתות א'.

מר ניר ים: אף אחד, לא לא לא, בוא, יש כאילו, לכל תעלול, ואני רוצה שכולם

ישמעו,

מר אמיר פלג: מה תעלול?

מר ניר ים: אני רוצה שכולם ישמעו, לכל תעלול יש גבול.

מר אמיר פלג: התעלול הוא שלך, הבאת לנו חומרים אתמול.

מר ניר ים: השאילתה,

מר אמיר פלג: יש שאילתה דחופה על כיתות א'.

מר ניר ים: השאילתה עדיין לא נשאלה, אוקיי? השאילתה עדיין לא נשאלה.

גב' דנה אדמון: קודם כל, יש עוד שאילתות, לא רק שלי.

מר ניר ים: יפה, עכשיו ככה. דקה, איזי, בסדר? אם הולכים לאותו ספר שיש

לאמיר בתוך הילקוט, אוקיי? אז באמת צריך להעלות את השאילתות כסעיף הראשון בקיום המליאה, זה נכון. ידענו המליאה דחוסה, ידענו חובה לקבל החלטות על כמה נושאים, ידענו שגדי יש לו זמן מוגבל עד שמונה, חייב לצאת. אבל יש אפשרות, זה כתוב בספר, לדחות את התשובה לשאילתה,

גב' דנה אדמון: אני רוצה,

מר ניר ים: רגע, אני אתן לך תשובה.

מר אמיר פלג: לפי הספר המליאה הזאת לא חוקית.

מר ניר ים: אל תצעק עליי.

מר אמיר פלג: אני אצעק, כי אתה...

מר ניר ים: אל תצעק עליי, אוקיי? צעק על מי שאתה רוצה, לא עליי. עכשיו, לכן תיאורטית, אפשר לדחות את התשובות. אבל בכל זאת, אם יש משהו שמעניין והוא עכשווי, בכיף נשיב.

גב' דנה אדמון: גדי לא נמצא פה. יכולנו לחכות עם המרכז המסחרי...

מר יובל בר: אפשר גם וגם, שעה פה הלכה...

מר אמיר פלג: מה אכפת לי? מה זה רלוונטי?

גב' דנה אדמון: אבל עכשיו...

מר אמיר פלג: הוא מנהל את המליאה, לא אני.

מר ניר ים: אין חובה להשיב על שאילתה במליאה הקרובה. אבל בכל זאת, ואפילו מחוץ לדיון, אם יש שאילתה שנשאלה, וברמת האינפורמציה אני יכול לספק את התשובה, וכנראה שאני יכול, נעשה את זה בכבוד. למה לעשות מהומה על כלום? איזה נושא, אני שואל בכנות, איזה נושא דורש תשובה, שיכול להיות שאפשר לתת אותה?

גב' דנה אדמון: אני אגיד את הנושא.

מר ניר ים: כן.

גב' דנה אדמון: לפני כן אני רוצה להגיד.

מר ניר ים: בבקשה.

גב' דנה אדמון: אתה אומר למה צריך לקיים מהומה? מפני שהנטייה הראשונית שלך הייתה להגיד – נסגרה הישיבה, כשיש פה סעיף שקוראים לו שאילתות, ואתה בחרת להתעלם ממנו. ולכן, המהומה. זה גורם לנו לאי נוחות בכיסא. דבר שני – כשנזכר לך, אתה מתייחס לספר, כשנזכר לך, לא. וזה לא מקובל.

מר ניר ים: תמיד מתייחס לספר.

גב' דנה אדמון: לא נכון. כי הישיבה הזאת, לצורך העניין, היא לא חוקית. כי לא קיבלנו את החומר בזמן, ולא קיבלנו התראה בזמן.

מר ניר ים: סבבה.

גב' דנה אדמון: ואתה ענית לי על זה בצורה,

מר ניר ים: לכן,

גב' דנה אדמון: רגע, אני אסיים. ענית לי בצורה מאוד מכובדת ואמרת לי – יש אילוצים של קורונה, ואנחנו צריכים להתגמש. אז אמרתי, אוקיי, אני מתגמשת. אבל כמו שאני מתגמשת, אתה תצטרך להתגמש. כי אני הגשתי שאילתה באיחור, כי החומר הגיע אליי באיחור. אז את זה צריך להבין, וזאת המהומה. ולא שום דבר אישי.

מר ניר ים: אבל לא ראינו אותה.

גב' דנה אדמון: השאילתה,

מר ניר ים: עוד לא, תקשיבי,

גב' דנה אדמון: גם אני יכולה להגיד, עוד לא ראיתי את החומרים.

מר ניר ים: איך אני יכול לענות, או איך גדי יכול לענות על שאילתא שהוא לא ראה אותה? כאילו בואי לא...

מר אמיר פלג: היא התקבלה לפני 24 שעות באימייל שלך.

גב' דנה אדמון: אבל לא משנה, בוא ניגש לשאילתה. אתה הבנת?

מר ניר ים: מה השאלה שאפשר לענות עליה?

גב' דנה אדמון: עכשיו, אחרי שהבנת למה יש מהומה, אני מקווה שהסברתי את עצמי ברור, אני גם אגש לשאילתה. השאילתה אמרה שבישיבה הקודמת ישב פה גדי ואמר שהמועצה מחויבת להמשיך לדאוג לכיתות קטנות בבתי הספר החדשים בקריית החינוך. אני רשמתי לכם, בהשתתפות עוד מספר חברי מליאה, שבימים האחרונים, כפי ששמענו את אחד ההורים פה, הגיע אלינו מידע שהכיתות לא יהיו קטנות בשכבת א' בבית ספר מרחבי אשכול. האם המידע הזה מהימן? האם המועצה פועלת בעניין? ואלו פתרונות היא מקדמת? זאת הייתה השאילתא, ואני אשמח לקבל עליה תשובה.

מר אמיר פלג: זאת לאור אמירתו הברורה של ראש המועצה, שישמרו הכיתות

הקטנות, הוא הבטיח את זה במליאה הקודמת, לא לפי הרבה מליאות.

מר ניר ים: טוב. יכול להיות שנחרוג ממנהגנו, ואם באמת אנחנו לא רוצים לחכות שבועיים, אנחנו ניתן לגדי להשיב את הדבר הזה. אני כמובן לא יכול לייצר תשובה מהמותן, זה גם לא ראוי, זה אפילו לא מכובד. ניתן לו...

מר אמיר פלג: שלח במייל.

מר ניר ים: ולא מכבד גם, על אחת כמה וכמה.

גב' דנה אדמון: הוא אמר שלח במייל, הוא לא אמר לא מכבד.

מר ניר ים: שלח במייל, ברור, לשם כיוונתי. אני אתן לו את היומיים הקרובים, ניתן לו להתייעץ עם מנהל אגף החינוך, נייצר תשובה, לשלוח לכולם את התשובה וככל שהוא ימצא לנכון.

מר חנניה אוקרט: לי יש שאלה.

מר דודי אלון: אני, לשאילתה שלי לא קיבלתי תשובה, ואני מוכן להעביר אותה למליאה הבאה.

מר ניר ים: באיזו שאלה, דודי?

מר דודי אלון: אני הגשתי שאילתה בנושא הסקר שדובר לעשות ברבעון הראשון של... וזה לא קרה. אני מוכן, אבל, לדחות את זה למליאה הבאה.

מר ניר ים: לא, באווירה כזאת נעימה, אני כבר אענה על הדבר הזה. הסדר, באמת, עכשיו אני מרגיש נוח. הנושא של הסקר עלה, למעשה, בישיבת הנהלה, הוא לא הגיע למליאה, זו לא החלטת מליאה. זה עלה ביוני, בדיוק לפני שנה, 2019. בוצעו בעבר שני סקרים, בשנת 2011 ובשנת 2016, כיוון שהמוקד מתוכנן היה להיפתח באוגוסט 19, סוכם לאפשר שבעה – שמונה חודשים של הרצה, ואז לבצע את הסקר בסוף הרבעון הראשון של 2020, זאת אומרת, במרץ 2020.

מר דודי אלון: דובר על סוף הרבעון הראשון של 2020.

מר ניר ים: בסוף, הניסוח היה בסוף הרבעון הראשון של 2020. מהלך הבחירה של מבצע הסקר, גם שאלת, התחיל בנובמבר 2019, ובפברואר סוכם עם חברה שתבצע את הסקר. סוכם, נסגר הסכם.

מר דודי אלון: מה שמה של החברה?

מר ניר ים: אלקסיר, קוראים לחברה אלקסיר, היא זו, אגב, שביצעה את שני הסקרים הקודמים.

מר דודי אלון: אוקיי.

מר ניר ים: וסוכם שהם יבצעו את הסקר בסוף מרץ 2020. במקביל, ישבנו צוות מועצתי על סט השאלות, שאגב אפשר לראות אותו, כי דייקנו אותו ודי השקענו מאמץ בו, שיהווה בסיס גם להשוואה לסקרים הקודמים, וגם יפתח בסיס חדש בנושאים שעד היום לא היו קיימים, כמו מוקד, בית הספר היסודי שהקמנו, המרכז הקהילתי שעבר מהפך שלם. אבל, מבצעת הסקר הגברת דורית, נתקעה ביוון, עם פרוץ הקורונה. למזלה נתקעה ביוון, ישבה שם על החוף חודש וחצי לא יכלה לחזור לארץ. עכשיו, למרות שאמרת, ואל תספרו לנו על הקורונה,

מר דודי אלון: אין לך ברירה, אתה אומר.

מר ניר ים: אוקיי, אז אין לי ברירה, כי באמת היא הייתה שם. והחברה קטנה, זו רק חברה שלה, היא עושה את העבודה. כשהיא כבר חזרה, היינו בעיצומו של המשבר, וכל הדבר הזה נדחק הצידה. ונכון להיום, סיימנו למעשה את כל הכנת הסקר, סיכמנו עם הסוקרת שבמהלך אוגוסט, נקרא לזה בשבוע האחרון של אוגוסט, הסקר יבוצע,

מר דודי אלון: נוכל לקבל את השאלות לפני?

מר ניר ים: לא. עכשיו אני אגיד גם למה לא, ומה כן אפשר לעשות. תראו, ככל שהשאלות יסתובבו בחוץ, ככה גם תהיה נטייה להשפיע בצורה כזאת על התוצאות, ואני לא אומר תהיה נטייה חיובית או נטייה שלילית. אבל עצם זה שהשאלות מסתובבות, זה כבר מזמין התעמקות בהן.

הרעיון של הסקר הוא, שאנשים נשאלים שאלות מעכשיו לעכשיו, נתונים תשובות די אינסטינקטיביות, נלקח מדגם, ואז באמת נוצר בסיס להשוואה. מצד שני, כל מי מחברי המליאה שירצה לראות את השאלות, יוזמן אליי, יבוא וישב עשר דקות אפילו, יקבל כוס קפה, יסתכל על השאלות, יחזיר לי את החוברת, ואנחנו מאוד משתדלים לא לפרסם את השאלות טרם זמן ביצוע הסקר.

מר דודי אלון: נשמע לי הגיוני, אני שותה בלי סוכר. עוד שאלות?

מר חנניה אוקרט: כן, אני. במירוץ לרשות המועצה, הגיעו ליישובים יחד, גם גדי וגם מאיר. הם באו כצוות, ואמרו שהם תורמים יחד, הולכים בשיתוף פעולה והם מבקשים מהציבור שיתמוך בשניהם.

גב' דנה אדמון: אני לא שמעתי על מה מדובר, סליחה.

מר חנניה אווקרט: אמרתי שבמירוץ לראשות המועצה, הגיעו ליישובים גדי ומאיר יחד, ביקשו מהציבור שיתמוך בהם, כצוות שמתואם ביחד, ועובדים בתיאום ובהבנה, ורוצים שהציבור יתמוך בהם.

חלוקת התפקידים שקיבלנו במועצה, ידוע לכל עם ישראל פה, שתיק ההסעות במועצה, של כל ההסעות במועצה, הוא התיק של מאיר, סגן ראש המועצה. כרגע בדיון שהיה, בויכוח שהיה בתחילת הישיבה, על נושא ההסעות של הילדים הדתיים לבתי ספר בחוץ, לא ברור לי למה גדי לקח על עצמו את הנושא, והשאיר את מאיר בצד.

מר מאיר יפרח: לא, הביאו מנכ"ל חדש.

מר חנניה אווקרט: פתאום, לא, לא ברור לי.

מר מאיר יפרח: הביאו מנכ"ל חדש שרצה לעשות התייעלות, ורק אצלי בבית ספר, הוא מצא בנושא של התחבורה, ואפילו לא דיבר איתי על זה.

דוברת: זה לא נראה לי נכון עכשיו, חברים.

מר ניר ים: חברים, תודה רבה.

דוברת: רגע, השאלות האחרות יעברו למליאה הבאה?

מר ניר ים: רק תזכירי לי.

מר אלי אהרון: יש לך איזו תגובה למה שהוא אמר?

מר חנניה אוקרט: יש לך איזו תגובה?

מר ניר ים: לא, אין לי תגובה.

מר חנניה אוקרט: אין לך תגובה? אתה מעביר את זה לראש המועצה?

מר ניר ים: לא, אני חושב שזה לא...

דובר: זה לא בתחום שלו.

מר חנניה אוקרט: אז שיעביר את זה לראש המועצה.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

2. אישור פרוטוקול מליאה 2020#5 מיום 9.6.20.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר פרוטוקול ישיבה קודמת.

3. אישור תב"רים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 608 – הרחבת בית ספר נופי הבשור.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 611 – ישע גן ילדים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1244 – ציוד לערכת חפ"ק

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1245 – שיפוץ מחסן חירום

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקטנת תב"ר 1054 – דרכי גישה וחניית חשמל בקריית החינוך

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1246 – שחמט לכיתות ב', תוכנית הפעלה לנוער וצעירים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1247 – בריכת שחיה אבשלום, שיפוצים במבנה פיס

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1248 – ספרייה – שיפוצים במבנה פיס

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1249 – פעילות ילדים בגיל 0-6 בתחום הרווחה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1250 – אולם ספורט – שיפוצים במבנה קיץ

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1251 – אמצעים למפקדות וחמ"לים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1252 – אחזקת בתי עלמין

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקטנת תב"ר 582 לסגירה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את שינוי תב"ר 429 – רכישת חדרי לימוד יבילים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 1107 – מבנה חדשנות רב תכליתי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הגדלת תב"ר 571 – אולם חוגים ממוגן

5. הגדלת התקשרות עם הקבלן י. לרר (סופה, חולית)

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת החוזה של סופה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת החוזה לקיבוץ חולית

4. הגדלת תב"ר 1202 – גן בכרם שלום

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 1202 – גן בכרם שלום

7. כספי מפעל הפיס.

החלטה: הוחלט פה אחד לקבל את מתווה חלוקת 850 אלף ₪ לפרויקטים ביישובים.

12. אישור דו"חות כספיים – עמותת התיירות 2019

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הדו"חות הכספיים – עמותת התיירות 2019

9. הקצאת מגרש בבני נצרים למדרשת 'רוח הגולן'

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקצאת מגרש בבני נצרים למדרשת 'רוח הגולן'.

11. הקמת יח' מחשב וממונה אבטחת מידע

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הקמת יחידת מחשב ומינוי ממונה אבטחת מידע

8. מרכז מסחרי אשכול.

החלטה: הוחלט ברוב קולות להוציא את נושא המרכז המסחרי לקבלת חוות דעת מקצועית